یسوع مسیح دی صلیب اُتے موت دے تعلُق دے نال اِک مُسلمان دے دو سوال:

کیہ او صلیب اُتے مویا سی؟ (اسی ایہنوں پہلے حصے دے وچ ویکھیا سی) جے ایویں ہے تے او صلیب اُتے کیوں مریا سی؟

میں ایہہ ویکھدا پیا آں پئی مسیحی ایسٹر دیاں تیاریاں کردے پئے نے۔ مینوں میریاں یاراں توں ایہہ پتہ لگیا اے پئی مسیح اصل وچ صلیب اُتے مویا اے۔ پر میرے مُسلمان یار تے ساڈی مذہبی تعلیم ایہہ آکھدی اے پئی او کوئی ہور بندہ سی پر میں ایہہ مندا آں پئی جے بائبل مُقدس ایہہ آکھدی اے تے ایہہ سچ اے۔

اصل وچ مُسلماناں دے عقیدے دے مُطابق مسیح یسوع دی تصلیب دے تعلُق دے نال بہت ساریاں کہانیاں پائیاں جاندیاں نے۔ پر میں حقیقت نوں جاننا چاہندا آں۔ ایس لئی بہتر سمجھ بوجھ دے لئی مینوں فیر پڑھن دی لوڑ اے۔ پر میرے لئی ایہہ جاننا بہت ای اہم اے پئی یسوع مسیح صلیب اُتے کیوں مویا سی؟ او اپنے آپ نوں اپنیاں ویریاں توں بچا سکدا سی۔ تے فیر اوہنوں کیوں اوہناں نوں مارن کُٹن تے صلیب دین دِتا سی؟

اپنی گل بات دے پہلے حصے دے وچ اسی ایہہ نتیجہ کڈھیا سی پئی قُرآن تاریخی لحاظ دے نال یسوع دی تصلیب دا انکار نہیں کردا اے۔ پر اوہدیاں ویریاں یعنی یہودیاں دیاں دعویاں نوں بیان کردا اے۔ تاں پئی اوہناں دے اُتے خُدا دا غضب نہ ہوئے کیوں جے اوہناں نے خُدا

دے رسول نوں قتل کیتا اے۔ قُرآن مجید مسیح دے ایس تاریخی واقعہ دے ول نوں اشارہ کردا اے۔

ایہہ اوہناں دی نظر دے وچ بہت ای اہم واقعہ سی۔

اسی ویکھدے آں پئی قُرآن مجید خُداوند یسوع مسیح دی موت دے بارے دے وچ بحث نہیں کردا اے۔ جیویں پئی دوجیاں نبیاں دیاں شہادتاں دے بارے دے وچ بیان کیتا گیا اے۔

ایس حقیقت نوں سمجھن دے لئی سانوں قُرآن توں پہلاں دیاں کتاباں نوں ویکھنا پوئے گا جیویں پئی عبرانی بائبل تے انجیل وغیرہ۔

پر اسی یسوع مسیح دی موت نوں خُدا دی مکمل فرمانبرادری دے وچ سمجھدے آں۔

قُرآن مجید دا یسوع او اے جہدے کلمے تے شخصیت دا انکار کیتا گیا اے۔

ایہہ ہوسکدا اے پئی اسی ایہنوں اِک طرفہ مُطالعہ دے طور تے ویکھیا اے۔ یہودیاں دی ایہہ پُر زور خواہش سی پئی اوہنوں قتل کر دِتا جاوئے۔ شاید اسی ایہدے بارے دے وچ ایہہ اجارہ داری قائم کیتی ہوئی اے پئی ایس مسئلے دا حل شاید خُدا ای جاندا اے۔ یسوع مسیح دے صلیب دِتے جاون دے حوالے دے نال قُران مجید دے واقعات غیر واضح نے۔ انجیل مُقدس دے وچ خُداوند یسوع مسیح دے ویری طنز کردیاں ہوئیاں آکھدے نے:

اوہنے ہوراں نوں بچایا اے اپنے آپ نوں کیوں نہیں بچا سکدا اے؟ (متی 27 ۔42)

خُدادی مرضی دے سامنے یسوع مسیح دی فرمانبرداری صلیبی موت تیکر۔ ایہہ اوہدے دُکھ اُٹھاون دے بھید دے ول نوں اشارہ اے۔ ایویں میرے مذہب دے مُطابق ایہہ خُدا دی فرمانبرداری دا بہت ای ڈُوہنگا بھید اے۔ یسوع خُدا دا بندہ یعنی عبد اے۔ اوہنے اپنے آپ نوں خُدا دی پرستش دے وچ مکمل طور تے دے دِتا اے۔ او خُدا دیاں خادماں دا اعلیٰ خادم اے۔ تے ایویں او خدمت کروان دے لئی نہیں سگوں خدمت کرن دے لئی آیا اے۔ تاں پئی بہتاں دے لئی اپنی جان نوں صلیب اُتے دیوئے۔ او دُکھاں نوں اُٹھاون والا خادم اے، لوکاں نے اوہنوں حقارت دے نال ویکھیا تے رد کر دِتا سی۔ او ای ابنِ آدم، مسیح تے سچا انسان اے۔ تے اوہنے خُدا دی فرمانبرداری کردیاں ہوئیاں دُکھ اُٹھائے تے اسی ویکھدے آں پئی خُدا نے اوہنوں بہت ای سر بُلند کیتا سی۔

تے ہُن اسی ایتھے یعنی دوجے حصے دے وچ ویکھدے آں پئی یسوع آپ ایس ذلت آمیز رویئے دی اجازت دیندا اے۔ تے چھیتی ای اسی قُرآن دے حوالے دے نال ویکھاں گے پئی یسوع مسیح یہودیاں دا مسیحا اے۔جہدا ذکر عبرانی بائبل تے پُرانے عہد نامے دے وچوں ویکھن نوں لبھدا اے۔ سوال ایہہ ہے پئی اسی ایس گل دی وضاحت دے لئی انجیل یعنی قُرآن مجید توں پہلاں دے واقعات نوں کیوں ویکھئیے؟

پہلی گل: آؤ ایس حوالے اُتے دھیان کردے آں جہدی پیشن گوئی یسوع مسیح نے بار بار کیتی سی۔ پئی او اپنیاں ویریاں دے حوالے کیتا جاوئے گا تے او اوہناں دے ہتھوں دُکھ اُٹھائے گا۔

تے خُدا اوہنوں مُردیاں دے وچوں جیوندیاں کردیاں ہوئیاں اُچا مُقام دیوئے گا۔ (یسوع مسیح دی ایہہ پیشن گوئی(ایہہ کدی وی ناممُکن نہیں سی) پئی یہودی اوہنوں رد کر دیون گے تے انجیل مُقدس دے مُطابق او غیر قوماں دے حوالے کیتا جاوئے گا۔ جیہڑا پئی خُدا دے پاک کلام دے بالکُل مُطابق سی۔ کئی واری تے یسوع مسیح نے کھُلم کھُلا ایہدے بارے دے وچ پیشن گوئی وی کیتی سی۔

آؤ اسی اوہناں واقعیاں دے اُتے دھیان کردے آں:

اوس ویلے یسوع اپنیاں شاگرداں دے اُتے ظاہر کرن لگیا پئی اوہنوں ضرور اے پئی یروشلیم نوں جاوئے تے بزُرگاں تے سردار کاہناں تے فقیہاں دے ولوں بہت دُکھ اُٹھائے تے قتل کیتا جاوئے تے تیجے دن جی اُٹھے۔ ایہدے اُتے پطرس اوہنوں وکھ لے جا کے ملامت کرن لگیا پئی اے خُداوند خُدا نہ کرے پئی ایہہ کدی وی تیرے اُتے نہیں آوئے گا۔ اوہنے مُڑ کے پطرس نوں آکھیا پئی اے شیطان میرے کولوں دُور ہو۔ کیوں جے تُو خُدا دیاں نہیں سگوں آدمیاں دیاں گلاں دا دھیان کردا ایں۔(متی 16: 21-23)

[دھیان کرو: دُکھ اُٹھانا، ماریا جانا مُردیاں دے وچوں جی اُٹھنا، اصل وچ خُدا چاہندا سی پئی ایویں ای ہوئے۔ تے ایہہ ای سی جیہڑا او بہت چر توں سانوں دسدا پیا سی۔۔۔ایہہ سب کُجھ ہون توں بہت پہلاں]

تے جدوں او گلیل دے وچ ٹھہرے ہوئے سن تے یسوع نے اوہناں نوں آکھیا پئی ابن آدم آدمیاں دے حوالے کیتا جاوئے گا تے او اوہنوں قتل کرن گے تے اوتیجے دن مُردیاں دے وچوں جی اُٹھے گا۔ ایہدے تے او بہت غمگین ہوئے۔ (متی 17: 22-23)

[دھیان کرو: حوالے کیتا جانا، ماریا جانا، تے مُردیاں دے وچوں جی اُٹھنا]

تے یروشلیم جاندیاں ہوئیاں یسوع اپنیاں بارہ شاگرداں نوں وکھ لے گیا تے راہ وچ اوہناں نوں آکھیا پئی ویکھو اسی یروشلیم نوں جاندے آں تے ابنِ آدم سردار کاہناں تے فقیہاں دے حوالے کیتا جاوئے گا تے او اوہدے قتل دا حکم دیون گے تے او فیر غیر قوماں دے حوالے کیتا جاوئے گا۔ تاں پئی او اوہنوں ٹھٹھیاں دے وچ اُڑاون تے کوڑے مارن تے مصلوب کرن تے اوتیجے دن جیوندہ کیتا جاوئے۔(متی 20: 17-19)

[دھیان کرو پئی سردار کاہناں دے حوالے کیتا جاوئے گا، او اوہدے قتل دا حکم دیون گے، غیر قوماں دے حوالے کیتا جاوئے گا تے او اوہنوں ٹھٹھیاں دے وچ اُڑاون گے۔اوہنوں کوڑے مارن گے تے صلیب دیون گے]

فیر او اوہناں نوں تعلیم دین لگیا پئی ضرور اے پئی ابنِ آدم بہت دُکھ اُٹھائے تے بُزرگ تے سردار کاہن تے فقیہ اوہنوں رد کرن تے او قتل کیتا جاوئے تے او تِن دن دے بعد جی اُٹھے۔ تے اوہنے ایہہ گل صاف صاف آکھی سی۔پطرس اوہنوں وکھ لے جا کے ملامت کرن لگیا سی۔ پر خُداوند یسوع مسیح نے اوہنوں آکھیا پئی اے شیطان میرے توں دُور ہو۔کیوں جے تُو خُدا

دیاں نہیں سگوں آدمیاں دیاں گلاں دا دھیان رکھدا ایں۔ تے فیر اوہنے لوکاں نوں اپنے شاگرداں سمیت اپنے کول سد کے آکھیا پئی جے کوئی میرے پچھے آنا چاہے تے اپنی خُودی دا انکار کرے تے اپنی صلیب نوں چُکے تے میرے پچھے چلے۔ کیوں جے جیہڑا کوئی اپنی جان نوں بچانا چاہوئے گا او اوہنوں گوائے گا تے جیہڑا میری تے انجیل دی خاطر اپنی جان نوں گوائے گا اوہنوں بچائے گا۔ تے جے آدمی ساری دُنیا نوں حاصل کر لویئے تے اپنی جان دا نقصان اُٹھائے تے اوہنوں کیہ فائدہ ہوئے گا۔ تے جیہڑا اپنی جان دے بدلے دے وچ میرے توں شرمائے گا۔ ابنِ آدم وی جدوں اپنے باپ دے جلال وچ پاک فرشتیاں دے نال آئے گا تے اوہدے توں شرمائے گا۔ (مرقس 9: 31-38)

[دھیان کرو: دُکھ اُٹھانا، رد کیتا جانا، ماریا جانا،جیوندہ ہونا، صلیب اُٹھانا، اوہدی صلیب نوں قبول کرنا اصل وچ اوہدے پیروکار بن دا مثالی نمونہ اے]

فیر اوتھوں روانہ ہوکے گلیل دے وچوں ہو کے لنگے تے او نہیں چاہندا سی پئی کوئی جانے۔ ایس لئی او اپنیاں شاگرداں نوں تعلیم دیندا تے اوہناں نوں ایہہ آکھدا سی پئی ابنِ آدم آدمیاں دے حوالے کیتا جاوئے گا تے او اوہنوں قتل کرن گے تے او قتل ہون دے تیجے دن جی اُٹھے گا۔ پر اوایس گل نوں نہیں سمجھدے سن تے اوہدے توں پُچھدیاں ہوئیاں ڈردے سن۔ (مرقس 9 :30-32)

[دھیان کرو : پئی تعلیم دِتی گئی پئی او مرے گا تے مُردیاں دے وچوں جی اُٹھے گا]

تے او یروشلیم دے وچ جاندیاں ہوئیاں راہ دے وچ سن تے یسوع اوہناں دے اگے اگے جاندا پیا سی تے او حیران ہون لگے تے جیہڑے پچھے پچھے جاندے پئے سن او ڈرن لگے۔ تے او اوہناں بارہ نوں نال لے کے اوہناں نوں او گلاں دسن لگیا جیہڑیاں اوہدے اُتے آون والیاں سن۔ پئی ویکھو اسی یروشلیم نوں جاندے آں تے ابنِ آدم سردار کاہناں تے فقیہاں دے حوالے کیتا جاوئے گا تے او اوہدے قتل دا حکم دیون گے تے اوہنوں غیر قوماں دے حوالے کرن گے۔ تے او اوہنوں ٹھٹھیاں دے وچ اُڑاون گے تے اوہدے اُتے تھُکن گے تے اوہنوں کوڑے مارن گے تے قتل کرن گے تے تِن دناں دے بعد او جی اُٹھے گا۔

(مرقس 10: 32 - 34)

[دھیان کرو: حوالے کیتا جانا، قتل دا حکم دینا، ٹھٹھیاں دے وچ اُڑایا جانا، تھُکیا جانا، کوڑے مارے جانے، مرنا تے جی اُٹھنا]

جدوں او کلا ای دُعا کردا پیا سی تے شاگرد اوہدے کول سن تے ایویں ہویا پئی اوہنے اوہناں نوں پُچھیا پئی لوک مینوں کیہ آکھدے نے اوہناں نے جواب دِتا پئی یوحنا بپتسمہ دیون والا تے کُجھ ایلیاہ آکھدے نے تے کُجھ ایہہ پئی پُرانیاں نبیاں دے وچوں کوئی جی اُٹھیا اے۔ اوہنے اوہناں نوں آکھیا پئی تُسی مینوں کیہ آکھدے او؟ پطرس نے جواب وچ آکھیا پئی خُدا دا مسیح۔ اوہنے اوہناں نوں تاکید کرکے ایہہ حکم دِتا پئی ایہہ کسے نوں نہ آکھنا۔ تے آکھیا پئی ضرور اے

پئی ابنِ آدم بہت دُکھ اُٹھائے تے بزُرگ تے سردار کاہن تے فقیہہ اوہنوں رد کرن گے تے او قتل کیتا جاوئے گا تے تیجے دن جی اُٹھے۔

(لوقا 9 : 18 -23)

[دھیان کرو: دُکھ اُٹھائے، یہودی راہنماواں دے ولوں رد کیتا جانا، قتل کیتا جانا، مُردیاں دے وچوں جی اُٹھنا]

فیر اوہنے اوہناں بارہ نوں نال لیا تے اوہناں نوں آکھیا پئی ویکھو اسی یروشلیم نوں جاندے آں تے جنیاں گلاں نبیاں دی رائیں لکھیاں گئیاں نے ابنِ آدم دے حق دے وچ پُوریاں ہون گئیاں۔ کیوں جے او غیر قوماں دے حوالے کیتا جاوئے گا تے لوک اوہنوں ٹھٹھیاں دے وچ اُڑاون گے تے بے عزت کرن گے تے اوہدے اُتے تھُکن گے تے اوہنوں کوڑے مارن گے تے قتل کرن گے تے اوتیجے دن جی اٹھے گا۔ پر اوہناں نے اوہناں دے وچوں کوئی وی گل نہ سمجھی تے ایہہ قول اوہناں دے اُتے لُکیا رہیا سی تے ایہناں گلاں دا مطلب اوہناں دی سمجھ دے وچ نہ آیا۔

(لوقا 18 : 31- 34)

[دھیان کرو: تحقیرانہ انداز دے وچ رد کیتا جانا، یسوع دے بارے دے وچ عبرانی بائبل یعنی پُرانے عہد نامے دیاں پیشن گوئیاں، حوالے کیتا جانا، ٹھٹھیاں دے وچ اُڑانا، گھٹیا سلوک دا کیتا جانا، تھُکنا، کوڑے مارنا تے قتل کیتا جانا]

ایویں یہودیاں نے جواب وچ اوہنوں آکھیا پئی تُو جیہڑا ایہناں کماں نوں کردا ایں سانوں کیہ نشان وکھاوندا ایں؟ یسوع نے اوہناں نوں آکھیا پئی تُسی ایس مقدس نوں ڈھا دیوؤ تے میں ایہنوں تِن دِناں دے وچ کھڑا کر دیواں گا۔ یہودیاں نے آکھیا پئی چھیالی وریاں دے وچ ایہہ مقدس بنیا اے تے کیہ تُو ایہنوں تِناں دناں دے وچ کھڑا کر دیویں گا؟ پر اوہنے اپنے بدن دے مقدس دے بارے دے وچ آکھیا سی۔ ایویں جدوں او مُردیاں دے وچوں جیونده ہویا تے اوہدیاں شاگرداں نوں یاد آیا پئی اوہنے آکھیا سی۔ تے اوہناں نے کتابِ مُقدس دا تے اوس قول دا جیہڑا یسوع نے آکھیا سی یقین کیتا۔

(یوحنا 2: 18 – 22)

[دھیان کرو: بدن دا ڈھایا جانا تے مُردیاں دے وچوں جی اُٹھنا]

تے کُجھ ہور حوالے وی پائے جاندے نے جہناں دے اُتے اسی بعد وچ دھیان کراں گے جیہڑے اوہناں پیشن گوئیاں دے بارے دے وچ نے۔ میں اوہناں شروع دیاں بیاناں دے بارے دھیان کراں گا۔ جہناں دے اُتے یسوع مسیح نوں حیرانگی نہیں ہوئی سی کیوں جے مسیح اپنے آپ دے بارے دے وچ سب کُجھ جاندا سی۔

ایہہ اِک حقیقت اے تے ایہدے وچ کُجھ شک نہیں پایا جاندا اے پئی خُدا دیاں نبیاں تے رسولاں نوں اذیتیاں دِتیاں جاندیاں سن۔ لوک اوہناں نوں رد کردے سن تے بائبل تے قُرآن دے وچ ایہدے بارے دے وچ بیان کیتا گیا اے پئی نبیاں نوں وی قتل کیتا جاندا سی۔

قُرآن دی منطق دے حوالے دے نال صلیب توں انکار دا دعوی نامکمل مُعاہدہ اے تے ایس گل نوں شدت دے نال جانن دی لوڑ اے۔ ایہہ تے خُدا دے عمل دا حصہ سی پئی بُرائی دیاں قوتاں دے اُتے ایمان دے نال فتحیابی پائی جاوئے۔ یسوع مسیح دے بارے دے وچ فرض کرو پئی جےا و صلیب توں بچ جاندا تے او اپنیاں نوں گُمراہ کردا تے صورتِ حال کیویں دی ہُندی؟

بہرحال یسوع مسیح نوں قُرآن دے وچ مُعزز نبی دے طور تے پیش کیتا گیا اے۔ اوہناں لوکاں نوں وی عزت تے احترام دی نگاہ دے نال ویکھیا جاندا اے جیہڑے جسمانی موت یعنی شہادت حاصل کردے نے جیویں پئی محُمد، موسی تے یوحنا بپتسمہ دیون والا۔ ایہدے علاوہ ایہہ پئی قُرآن دی نبوت دے مُطابق ایہہ خوبی اے پئی او ویریاں تے مخالفاں نوں مُعاف کردی اے۔

سلامتی اوہناں اُتے جہناں نوں عطا کیتی جاندی اے۔ تے ایس مخالفت دا خاتمہ کئی واری نبیاں دے قتل اُتے ای ہُندا اے۔(جیویں پئی 2:10 ، 2: 87 ، 3: 21 ، 3: 183 ، 4 : 115)

اُتے بیان کیتے جاون والے قُرآنی حوالے ایہہ نے:

تے جدوں تسی آکھیا پئی اے موسی ساڈئے توں تے اِک کھانے اُتے صبر نہیں ہوئے گا۔ تے تُسی اپنے رب توں دُعا کرو پئی زمین دیاں اگائیاں ہوئیاں شیواں ساڈے لئی کڈھے کُجھ ساگ

ککڑی تے گیہوں تے پیاز تے مسور وغیرہ۔ تے فرمایا کیہ ادنی شے نوں بہتر دے مُقابلے دے وچ منگدے او؟ چنگا مصر یا کسے شہر دے وچ اُترو اوتھے تہانوں مِلے گا جو تُسی منگیا اے۔ تے اوہناں دے اُتے مُقرر کر دِتی گئی خواری تے ناداری، تے خُدا دے غضب دے وچ لوٹے۔ ایہہ بدلہ سی ایہدا پئی او خُدا دیاں آیتاں دا انکار کردے نے تے نبیاں نوں ناحق شہید کردے نے۔ ایہہ بدلہ سی اوہناں دیاں نافرمانیاں دا تے حد توں وہدن دا۔ (البقرہ 2: 16)

(کنزالایمان - ترجمہ القرآن فیاء القرآن لاہور کراچی)

تے ایہدے وچ کوئی شک نہیں اے پئی اسی موسیٰ نوں کتاب عطا کیتی تے ایہدے بعد پے درپے رسول گھلے۔ تے اسی عیسیٰ (یسوع) بن مریم نوں کھُلیاں نشانیاں عطاکیتیاں تے پاک روح دے نال اوہدی مدد کیتی۔ تے کیہ جدوں تُہاڈے کول کوئی رسول او لے کے آوئے جیہڑا تُہاڈے نفس دی خواہش دی تکمیل نہیں کردا اے تے تے تُسی اوہناں (نبیاں) وچوں اِک گروہ نوں جھُٹلاوندے او تے اِک گروہ نوں شہید کردے او۔ (سورۃ البقرہ 2 : 87 کنزالایمان ایضاً)

تے جدوں اوہناں نوں آکھیا جاوئے پئی اللہ دے اُتارے اُتے ایمان لیاؤ تے آکھدے نے پئی او جیہڑا ساڈے اُتے اُتریا اوہدے اُتے ایمان لیاوندے آں تے باقی توں مُنکر ہُندے نے۔
حالانکہ او حق اے تے اوہدے کول والے تصدیق فرماوندا اے۔ تُسی دسو پئی فیر اگلیاں نبیاں نوں کیوں شہید کیتا؟ جے تُہانوں اپنی کتاب اُتے ایمان سی۔

(سورۃ البقرہ 2: 91 ، کنز الایمان ایضاً)

او اللہ دیاں آیتاں توں انکار کردے نے تے پیغبراں نوں ناحق شہید کردے نے تے انصاف دا حکُم کرن والیاں نوں قتل کردے نے اوہناں نوں خُوشخبری دیو غضب ناک عذاب دی۔

(سورۃ آل عمران 3 : 21 کنز الایمان ایضاً)

او جیہڑے آکھدے نے اللہ نے ساڈے نال اقرار کر لیا اے پئی اسی کسے رسول اُتے ایمان نہ لیائے۔ جدوں تیکر اجہی قُربانی دا حکُم نہ لیاوئے جہنوں اگ کھاوئے۔ تُسی آکھ دیو میرے توں پہلاں بہت تُہاڈئے کول کھُلیاں نشانیاں تے ایہہ حکُم لے کے آئے جو تُسی آکھدے او تُسی اوہناں نوں کیوں شہید کیتا جے سچے او؟

(سورۃ آل عمران 3: 21 کنزالایمان ایضاً)

تے اوہناں دیاں کیسیاں بد عہدیاں دے سببوں اسی اوہناں دے اُتے لعنت کیتی تے ایس لئی پئی او الہی آیتاں دے مُنکر ہُندے تے نبیاں نوں ناحق شہید کردے تے اوہناں دے ایہہ آکھن تے ساڈیاں دلاں دے اُتے غلاف اے۔ سگوں اللہ نے اوہناں دے کُفر دے سببوں اوہناں دے دل دے اُتے مہر لگا دتی اے۔تے ایمان نہیں لیائے سگوں تھوڑے۔

(سورہ النسآ 4 : 115 ، کنز الایمان ایضاً)

تے نبیاں نوں رد کرنا، بدسلوکی، (کدی کدی) اوہناں نوں شہید کرن دا ذکر عبرانی بائبل مُقدس دے وچ وی اے۔

صدقیاہ ۲۱ وریاں دا سی جدوں او سلطنت کرن لگیا تے اوہنے گیارہ ورے یروشلیم دے وچ سلطنت کیتی۔ تے اوہنے او ای کیتا جیہڑا خُدا دی نظر دی وچ پیہڑا سی۔ اوہنے یرمیاہ نبی دے حضور دے وچ جہنے خُدا دے مُنہ دیاں گلاں اوہنوں دسیاں۔کتے عاجری نہ کیت۔ تے اوہنے نبوکدنضر بادشاہ توں وی جہنے اوہنوں خُدا دی قسم کھوائی سی بغاوت کیتی تے سگوں او گردن کش ہوگیا تے اوہنے اپنا دل اجہیا سخت کر لیا پئی خُداوند اسرائیل دے خُدا دے ول نوں رجوع نہ لیایا۔

ایہدے علاوہ کاہناں دیاں ساریاں سرداراں تے لوکاں نے قوماں دیاں ساریاں نفرتی کماں دے مُطابق وہڈیاں بدکاریاں کیتیاں۔ تے اوہناں نے خُدا دے گھر نوں جہنوں اوہنے یروشلیم دے وچ مُقدس ٹھہرایا سی ناپاک کیتا تے خُداوند اوہناں دے باپ دادا دے خُدا نے اپنیاں پیغمبراں نوں اوہناں دے کول وقت بروقت بھیج کے پیغام بھیجیا کیوں جے اوہناں اپنیاں لوکان تے اپنے مسکن دے اُتے ترس آوندا سی۔ پر اوہناں نے خُدا دیاں پیغمبراں نوں ٹھٹھیاں دے وچ اُڑایا تے اوہدیاں گلاں نوں ناچیز جانیا تے اوہدیاں نبیاں دی ہنسی اُڑائی ایتھوں تیکر پئی خُداوند دا غضب اوہناں اُتے اجہیا بھڑکیا پئی کوئی چارہ نہ رہیا۔ (2 تواریخ 36 : 11- 16)

اے ریاکار فقہیو تے فریسیو تُہاڈے اُتے افسوس! پئی نبیاں دیاں قبراں بناوندے تے راستبازاں دے مقبرے آراستہ کردے او۔ تے آکھدے او پئی اسی اپنے باپ دادا دے زمانے دے وچ ہُندے تے نبیاں دے لہو دے وچ شریک نہ ہُندے۔ ایویں تُسی اپنے ای بارے

دے وچ ایہہ گواہی دیندے او پئی تُسی نبیاں دے قاتلاں دے فرزند او۔ غرض اپنے باپ دادا دا پیمانہ بھردے او۔

اے سپو اے افعی دے بچیو! تُسی جہنم دی سزا توں کیویں بچو گے؟ ایس لئی ویکھو میں نبیاں، داناواں تے فقیہاں نوں تُہاڈے کول بھیجدا آں۔ اوہناں دے وچوں کئیاں نوں تُسی قتل کرو گے تے مصلوب کرو گے تے کئیاں نوں اپنیاں عبادتخانیاں دے وچ کوڑے مارو گے۔ تاں پئی ساریاں راستبازاں دے لہو توں لے کے برکیاہ دے پتّر ذکریاہ دے لہو تیکر جہنوں تُسی مقدس تے قُربانگاہ دے وچکار قتل کیتا۔ میں تُہانوں سچ آکھدا آں پئی ایہہ سارا کُجھ ایس زمانے دیاں لوکاں دے اُتے آوئے گا۔

(متی 23 : 29- 35)

اے یروشلیم ! اے یروشلیم !تُو جیہڑی نبیاں نوں قتل کردی تے جیہڑے تیرے کول بھیجے گئے اوہناں نوں سنگسار کردی ایں۔ کِنی واری میں چاہیا اے پئی جیویں کُکڑی اپنیاں بچیاں نوں اپنیاں پراں ہیٹھاں اکٹھیاں کر لیندی اے اویں ای میں وی تیریاں پُتراں نوں جمع کرلیواں پر تُسی نہ چاہیا۔

ویکھو تُہاڈا گھر تُہاڈے لئی ویران چھڈیا جاندا اے۔ کیوں جے میں تُہانوں آکھدا آں پئی ہُن توں لے کے مینوں فیر کدی وی نہ ویکھو گے جدوں تیکر نہ آکھو گے پئی مُبارک اے جیہڑا خُدا دے ناں توں آوندا اے۔(متی 23: 37-39)

پر ایس مُعاملے دے وچ یسوع واضح طور تے مُسلسل اوہنوں دُکھ دیون تے قتل کرن دی تعلیم دے بارے دے وچ دسدا اے۔جو کُجھ حقیقت دے وچ ہُندا پیا سی۔ آؤ اوہناں بیاناں دا جائزہ لیندے آں پئی مسیح اوہدا شکار نہیں ہویا سی۔۔ اوہدی زندگی اوہدے اپنیاں ہتھاں دے وچ سی(خُدا دی فرمانبرداری دے تحت)تے کسے نے وی اوہنوں قتل نہیں کیتا سی (تے جو کُجھ اوہناں نے سوچیا سی اوہدے مُطابق کُجھ وی نہیں ہویا سی)۔

اسی سورۃ النسآ 4 : 157 دے وچ ویکھیا اے پئی یہودی اسی گل تے شیخی مارے نے پئی اوہناں نے خُدا دی راہ دے وچ رکاوٹ نہیں پائی اے تے نہ ای مسیح نوں قتل کیتا اے۔ اصل وچ اوہناں نے (مسیح) نوں قتل نہیں کیتا اے۔سگوں ایہہ خُدا نے آپ کیتا اے۔ہُن اسی ویکھاں گے پئی یسوع مسیح نوں اپنی زندگی، موت تے مُردیاں دے وچوں جیوندے ہون دا پُورا اختیار سی۔ تے اسی ایہہ وی ویکھاں گے پئی اوہدا حُکم روحانی قوتاں دے اُتے چلدا اے۔او کسے وی کم نوں ڈک سکدا سی۔ اوہنے اپنی آزاد مرضی دے نال صلیب دے راہ نوں چُنیا سی۔

سب توں پہلاں اسی یوحنا دی انجیل دے ۱۰ باب دی ۱۱ توں ۱۸ آیت نوں ویکھدے آں:

چنگا ایالی میں آں چنگا ایالی اپنیاں بھیڈاں دے لئی اپنی جان دیندا اے۔ مزدور جیہڑا نہ ایالی اے نہ بھیڈاں دا مالک۔ بھیڑیے نوں آوندیاں ویکھ کے بھیڈاں نوں چھڈ کے نس جاندا اے۔ تے بھیڑیا اوہناں نوں پھڑدا تے پراگندہ کردا اے۔ او ایس لئی نس جاندا اے پئی مزدور اے

تے اوہنوں بھیڈاں دی کُجھ فکر نہیں اے۔چنگا ایالی میں آں۔ جیویں باپ مینوں جاندا اے تے میں باپ نوں جاندا آں اویں ای میں اپنیاں بھیڈاں نوں جاندا آں تے میریاں بھیڈاں مینوں جاندیاں نے۔ تے میں اپنیاں بھیڈاں دے لئی جان دیندا آں تے میریاں ہور وی بھیڈاں نے جیہڑیاں ایس بھیڈ خانے دیاں نہیں مینوں اوہناں نوں وی لیانا ضرور اے۔او میری آواز سُنن گئیاں۔ فیر اِک ای گلہ تے اِک ای ایالی ہوئے گا۔ باپ میرے نال ایس لئی محبت رکھدا اے پئی میں اپنی جان دیندا آں تاں پئی ایہنوں فیر لے لیواں۔ کوئی اوہنوں میرے توں کھوندا نہیں سگوں میں اوہنوں آپ ای دیندا آں۔ مینوں اوہنوں دیون دا وی اختیار اے تے اوہنوں فیر لیون دا وی اختیار اے تے ایہہ حُکم مینوں میرے باپ توں مِلیا اے۔

۔۔۔کوئی اوہنوں میرے توں کھوندا نہیں اے۔ ہوسکدا اے پئی ایہہ اوس کوشش دے ول نوں حوالہ اے جدوں خُداوند یسوع مسیح دی جان لین دے بارے گل بات ہُندی اے۔ (5: 18 ، 7 : 25 ، 8 : 59)یا اوہدے آون والے ویلے دے وچ موت تے جی اُٹھن دے حوالے دے نال۔ جیویں پئی لکھیا ہویا اے پئی مینوں اوہدے دیون دا وی اختیار اے تے اوہنوں فیر لین دا وی۔

ایہناں لفظاں دے وچ جیہڑے یوحنا ۱۰ باب دی ۱۹ آیت دے وچ پائے جاندے نے تے پیلاطُس دیاں لفظاں دے وچ بہت مُشابہت پائی جاندی اے۔

ایہہ بیان اِک مُبشر نوں مُستقل مزاجی اُتے قائم رکھدے نے۔ جیہڑے یسوع مسیح دی صلیبی موت دے آسے پاسے گھومدے نے۔ ایہہ ایس گل دے اپتے وی روشنی پاوندے نے پئی یسوع مسیح نوں زندگی تے موت دوناں دے اُتے اختیار اے۔ عام طور تے ایہہ خُدا باپ توں ای منسوب اے پئی خُدا نے یسوع مسیح نوں مُردیاں وچوں جیوندہ کیتا سی۔ نواں عہد نامہ وی ایہہ ای دسدا اے پئی یسوع مسیح مُردیاں دے وچوں آپ جیوندہ ہویا سی۔ یوحنا دی انجیل دے وچ بیان کیتے جاون والے الفاظ خُداوند یسوع مسیح دے کامل حُکم نوں بہت زیادہ مضبوط کردے نے۔ یاد رکھو پئی خُداوند یسوع مسیح دی موت کسے غلط کم یا مہم دے نتیجے دے وچ نہیں ہوئی سی ۔ سگوں ایہناں ساریاں گلاں نوں بالا تر اوہنے اپنی جان نوں آپ پیش کیتا سی۔

اوہنے ایہہ سارا کُجھ مکمل اپنی آزاد مرضی دے نال کیتا سی۔ اوہنے اپنی جان دیون دا دعوی کیتا تے اوہنوں فیر واپس لین دے اختیار دا وی دعوی کیتا سی۔ پر تاں وی ایہناں ساریاں گلاں دا تعلُق خُدا باپ دے نال اے کیوں جے اوہنے ایہدا حُکم صادر کیتا سی تے مسیح خُداوند اپنی مرضی دے نال ایہہ کردا پیا سی۔

یوحنا 10: 17-18 دے وچ فیر یسوع مسیح اپنی موت دے بارے دے وچ پیشن گوئی کردا اے۔او چار واری آکھدا اے پئی او اپنی آزاد مرضی دے نال اپنی جان نوں دیوئے گا۔

(یوحنا 11: 14 ، 17-18)

خُدا خاص طور تے یسوع مسیح دے نال پیار کردا اے۔ کیوں جے او کامل فرمانبرداری دے نال خُدا باپ دی مرضی نوں پُورا کردا اے تے اپنی جان دی قُربانی دیندا اے۔ خُداوند یسوع مسیح نے اپنے فیر جی اُٹھن دے بارے دے وچ پیشن گوئی کیتی سی تے آکھیا سی پئی مینوں ایہنوں دیون دا اختیار اے تے ایہنوں فیر لیون دا وی۔ (یوحنا 10 : 17-18)

اوہنوں اپنی تقدیر دے اُتے اختیار سی تے اوہدی موت مکمل طور تے آزاد ارادے دے نال ہوئی سی۔ او آپ آکھدا اے پئی کوئی ایہنوں میرے توں نہیں کھوندا اے۔

فیر یوحنا 2 باب 18 ۔ 22 دے وچ ایویں بیان کیتا گیا اے:

تے یہودیاں نے اوہنوں آکھیا پئی تُو جیہڑیاں ایہناں کماں نوں کردا ایں سانوں کیہڑا نشان وکھاوندا اے۔ یسوع نے جواب وچ آکھیا پئی ایس مقدس نوں ڈھا دیوؤ تے میں ایہنوں تن دناں دے وچ کھڑا کر دیواں گا۔یہودیاں نے آکھیا پئی ۴۶ وریاں دے وچ ایہہ مقدس بنیا اے تے کیہ تُو ایہنوں ۳ دناں دے وچ کھڑا کر دیویں گا؟ پر اوہنے اپنے بدن دے مقدس دے بارے دے وچ آکھیا سی۔ ایس لئی جدوں او مُردیاں دے وچوں جی اُٹھیا تے اوہدیاں شاگرداں نوں یاد آیا پئی اوہنے ایہہ آکھیا سی۔ تے اوہناں نے کتابِ مُقدس تے اوس قول دا جیہڑا یسوع نے آکھیا سی یقین کیتا۔

تے فیر ایس پیرے دے وچ دسیا گیا اے پئی یسوع مسیح نے فرشتیاں دی فوج نوں نہیں چُنیا سی تاں تصلیب دے کم نوں ڈکیا جاوئے۔

متی دی انجیل (26 : 47 ۔ 55)

او ایہہ آکھدا ای پیا سی تے یہوداہ جیہڑا اوہناں بارہ دے وچوں اِک سی آیا تے اوہدے نال اِک بھیڑ تلواراں تے سوٹیاں لے کے سردار کاہناں تے قوم دیاں بُزرگاں دے ولوں آ پہنچی۔ تے اوہدے پھڑواون والے نے اوہناں نوں ایہہ نشان دِتا سی جہدا میں بوسا لیواں او ای اے، اوہنوں پھڑ لینا۔ تے چھیتی دے نال اوہنے یسوع دے کول آ کے آکھیا سلام اے ربی! تے اوہدا مُنہ چُمیا۔ یسوع مسیح نے اوہنوں آکھیا پئی جیہڑے کم تُو آیا ایں او کر لے۔ ایہدے تے اوہناں نے کول آ کے یسوع مسیح اُتے ہتھ پایا تے اوہنوں پھڑ لیا۔ تے ویکھو یسوع مسیح دیاں ساتھیاں دے وچوں اِک ہتھ وہدا کے اپنی تلوار دے نال سردار کاہن دے اِک نوکر دا کن اُڑا دِتا۔ یسوع مسیح نے اوہنوں آکھیا پئی اپنی تلوار نوں میان دے وچ کر لے۔ کیوں جے جیہڑے تلوار کھچدے نے او تلوار دے نال قتل کیتے جاون گے۔ کیہ تُو نہیں سمجھدا ایں پئی میں اپنے باپ توں منت کر سکدا آں تے او بارہ تمن توں بہتے ہُن ای میرے کول موجود کر دیوئے گا۔ پر او نوشتے پئی ایویں ای ہونا ضرور اے کیویں پُورے ہون گے۔

جے مزاحمت دا ایہہ عمل ٹھیک ہُندا تے یسوع مسیح نوں تلواراں تے انسانی مدد دی لوڑ نہ ہُندی۔ (یوحنا 18 : 36) دے وچ یسوع مسیح ایہہ انکار کردا اے پئی اوہدی بادشاہی ایس دُنیا دی نہیں اے۔ ایویں ای یسوع سوالیہ انداز دے وچ آکھدا اے پئی اوہدے کول الٰہی اختیار موجود اے۔ اوہنوں صرف اِک واری آکھن دی لوڑ سی۔

رومی فوج دے وچ اِک تمن دے وچ چھ ہزار فوجی ہُندے سن۔ تے بارہ تمن دے وچ بہتر ہزار۔ تے ایویں اسی آکھ سکدے آں پئی اوہدی مدد دے لئی اوس ای ویلے بہتر ہزار فرشتے آسکدے سن۔ پر یاد رکھو پئی ایہہ مُقررہ تعداد نہیں اے سگوں ایہہ صرف علامتی طور تے ورتیا گیا اے۔

ایویں اسی ایہہ ویکھدے آں پئی خُداوند یسوع مسیح اپنی اپنی مرضی نوں پُورا کرن دی بجائے خُدا باپ دی مرضی نوں پُورا کرنا بہت اہم خیال کردا اے۔ جے او چاہندا تے اخیری لمحیاں دے وچ ایویں ہوسکدا سی۔ پر جے ایویں ہُندا تے او پیشن گوئیاں کدی وی پُوریاں نہ ہُندیاں۔

یہودیت دے مُطابق فرشتیاں نوں وکھرے وکھرے درجیاں دے وچ ونڈیا گیا سی۔ تے کدی کدی تے بائبل دی روایت دے مُطابق او جنگجو بن جاندے سن۔ تے او مُقدساں دے ولوں جنگ لڑدے سن تے کئی واری ایہناں دے کول تلواراں ہُندیاں سن۔ خُداوند یسوع مسیح دے کول ایہہ اختیار سی پئی او اِک ای ویلے دے وچ کئی تمن فرشتیاں نوں سد سکدا سی۔

بارہ کاملیت دا عدد اے جیویں پئی بارہ شاگرد۔

خُداوند یسوع مسیح نے ایس توں پہلاں وی فرشتیاں مدد نوں نہیں حاصل کیتا سی۔تے ہُن وی او ایس مدد نوں لین توں انکار کردا پیا سی۔ او بارہ شاگرداں دا اُستاد تے مالک سی۔ تے اوہنے اوہناں دی تے فرشتیاں دی مدد لین توں انکار کر دِتا سی کیوں جے ایویں ہُندا تے کدی

وی او نوشتیاں نوں پُورا نہ کرسکدا سی جیہڑے اوہدے بارے دے وچ پہلاں توں بیان کیتے گئے سن۔

ایویں ایہہ جسمانی مدد لینا نہ صرف غلط سی سگوں ایہہ غیر ضروری وی سی کیوں جے مسیح خُداوند دے کول اوہناں توں کتے وہد کے قوت پائی جاندی سی۔جے او اوہناں نوں سددا تے اوکُجھ انسانی مددگار سن۔ تے اسی ویکھدے آں پئی ایویں دیاں ویلیاں دے وچ فرشتے خُدا دیاں لوکاں دی مدد کردے ہُندے سن۔(حوالے دے لئی زبور 91 : 11 ۔12 تے 4: 11 ویکھو)پُرانے عہد نامے دے وچ ایہناں نوں اَسمانی لشکر دے طور تے جانیا جاندا اے۔ (1۔ سلاطین 22 : 19) خاص طور تے دانی ایل 10 : 13 ، 20 ۔ 21 ، مکاشفہ 12 : 7 دے وچ فرشتیاں دے لشکر دی راہنمائی میکائیل نے جیہڑا مُقرب فرشتیاں وچوں سی کیتی سی۔ فرشتیاں دا خُدا دی خاطر تے نیک بندیاں دے لئی لڑائی کرن دا واضح ثبوت قُرآن مجید دے وچ وی پایا جاندا اے۔ ایس تمن دی اصطلاح توں مُراد بہت زیادہ فرشتے نے۔ رومیاں دے مُطابق تمن ٦٠٠٠ آدمی ہُندے سن۔ ایس فوجی اصطلاح دا تعلُق دفاع دے نال اے جیہڑا سوچ سمجھ کے کیتا جاندا اے۔ جے لڑائی ہُندی اے تے ایہہ مافوق الفطرت قوتاں دے ولوں ہُندا اے نہ پئی انسانی مرضی دے نال۔ پر اسی ویکھدے آں پئی خُداوند یسوع مسیح نے خُدا باپ توں مدد نہیں منگی سی۔ کیوں جے او جاندا سی پئی اوہنوں خُدا باپ دی مرضی نوں پُورا کرنا ضرور اے۔ اصل وچ او ایس حقیقت نوں پہلاں توں جاندا سی۔ گتسمنی باغ دے وچ

یسوع مسیح نے ایہدے بارے دے وچ واضح طور تے بہت زیادہ کوشش کیتی سی۔ خُداوند یسوع مسیح دی ایس قسمت دے بارے دے وچ خُدا دے پاک کلام دے وچ پہلاں توں بیان کر دِتا گیا سی۔ خاص طور تے ایہدا حوالہ ذکریاہ ۱۳ باب دی ۷ توں ۹ آیت دے وچ جمع دے صیغے دے وچ ورتیا گیا اے۔ مطلب ایہہ پئی اوتھے ایالی دا ذکر کیتا گیا اے۔ایس بیان دے تعلُق دے نال اوہدا دُکھ اُٹھانا بہت ای ضروری سی۔ ایس لئی سانوں ایہہ توقع کرنا چاہیدی اے پئی جے انسان یا فرشتے خُدا دے کم دے وچ رکاوٹ پاوندے نے تے ایہدے توں بچنا ای عقلی طور تے ٹھیک اے کیوں جے ایہدے توں خُدا دا مقصد ظاہر ہوجاندا اے۔

ایویں انجیل دے وچ ایہہ واضح طور تے پایا جاندا اے پئی یسوع مسیح یہودیاں دا شکار نہیں ہویا سی۔ او اپنی ایس شرمناک موت دے بارے دے وچ پہلاں توں ای جاندا سی۔تے اوہنے اپنی جان نوں اپنی آزاد مرضی دے نال دِتا سی۔ایس لئی یاد رکھو پئی کِسی نے وی یسوع مسیح نوں صلیب نہیں دِتا یا ماریا سی۔ اوہدی پاک مرضی خُدا دے خلاف نہیں سی۔ تے او اپنی لامحدود قوت دے نال اپنیاں ویریاں نوں تہس نہس کرسکدا سی۔۔۔پر اسی ویکھدے آں پئی او ایس گل دا انتخاب نہیں کیتا سی۔

پر اوہنے ایویں نہیں کیتا سی۔ سگوں اوہنے خُدا باپ دی مرضی نوں تے اوہدے حُکم نوں قبول کیتا سی۔ اصل وچ ایہہ خُدا باپ دی مرضی سی تے خُدا باپ نے اوس مقصد نوں یسوع مسیح دی رائیں پُورا کیتا اے۔

تیجی گل:

سانوں اوہناں حوالیاں دے اُتے دھیان کرنا چاہیدا اے جہناں دے وچ یسوع خُدا دی مرضی نوں پُورا کردیاں ہوئیاں دُکھ اُٹھاوندا تے صلیب اُتے اپنی جان نوں دیندا اے۔ ایہدے توں ایس گل دے اُتے مہر ثابت ہُندی اے پئی حالات مُکمل طور تے خُدا دے ہتھ دے وچ سن۔ ایہدے وچ یسوع مسیح دی صلیبی موت وی شامل سی۔

اسی پہلاں وی دھیان کیتا اے پئی یسوع مسیح پطرس نوں جھڑکدا اے کیوں جے صلیب اُتے مرنا خُدا دی خُوشنودی سی۔ مُفسراں تے تبصرا کرن والیاں نے ایہہ بیان کیتا اے پئی ایہناں حوالیاں دا مرکزی خیال خُدا دی مرضی اے۔ اسی پہلاں وی ایہدے بارے گل بات کیتی اے تے اسی ہُن وی ایہدے بارے دے وچ گل بات کراں گے۔

جتھوں تیکر چنگے ایالی دا ذکر پایا جاندا اے تے ایہدے توں مُراد خُداوند یسوع مسیح ای اے جیہڑا دوجیاں دے لئی اپنی جان نوں قُربان کردا اے۔

ایتھے اوہنوں خُدا دا پیارا بیٹا آکھدیاں ہوئیاں پُکاریا گیا اے۔ کیہ کوئی ایہہ توقع کرسکدا اے پئی اِک باپ جیہڑا اپنے بیٹے دے نال بہت پیار کردا اے تے اوہنوں صلیب دے اُتے اپنی جان نوں دیون دے بارے وچ آکھدا اے۔ پر ایتھے ایہدا ایہہ ای مطلب اے پئی یسوع مسیح نے خُدا دی مرضی نوں پُورا کرن دے لئی اپنی جان نوں دِتا سی۔ کیوں جے اوہدی خُدا دے نال مُکمل ہم آہنگی پائی جاندی اے۔ ایس لئی او موت دے لئی اگے وہدا رہیا اے۔ تے ایویں باپ

دی محبت دی پچھان خُدا دے نال مُکمل وابستگی نوں ظاہر کردی اے۔ موت دے نال فیر جیوندہ ہونا وابستہ سی۔ مسیح ایس لئی مریا سی تاں پئی فیر جیوندہ ہوسکے ایویں ایہہ موت اوہدی شکست نہیں اے سگوں ایہہ اوہدی فتحیابی اے۔ اوہدی موت نوں اوہدے جی اُٹھن توں وکھ نہیں کیتا جاسکدا اے۔

تے اسی فیر ایہہ ویکھیا اے پئی یسوع مسیح دا اپنی جان نوں دینا اوہدی اپنی آزاد مرضی دے نال سی۔ اوس اخیری ویلے وچ ایہدے توں دستبردار ہویا جاسکدا سی۔ پر دھیان کرو پئی جے ایویں ہُندا تے فیر پاک کلام دے وچ کیتیاں گئیاں پیشن گوئیاں کیویں پُوریاں ہُندیاں۔

ایتھوں تیکر پئی او اپنی آون والی موت دے بارے دے وچ خوف تے غُصے دا اظہار وی کردا اے۔ پر اسی ویکھدے آں پئی او کاملیت دے نال خُدا دی مرضی نوں پُورا کردا اے۔

تے ایہہ اسی بعد دے وچ ویکھاں گے پئی صلیب کیوں اوہدی روح دے لئی کرب تے دُکھ دا سبب بنی سی۔

ایہناں حوالیاں دے وچ یسوع مسیح اپنے اُتے آون والی صلیب دی اذیت تے کرب اُتے غم تے غُصے دا اظہار کردا اے۔

اوس ویلے یسوع اوہناں دے نال گتسمنی ناں اِک تھاں تے آیا تے اپنیاں شاگرداں نوں آکھیا پئی ایتھے ای بیٹھے رہنا جدوں تیکر میں اوتھے جا کے دُعا کراں۔ تے پطرس تے زبدی دیاں دونواں پُتراں نوں لے کے غمگین تے بے قرار ہون لگیا۔ او س ویلے اوہنے اوہناں نوں آکھیا

پئی میری جان بہت غمگین اے ایتھوں تیکر پئی مرن دی نوبت آ پہنچی اے۔ تُسی ایتھے ٹھہرو تے میرے نال جاگدے رہو۔ تے فیر آپ اگے وہدیا تے مُنہ پرنے ڈِگ کے ایویں دُعا کرن لگیا۔ اے میرے باپ ہو سکے تے ایہہ پیالہ میرے توں ٹل جاوئے۔ تاں وی نہ پئی جیویں میں چاہندا آں سگوں جیویں تُو چاہندا ایں اویں ای ہوئے۔ تے فیر شاگرداں دے کول آ کے اوہناں نوں سُتیا پایا۔ تے پطرس نوں آکھیا پئی کیہ تُسی میرے نال اِک گھڑی وی نہ جاگ سکے جاگو تے دُعا کرو تاں پئی آزمائش وچ نہ پو۔ روح تے مُستعد اے پر جسم کمزور اے۔ تے فیر دوبارہ جا کے اوہنے ایویں دُعا کیتی پئی اے میرے باپ جے ایہہ میرے پئے بغیر نہیں ٹل سکدا اے تے تیری مرضی پُوری ہوئے۔ تے آ کے فیر اوہناں نوں سُتے پایا۔ کیوں جے اوہناں دیاں اکھیاں نیند دے نال بھریا ہوئیاں سن۔ تے او اوہناں نوں چھڈ کے فیر چلا گیا۔ تے فیر او ای گل آکھ کے تیجی واری دُعا کیتی۔ تے فیر شاگرداں کول آ کے اوہناں نوں آکھیا پئی ہُن سُتے رہو تے آرام کرو۔ ویکھو ویلا آپہنچیا اے تے ابنِ آدم آدمیاں دے حوالے کیتا جاندا اے۔ اُٹھو چلئیے کیوں جے ویکھو میرا پھرواون والا کول آپہنچیا اے۔ (متی 26 : 36- 46)

فیر او اِک تھاں تے آئے جہدا ناں گتسمنی سی۔ اوہنے اپنیاں شاگرداں نوں آکھیا پئی ایتھے بیٹھے رہو جدوں تیکر میں دُعا کردا آں۔ تے پطرس تے یعقوب تے یوحنا نوں اپنے نال لے کے بہت حیران تے بے قرار ہون لگیا۔ اوہنے آکھیا پئی میری جان نہایت غمگین اے ایتھوں تیکر پئی مرن دی نوبت آ پہنچی اے تُسی ایتھے ٹھہرو تے جاگدے رہو۔ تے او تھوڑا اگے وہدیا تے

زمین اُتے ڈگ کے ایویں دُعا کرن لگیا پئی جے ہو سکے تے ایہہ گھڑی میرے توں ٹل جاوئے۔ اے ابا اے باپ! تیرے توں سب کُجھ ہوسکدا اے۔ ایس پیالے نوں میرے توں ہٹا لے تاں وی جو میں چاہندا آں او نہیں سگوں جو تُو چاہندا ایں او ای ہوئے۔ فیر او آیا تے اوہناں نوں سُتیاں پا کے پطرس نوں آکھیا اے شعمون تُو سُتا ایں۔ کیہ تُو اِک گھڑی وی نہ جاگ سکیا؟ جاگو تے دُعا کرو تاں آزمائش دے وچ نہ پو۔ روح تے مُستعد اے پر جسم کمزور اے۔ فیر او چلا گیا تے او گل آکھ کے دُعا کیتی تے فیر آ کے اوہناں نوں سُتے پایا کیوں جے اوہناں دیاں اکھیاں نیند دے نال بھریاں ہوئیاں سن۔ تے او نہیں جاندے سن پئی اوہنوں کیہ جواب دیون۔ تے فیر تیجی واری آ کے اوہناں نوں آکھیا پئی ہُن سُتے رہو تے آرام کرو۔ ہُن ویلا آ گیا اے ویکھو ابن آدم گُنہگاراں دے حوالے کیتا جاندا اے اُٹھو چلئیے۔ ویکھو مینوں پھڑاون والا کول آ گیا اے۔ (مرقس 14 : 32 -34)

فیر او نکل کے اپنے دستور دے مُطابق زیتون دے پہاڑ نوں گیا تے شاگرد اوہدے پِچھے چلے تے اوس تھاں تے پہنچ کے اوہنے اوہناں آکھیا پئی دُعا کرو پئی آزمائش وچ نہ پوؤ۔ تے فیر او بہت اوکھا اوہناں توں وکھ ہو کے اگے وہدیا تے گوڈے ٹیک کے ایویں دُعا کرن لگیا پئی اے باپ جے تُو چاہویں تے ایہہ پیالہ میرے توں ہٹا لے تاں وی میری نہیں سگوں تیری مرضی پُوری ہوئے۔ تے اَسمان توں اِک فرشتہ وکھالی دِتا جیہڑا اوہنوں تقویت دیندا اے۔ فیر او سخت پریشانی دے وچ مُبتلا ہو کے ہور وی دلسوزی دے نال دُعا کرن لگیا۔ تے اوہدا پسینہ

جیویں لہو دیاں وہڈیاں وہڈیاں بونداں بن کے زمین اُتے ڈِگدا پیا سی۔ جدوں دُعا توں اُٹھ کے شاگرداں دے کول آیا تے اوہناں نوں غم دے مارے سُتے پایا۔ تے اوہناں نوں آکھیا پئی تُسی سوندے کیوں او؟ اُٹھ کے دُعا کرو تاں پئی آزمائش دے وچ نہ پووُ۔

(لوقا 22 : 39 – 46)

ہُن میری جان گھبراوندی اے ایس لئی میں کیہ کہواں؟

اے باپ مینوں ایس گھڑی توں بچا پر میں ایس ای سببوں ایس گھڑی نوں پہنچیا آں۔ اے باپ اپنے ناں نوں جلال دے۔ ایویں اَسمان توں ایہہ آواز آئی پئی میں اوہنوں جلال دِتا اے تے فیر وی دیواں گا۔ (یوحنا 12:27 – 29)

خُداوند یسوع مسیح نے دُعا کیتی پئی جے ہوسکے۔ ایہہ ہوسکدا اے پئی او صلیب اُتے دُکھ نہیں اُٹھانا چاہندا سی۔ ایس دُعا دے وچ ایہہ شرط اے پئی جے ہوسکے تے دُعا دا اخیری جُملہ بہت ای واضح اے۔تاں وی جیویں میں چاہندا او نہیں سگوں جیویں تُو چاہندا ایں اویویں ای ہوئے۔ او ایس آون والے ویلے دے بارے دے وچ ایہہ آکھدا سی پر خُدا مرضی اوہدے بارے دے وچ ایہہ پہلاں توں طے شُدہ سی پئی اوہدا بیٹا ایس ساری دُنیا دے لئی نجات دا وسیلہ بنے۔

اصل وچ جے خُدا دی مرضی نوں پُورا ہونا سی تے صلیب دی موت توں بچنا نامُمکن سی۔

اسی ویکھدے آں پئی خُداوند یسوع مسیح کلا ای دُعا کرن دے لئی کُجھ دُور جاندا اے۔ جیویں پئی اوہنے حُکم دِتا اوہنے آپ اوہنوں پُورا وی کیتا سی۔ اسی ویکھدے آں پئی او مُنہ پرنے ڈِگدا اے پر ایہہ ڈُہنگی مایوسی دے احساس دے نال نہیں اے۔ ایہہ اویں ای اے جیویں پئی جدوں ابرہام خُدا دے نال ہم کلام ہُندا اے تے او اپنے آپ نوں سرنگوں کردا اے۔

(پیدائش 17 : 3 ،17 ، گنتی 32 : 31 ، 1سلاطین 18 : 39 دانی ایل 8 : 17) ایویں یسوع مسیح مایوس تے غمگین نہیں اے سگوں او پُر اُمید اے۔ اوہنے اپنی زمینی خدمت دے وچ کئی واری ایہہ پیشن گوئیاں کیتیاں سن پئی ابنِ آدم دُکھ اُٹھائے گا۔ او اجے وی دُعا کردا پیا سی۔ خُدا دے پاک کلام دے مُطابق ایویں دیاں دُعاواں بے معنی نہیں ہُندیاں نے۔ خُداوند یسوع مسیح بچاو دے لئی باپ توں درخواست کردا اے تے ایہدے نال نال ایہہ وی پئی جے ہوسکے تے۔ ایہہ جُملہ ایہہ واضح کردا اے پئی ایہہ خُدا دی مرضی سی ایس لئی ایہنوں پُورا ہونا ضرور سی۔

تے ایہہ صرف مخاطب کرن دا ای انداز نہیں اے سگوں ایہہ اوس دُعا دا شروع وی اے جیہڑی خُداوند نے اپنیاں شاگرداں نوں وی سکھائی سی۔

خاص درخواست دے وچ پیالے دے ٹل جاون دا اظہار تے ہُن ایہہ پیالہ ٹل جانا نہیں اے سگوں ایہہ ہُن ذاتی طور تے خُدا دی مرضی نوں پُورا ہون دینا اے۔

پیالہ دُکھ دی علامت اے تے انصاف ایہدے نال ای جُڑیا ہویا اے۔(10 : 38– 39)

اصل وچ خُداوند یسوع مسیح نوں دُکھ داپیالہ اوہدے باپ دے ولوں دِتا گیا سی(جیہڑا پئی اوہنوں واپس لین دا اختیار وی رکھدا سی)۔ مرقس دی انجیل دے مُطابق یسوع مسیح دی موت دے مُطابق خُدا ای ساریاں شیواں نوں کنٹرول کرداپیا سی۔ ایہدے نال ای باب 39۔38 : 10دے وچ مسیح بہت ای تسلی دے نال ایس پیالہ دے بارے دے وچ بیان کردا اے جیہڑا اوہدے لئی تیار کیتا گیا اے۔ تے ہُن او التجا کردا اے پئی جے ہوسکے تے ایہنوں ٹال دے۔ ایہہ واضح طور تے اِک انسانی سوچ نوں ظاہر کردا اے۔ ایہہ نقطہ شہیداں دی ایس سوچ دے نال تضاد رکھدا اے جیہڑے بہت خُوشی دے نال مرن دے لئی تیار ہوجاندے نے۔ مسیح خُداوند اپنے باپ دی مرضے تے چلدا اے تے ایس مرضی دے اُتے چلنا اینا سوکھا نہیں اے۔ پر ذہنی تے جسمانی تکلیفاں نوں چکدیاں ہوئیاں اوہنے اپنے باپ دی مرضی نوں پُورا کیتا اے۔ تے ایس ای دُکھ تے تکلیف دی معراج اسی صلیب اُتے خُداوند یسوع مسیح دے کراہن دے وچ ویکھدے آں(34: 15 وچ)۔

ایہہ گل دھیان کرن دے قابل اے پئی مسیح دیاں ویریاں دی خُوشی دے باوجود اوہدی صلیبی موت خُدا دی مرضی دے مُطابق سی۔ ایہدے لئی ایس کتاب دے پہلے حصے دے اُتے دھیان کرو۔

واضح طور تے خُداوند یسوع مسیح نے اپنے آپ نوں آپ پیھڑے سلوک تے مرن دے لئی حوالے کر دِتا سی۔ کیوں جے اوہدی حیاتی، خدمت تے موت دے لئی ایہہ ای خُدا دی مرضی

سی۔ اسی ویکھدے آں پئی خُدا دے پاک کلام دے وچ خُداوند یسوع مسیح واضح لفظاں دے وچ ایہہ بیان کردا اے۔

چوتھی گل: اسی ایس مُعاملے دی تہہ تیکر پہنچ چُکے آں۔ مسیح نے اپنیاں ویریاں دے ہتھوں ایہہ شرمناک تے اذیت ناک موت اپنی مُکمل تے انوکھی فرمانبرداری دے تحت اُٹھائی سی۔ اوہنے اِک بے داغ تے کامل انسان دے طور تے کاملیت دے نال خُدا دی اطاعت کیتی سی۔ تے اوہدی صلیبی موت ایہدا نتیجہ سی۔ خُدا ایس سارے مُعاملے اُتے کامل اختیار پایا جاندا سی۔ تے مسیح دی ذات اوہدے ایس وڈے منصوبے دا مرکزی حصہ سی۔ اسی پہلاں ای کئی حوالیاں دے وچ ایہدے بارے دے وچ ویکھ چُکے آں۔ پر آؤ اسی اِک واری فیر ایہدے بارے دے وچ ویکھدے آں تے باقی دیاں عبارتاں دے اُتے دھیان کردے آں۔

خُدا دے پاک کلام دے وچ ایویں لِکھای ہویا اے پئی:

چنگا ایالی میں آں، چنگا ایالی اپنیاں بھیڈاں دے لئی اپنی جان دیندا اے۔ مزدور جیہڑا نہ ایالی اے تے نہ ای بھیڈاں دا مالک اے بھیڑیے نوں آوندیاں ہوئیاں ویکھ کے بھیڈاں نوں چھڈ کے نس جاندا اے۔ تے بھیڑیا اوہناں نوں پھڑدا تے پراگندہ کردا اے۔ او ایس لئی نس جاندا اے کیوں جے مزدور اے تے اوہنوں بھیڈاں دی فکر نہیں اے۔ چنگا ایالی میں آں جیویں باپ مینوں جاندا اے تے میں باپ نوں جاندا آں ایویں ای میں اپنیاں بھیڈاں نوں جاندا آں تے میریاں بھیڈاں مینوں جاندیاں نے تے میں اپنیاں بھیڈاں دے لئی اپنی جان دیندا اں

آں۔ تے میریاں ہور وی بھیڈاں نے جیہڑیاں ایس بھیڈ خانے دیاں نہیں مینوں اوہناں نوں وی لیانا ضرور اے تے او میری آواز سُنن گئیاں۔ فیر اِک ای گلہ ہوئے گا تے اِک ای ایالی۔ باپ میرے نال ایس لئی محبت رکھدا اے پئی میں اپنی جان دیندا آں۔تاں فیر اوہنوں لے لیواں۔ کوئی میرے توں کھوندا نہیں اے سگوں میں آپ ای ایہنوں دیندا آں۔ مینوں ایہدے دیون دا وی اختیار اے تے ایہنوں فیر لیون دا وی اختیار اے۔ ایہہ حکم مینوں میرے باپ دے ولوں ملیا اے۔

[یوحنا دی انجیل 18-10.11]

یوحنا دی انجیل دے ۱۰باب دی ۱۷ تے ۱۸ آیت دے وچ وی ایس ای گل نوں جاری رکھیا گیا اے تے ۱۵ آیت دے وچ ایہنوں ہور واضح کر دِتا گیا اے۔ ایویں فرض کرن دی بالکُل وی لوڑ نہیں اے پئی قُربانی دیون دے بعد مسیح نوں خُدا باپ دی ہمدردی حاصل ہوگئی سی۔سگوں مسیح دی قُربانی خُدا باپ دی فرمانبرداری سی۔ اسی خُدا دے پاک کلام دے وچوں خُداوند یسوع مسیح دی قُربانی دے تعلُق دے نال کئی واری پڑھدے آں۔ تے ہُن اسی ویکھیا اے پئی اِک چنگے ایالی دے بارے دے وچ گل بات کیتی گئی اے۔

تے فیر اسی ایہہ ویکھدے آں پئی خُدا دی مرضی دے اُتے چلنا لازمی نہیں سی سگوں ایہہ مسیح دی آزاد مرضی سی۔

اخیری ویلے تے وی ایہہ سارا کُجھ بدلیا جاسکدا سی پر جے ایویں ہُندا تے ایہہ پیشن گوئیاں کدی وی پُوریاں نہ ہُندیاں۔

مسیح دوبارہ اپنی دُعا نوں ایہناں لفظاں دے نال شروع کردا اے۔ او آکھدا اے پئی اے باپ جے ہوسکے تے ایہہ پیالہ میرے توں ٹل جاوئے۔ تے اگے چل کے اسی ویکھدے آں پئی او آکھدا اے پئی میری نہیں سگوں تیری مرضی پُوری ہوئے۔

ایہہ ظاہر کردا اے پئی یسوع مسیح خُدا دا بہت تابعدار سی۔ تے ایس حصے دے وچ مسیح دا کردار بہت ای مثبت وکھایا گیا اے۔

۴۲ تے ۴۳ آیت دے وچ اسی ویکھدے آں پئی مسیح فیر دُعا کرن دے لئی جاندا اے۔ ایس دُعا دے وچ ۳۹ آیت دی نسبت ۴۲ آیت دے وچ بہت شدت آجاندی اے۔ او پہلی گل نوں سمجھ جاندا اے پئی ایہہ موت دا پیالہ اوہدے توں ٹل نہیں سکدا اے سگوں اوہنوں ایس پیالے نوں پینا ضرور اے۔ تے ایویں ہُن او ایہہ آکھدا پیا اے پئی خُدا دی مرضی پُوری ہوئے۔ ایتھے تابعداری دے اُتے ہور بہتا زور دِتا گیا اے۔ دوجا ایہہ پئی او آکھدا اے پئی میری نہیں سگوں تیری مرضی پُوری ہوئے۔ ایہہ بالکُل خُداوند دی دُعا دی طرح اے جتھے او آکھدا اے پئی تیری مرضی پُوری ہوئے۔ خُداوند دی دُعا شاگرداں دے لئی اِک مثال اے۔

تیجی گل ایہہ پئی ۵۳ آیت دے وچ مسیح اِک پُر جوش تے ولولہ انگیز سوال دیندا اے۔ جیہڑا خُداوند یسوع مسیح دی عزت تے قدر نوں ہور بہتا وہدا دیندا اے، اوہدی گرفتاری دے ویلے۔ ایتھے اسی ویکھدے آں پئی خُدا دی مدد دے نال مسیح سب کُجھ کرسکدا اے۔

او اپنے باپ توں عرض کر سکدا سی تے اپنی مدد دے لئی بارہ تُمن فرشتیاں نوں بُلا سکدا سی۔ اوہنا دناں دے وچ تُمن اِک جتھے نوں آکھیا جاندا سی جہدے وچ ۵۶۰۰ بندے ہُندے سن۔ تے اِک بادشاہ دے لشکر دے وچ ۲۵ جتھے ہُندے سن۔ تے ایویں ایہہ آکھیا جاسکدا اے پئی او اپنی مدد دے لئی اوس ای ویلے ۷۰،۰۰۰ فرشتیاں نوں بُلا سکدا سی۔ ایویں کرن دی نسبت اوہنے اپنے اختیار نوں ورتن توں انکار کر دِتا سی۔ ایہہ سانوں خُداوند یسوع مسیح دی دوجی آزمائش دی یاد دواندا اے۔ جدوں اوہنے اپنے آپ نوں ہیکل دے کنگرے توں ہیٹھاں نہیں سُٹیا سی۔ تے نہ ای اپنی مدد دے لئی فرشتیاں نوں سدیا سی۔ اوہنے اپنے آپ نوں خُدا دا بیٹا ظاہر کردیاں ہوئیاں اپنے الٰہی اختیار نوں نہیں ورتیا سی۔ او خُدا دا بیٹا سی جہنوں اوہنے کُل اختیار دِتا ہویا سی۔ پر اسی ویکھدے آں پئی او خُدا دی تابعداری دے وچ اپنے ایس اختیار نوں نہیں ورتدا اے۔ یسوع اپنی مختصر گل بات دے وچ اوہناں نوں آکھدا اے پئی صحیفیاں دے پُورا ہون دے لئی ایویں ہونا ضرور اے۔

ایہدے علاوہ ۱۲ باب دی ۲۶ آیت دے وچ تے فیر ۲۲ باب دی ۴۳ آیت دے وچ لفظ کیونکر نوں ورتیا گیا اے۔ جہدا جواب سُنن والے نوں آپ دیندا پیندا اے۔ ایویں دا سوال عام طور

تے کافی سوچ وچار دے بعد ای کیتا جاندا اے۔ تے ایہدے وچ زمانے دا تعین نہیں ہُندا اے۔ پر ایہہ نوشتے کیویں پُورے ہون گے، جے میں فرشتیاں نوں بُلاوندا آں تے خُدا دی مرضی نوں پُورا نہیں کردا آں تے ایہناں نوشتیاں نوں کسے صحیفے دا حوالہ دِتے بغیر کیویں پُورا کراں گا؟ مطلب ایہہ پئی جے میں خُدا دی مرضٰ نوں پُورا نہیں کردا آں تے اپنے اختیار نوں ظاہر کردا آں تے ایویں ایہہ صحیفے جیہڑے خُدا دے ارادے نوں ظاہر کردے نے کدی وی پُورے نہیں ہوسکدے سن۔

جسمانی تکلیف تے موت اوہدے دُکھ دا اِک حصہ نے۔ پر سانوں ایہہ گل سمجھنا چاہیدی اے پئی مسیح جدوں پیالے دے بارے دے وچ گل کردا اے تے او ایس گل نوں جاندا اے پئی او باپ توں وکھ ہون والا اے۔جہدے بارے دے وچ سانوں ۲۷ باب دی ۴۶ آیت دے وچوں پڑھن نوں مِلدا اے۔ مسیح کدی وی ایہہ نہیں چاہندا سی۔ پر ایہہ گل جے ہوسکے تے ایہہ تضاد نوں طاہر کردی اے۔ جیہڑا پئی قُدرتی طور تے اوہدے اندر پایا جاندا سی تے او اپنے باپ دی مرضی نوں وی پُورا کرنا چاہندا سی۔ تے اخیری نقطہ او ایہہ آکھدا اے پئی میری نہیں سگوں تیری مرضی پُوری ہوئے۔ جِتھے اسی ایہہ ویکھدے آں پئی او خُدا دی مکمل تابعداری کردا پیا اے۔ تے خُدا دی مرضی نوں انکار دا سوال ای پیدا نہیں ہُندا اے جدوں پئی ایہہ بالکُل واضح اے پئی خُدا دا ارادہ صرف مسیح یسوع دی قُربانی اے۔ اسی پاک کلام دے وچوں ویکھدے آں پئی یسوع مسیح نے بار بار اپنی موت دے بارے دے وچ پیشن گوئیاں کیتیاں

سن۔ ۲۴ تے ۳۱ آیت دے وچ ایہہ بیان کیتا گیا اے ایہہ واقع ہوئے گا۔ جیویں پئی لِکھیا ہویا توں ایہہ مُراد اے پئی او پہلاں توں ای باپ دی مرضی نوں جاندا سی۔ ایس لئی جو کُجھ گتسمنی باغ دے وچ ہُندا پیا سی او اوہدے لئی نواں نہیں سی۔ پر صرف جذباتی طور تے ایہنوں قبول کرنا ضروری سی جہنوں او پہلاں لفظاں دے وچ جاندا سی۔

۴۲ آیت ے وچ دوجی واری پہلی ای دُعا نوں نہیں دوہرایا گیا اے۔ تے ۲۲ آیت ایہہ بیان کردی اے پئی یسوع مسیح نوں اپنی دُعا دا جواب مِل چُکیا اے۔ تے ۳۹ آیت دے وچ او ایہنوں قبول کر چُکیا اے پئی ایہدے علاوہ ہور کوئی وی حل مُمکن ای نہیں اے۔ تے ایوی اوہدے کول ہور کوئی وی راہ باقی نہیں بچیا اے۔ خُداوند دی دُعا دے وچ ایہہ تیجا اقتباس اے پئی تیری مرضی پُوری ہوئے۔ ایہدے توں ایہہ ظاہر ہُندا اے پئی مسیح نہ صرف اپنیاں شاگرداں نوں ایویں کرن دے تلقین کردا اے سگوں او اوہناں دے سامنے عملی طور تے ایویں کر کے وی وکھاوندا اے۔ جدوں اسی گتسمنی باغ دے وچ خُداوند یسوع مسیح نوں دُعا کردیاں ہوئیاں ویکھدے آں تے اسی او ای الفاظ تے سنجیدگی اوتھے ویکھدے جیویں اوہنے اپنیاں شاگرداں نوں سِکھایا سی۔ اسی ایہناں نوں اپنیاں دُعاواں دے وچ وی شامل کردے آں۔ تے ایہدے بعد خُدا دی مرضی دے اگے یسوع دے ولوں بے دلی دا کوئی وی عنصر نہیں پایا جاندا اے۔ یسوع مسیح پہلاں ای اپنے باپ دی مرضی نوں قبول کر چُکیا اے تے اوہنوں عمل وچ لیا چُکیا اے تے ایس لئی او اپنے پھڑن والیاں دے نال مُزاحمت نہیں کرے گا۔ حالانکہ او جے

چاہندا تے ایویں باآسانی کرسکدا سی۔ تے او اپنی پیشی دے دوران وی ایویں دی کوئی وی کوشش نہیں کرے گا۔ بجائے ایہدے پئی او نڈر جانیا جاندا اوہنے اپنے آپ نوں حلیم بنانا بہتا پسند کیتا سی۔ ایویں گتسمنی باغ دے وچ ای موت دا اعلان کر دِتا گیا سی۔

پیٹے دی باپ نوں مکمل سُپردگی پیٹے دی کامل فرمانبرداری دا ثبوت اے۔ دُعا نوں مکمل کردیاں ہوئیاں ایہہ بیان کیتا گیا اے پئی جے ہو سکے۔ جیویں پئی ۳۵ آیت دے وچ بیان کیتا گیا اے پئی تاں وی جو میں چاہندا آں او نہیں سگوں جو تُو چاہندا ایں او ای ہوئے۔ ۳۶ آیت دے وچ یسوع مسیح دی خواہش خُدا باپ دی مرضی دے تابع سی۔ تے اوہنے بہت ای دلیری دے نال اپنی مرضی نوں خُدا دی مرضی دے خلاف نہیں جاون دِتا سی۔ تے مسیح نے خُدا دی مرضی دے سامنے اپنی مرضی نوں نہیں رکھیا سی۔

۲۷ آیت دے وچ مسیح دی موت تیکر شورش برپا سی۔ تے ایہہ جُملہ پئی اے باپ مینوں بچا ایہنوں سوالیہ انداز دے وچ پڑھدیاں ہوئیاں کمزور نہ سمجھیا جاوئے۔ سگوں ایہنوں ٹھہر ٹھہر کے پڑھیا جاوئے۔ ایہدے وچ مسیح کسے شے توں انکار نہیں کردا پیا اے سگوں انسان ہُندیاں ہوئیاں ایہہ اوہدے اندر دے جذبات سن۔ یسوع آون والیاں حالاتاں دے وچ خُدا دی مدد منگدا اے۔ پر تاں وی او ایس گل نوں مننداا اے پئی تکلیف برداشت کیتے بغیر خُدا دی مرضی نوں پُورا نہیں کیتا جاسکدا اے۔ تے ایویں او آکھدا اے پئی اے باپ تیرے ناں نوں جلال مِلے۔

میں کیہ آکھاں اے باپ مینوں بچا۔ پر میں ایس ای لئی تے ایتھے آیا آں۔

گتسمنی باغ دے وچ یسوع مسیح دا حال ایویں ای ہوگیا سی (مرقس 42 ، 39 : 26)۔ ایہہ اِک سوچیا سمجھیا ہویا ارادہ سی۔ مسیح دُعا کردا اے پر او موت توں ڈرن دی انسانی حالت نوں ظاہر نہیں کردا اے۔ ایہدے توں مسیح دے انسان ہون تے انسان ہُندیاں فدیہ دے فرمانبرداری دا پتہ چلدا اے۔

خُداوند یسوع مسیح نے ایہہ آکھیا پئی اے خُداوند تیرے ناں نوں جلال مِلے۔ پُرانے عہد نامے توں ایہہ پتہ لگدا اے پئی اوہدی فرمانبرادی دا مقصد صرف خُدا دے ناں نوں جلال دینا ای اے۔ یسوع مسیح دی ساری زندگی دا مقصد خُدا دی مرضی نوں پُورا کرنا سی۔ اصل مقصد خُدا دے ناں نوں جلال دینا سی، او ناں جیہڑا نجات دے نال وابستہ سی۔

مسیح سانوں مُستقل مزاجی دے نال دسدا اے پئی اوہدا صلیب دِتا جانا خُدا باپ دی مرضی دے مُطابق اے۔ اوہنے آپ ایہہ رضاکارانہ طور تے خُدا دی تابعداری کردیاں ہوئیاں ایہہ قبول کیتا سی۔ او کاملیت دے نال خُدا دی مرضی نوں پُورا کردا پیا سی بھاویں اوہنے ایہدے لئی کوئی وی قیمت چُکانی پیندی۔

پنجویں گل: اوہدی ایس خُود سپُردگی نوں عام طور تے اسرائیلی صحیفیاں دے وچ وی لِکھیا ہویا دسیا گیا اے۔ ایہہ قُرآن توں پہلاں دے صحیفے نے (دونویں ای پُرانا تے نواں عہد نامہ) جہناں نوں اَج وی قُرآن دے وچ مُستند منیا جاندا اے۔

اے نبی اسی تُہاڈے اُتے وحی نازل کیتی جیویں اسی نوح تے اوہدے بعد آون والیاں نبیاں دے اُتے نازل کیتی سی۔ ابراہیم ، اسمائیل،اسحاق یعقوب تے قبیلیاں دے اُتے مسیح، ایوب،یوناہ ہارون تے سلمان اُتے۔ [4.163]

تُہانوں اے نبی جے کوئی گل سمجھ وچ نہ آوئے تے جہدی اسی وحی نازل کیتی اے تے اوہناں توں پچُھو جیہڑے تُہاڈے توں پہلاں صحیفیاں نوں پڑھدے آئے نے۔[10.94]

اسی مسیح مریم دے بیٹے نوں اوہناں دے نقشِ قدم اُتے ای بھیجیا اے توریت نوں پُورا کرن دے لئی جیہڑی اوہدے توں پہلاں بھیجی گئی۔ اسی اوہنوں انجیل دِتی۔ راہنمائی، روشنی تے توریت نوں پُورا کرن دے لئی جہنوں اسی پہلاں ای نازل کر چُکے آں۔اوہناں دے لئی راہنمائی جیہڑے خُدا دے وچ پناہ لیندے نے۔ ایس لئی انجیل دیاں منن والیاں نوں آپ ویکھ لین دے جیہڑا خُدا نے اوہدے وچ بھیجیا اے۔ جیہڑی خُدا نے وحی نازل کیتی اے۔ جیہڑے اوہنوں نہیں مندے او قانون نوں توڑن والے نے۔[5.46]

آکھو اے اہلِ کتاب! تُہاڈے مذہب دی کوئی وی بُنیاد نہیں اے۔ جدوں تیکر پئی تُسی توریت تے انجیل نوں نہ منو تے اوہنوں جہنوں تُہاڈے رب نے تُہاڈے اُتے نازل کیتا اے۔[6.68]

ایویں آکھو[تُسی ایماندارو] اسی خُدا دے اُتے ایمان رکھدے آں تے اوہدے اُتے جیہڑا اوہنے ساڈے اُتے نازل کیتا اے۔ تے اوہدے اُتے جیہڑا ابراہیم، اسمائیل، اسحاق،یعقوب تے

قبیلیاں تے جیہرا موسیٰ تے مسیح تے ساریاں نبیاں دے اُتے خُدا دے ولوں نازل کیتا گیا اے۔ اسی ایہدے وچ کوئی فرق نہیں رکھدے آں اسی اللہ دے اگے جھکدے آں۔ (اسلام) [2.136]

تُسی جیہڑے یقین رکھدے او خُدا تے اوہدے پیغمبر دے اُتے تے اوہناں آیتیاں دے اُتے جیہڑیاں اوہنے اپنیاں نبیاں دے اُتے نازل کیتیاں نے تے اوہدے اُتے جیہڑا اوہنے پہلاں بھیجیا۔ کوئی جیہڑا خُدا اُتے، اوہدیاں فرشتیاں دے اُتے، اوہدے کلام اُتے، اوہدیاں پیغمبراں دے اُتے تے قیامت دے دن دے اُتے۔[4.136]

بعد دیاں کُجھ مُسلم اُستاداں نے ایہہ آکھنا شروع کر دِتا سی پئی خُدا نے آپ یہودیاں تے مسیحیاں نوں صیحفیاں دے وچ ایہہ تبدیلیاں کرن دی اجازت دِتی اے۔ پر قُرآن دے وچ ایس تبدیلی دے لئی کوئی وی واضح حوالہ نہیں پایا جاندا اے۔ صرف اِک ای حوالہ صحیح البخاری دے وچ پایا جاندا اے جیہڑی پئی حدیثاں دی کتاب اے۔ یہودیاں تے مسیحیاں دے بارے دے وچ کئی حوالے پائے جاندے نے جہناں دے وچ صحیفیاں نوں جان بُجھ کے تبدیل کرن تے غلط طریقے دے نال پیش کرن دے بارے دے وچ لِکھیا ہویا اے۔ پر کسے وی اِک حوالے دے وچ شرعی قوانین دے وچ تبدیلی دے بارے دے وچ بیان نہیں کیتا گیا اے۔ اسی ایس تبدیلی دے بارے دے وچ اگے چل کے گل کراں گے۔

پر ایہدا اِک مُستند خُلاصہ پیش نظر اے:اوہنوں حل کرن دے بہت سارے طریقے پائے جاندے نے۔ شروع دیاں مُسلم لوکاں دا کم از کم ایہہ خیال قُرآن دے بارے دے وچ سی۔ اوہناں آیتیاں نوں جیہڑیاں اسلامی نقطہ نظر دیاں حامی سن ہور بہتا وضاحت دے نال پیش کیتا جاون لگیا سی۔ اوہناں دے مُطابق ایہناں آیتیاں دے غلط ہون دا سوال ای پیدا نہیں ہُندا اے۔ پر ایہدے تضاد دے وچ بعد دیاں مناظرے دے شوقین لوکاں نے ایہہ آکھنا شروع کر دِتا سی پئی قُرآن دے وچ شیواں نوں ویکھن دا طریقہ اِک ای پایا جاندا اے۔ کُجھ مغربی مُفسراں دا وی ایہہ ای خیال اے پئی قُرآن دے وچ بہت ساریاں آیتیاں نوں بدلیا گیا اے۔ تے اَج وی مسیحی مُسلم بحث کرن والے تے اُستاد دونویں ای جدوں تحریف دی گل کردے نے تے اوہناں دیاں شکایتاں ایہناں آیتیاں دے بارے دے وچ ای ہُندیاں نے۔ اوہناں نوں تبدیل شُدہ آیتیاں دا ناں دِتا جاندا اے۔ کیوں جے ایس لفظ دے وچ کافی گُنجائش پائی جاندی اے۔ جیویں پئی ایس ثبوت توں ایہہ پتہ لگدا اے پئی تحریف شروع دے وچ ایویں نہیں ورتی جاندی سی جیویں ایہہ لفظ بعد دے وچ ورتیا جانا شروع ہو گیا سی۔

ایویں ایہہ آکھیا جاندا اے پئی قُرآن توں پہلاں دی وحی خاص طور تے عبرانی بائبل تے نویں عہد نامے نوں خُدا دے کم تے مرضی دے بارے دے وچ مُستند منیا جاندا اے۔

ایتھے دو حوالے پائے جاندے نے جتھے مسیح ایہہ بیان کردا اے پئی اوہدی پیدائش، دُکھ اُٹھاون تے جی اُٹھن دے بارے دے وچ عبرانی بائبل تے پُرانے عہد نامے دے وچ لِکھیا ہویا اے:

فیر اوہنے اوہناں بارہ نوں نال لیا تے اوہناں نوں آکھیا پئی ویکھو اسی یروشلیم نوں جاندے آں تے جنیاں گلاں نبیاں دی رائیں لکھیاں گئیاں نے او ابنِ آدم دے حق دے وچ پوریاں ہون گئیاں۔ کیوں جے او غیر قوماں دے حوالے کیتا جاوئے گا۔ تے لوکی اوہنوں ٹھٹھیاں وچ اُڑاون گے تے بے عزت کرن گے تے اوہدے اُتے تھُکن گے تے اوہنوں کوڑے مارن گے تے قتل کرن گے۔ تے اوتیجے دن جی اُٹھے گا۔ پر اوہناں نے ایہناں وچوں کوئی وی گل نہ سمجھی تے ایہہ قول اوہناں دے اُتے لُکیا رہیا سی تے ایہناں گلاں دا مطلب اوہناں دی سمجھ وچ نہ آیا۔

او ایہہ آکھدا ای پیا سی پئی یہوادہ جیہڑا اوہناں بارہ وچوں سی آیا تے اوہدے نال اِک وڈی بھیڑ تلواراں تے لاٹھیاں لے کے سردار کاہناں تے قوم دیاں بزرگاں دے ولوں آپہنچی۔ تے اوہدے پھڑوان والے نے اوہناں نوں ایہہ نشان دِتا سی پئی جہدا میں بوسہ لیواں او ای اے اوہنوں پھڑ لینا۔ تے فوری طور تے اوہنے یسوع دے کول آکے اوہنوں آکھیا سلام اے ربی تے اوہدے بوسے لئے۔ یسوع نے اوہنوں آکھیا میاں جیہڑے کم نوں آیا ایں او کر لے۔ ایہدے تے اوہناں نوں کول آکے یسوع اُتے ہتھ پایا تے اوہنوں پھڑیا۔ تے ویکھو یسوع دیاں ساتھیاں دے وچوں اِک نے ہتھ وہدا کے اپنی تلوار نوں کھچیا تے سردار کاہن دے نوکر اُتے چلا کے اوہدا کن اُڑا دِتا۔

یسوع نے اوہنوں آکھیا ئی اپنی تلوار نوں میان وچ کر لے کیوں جے جیہڑے ے تلوار کھچدے نے او سارے تلوار دے نال ہلاک کیتے جاون گے۔ کیہ تُو نہیں سمجھدا ایں پئی میں اپنے باپ توں منت کرسکدا آں تے او فرشتیاں دے بارہ تمن توں بہتے ہُن ای میرے کول موجود کر دیوئے گا؟ پر او نوشتے پئی ایویں ای ہونا ضرور اے کیویں پُورے ہون گے؟(متی 54-47 : 26)

اسی اِک واری فیر ویکھدے آں پئی سانوں خُدا دی مرضی دے اُتے چلنا ضرور اے۔ ایہہ مسیح یسوع دی آزاد مرضی سی تے اوہنے ایہدے وچ خُدا دی تابعداری کیتی سی۔

اخیری ویلے دے وچ وی سارا کُجھ بدلیا جاسکدا سی پر ایویں ایہہ پیشن گوئیاں پُوریاں نہیں ہونیاں سن۔ تے ایہہ ایہہ پُوریاں نہ ہُندیاں تے مسیح دی وفاداری دے اُتے سوال اُٹھنا سی۔ کیوں جے صحیفے ایہہ بیان کردے نے پئی ایویں ای ہونا ضرور سی۔ ایہہ مسیح دی قُربانی دے نال ڈُوہنگا تعلُق رکھدے نے۔

اسی ایہہ ویکھدے آں پئی ایہہ سارا کُجھ خُدا نے ای مُقرر کیتا سی تے ایہناں صحیفیاں دا پُورا کیتا جانا ضرور سی۔ تے ۵۶ آیت دے وچ ایس ای نقطے اُتے زور دِتا گیا اے۔ صحیفیاں دے پُورا کیتے جاون دے اُتے متی دی نجیل دے اُتے وی زور دِتا گیا اے۔ پر ایتھے خاص طور تے مسیح دی موت دے بارے ذکر پایا جاندا اے۔

جے لڑنا ای ہُندا تے او مافوق الفطرت شیواں دے نال لڑدے نہ پئی انسانی رضاکاراں دے نال۔ پر مسیح اپنے باپ توں ایویں دی مدد نہیں منگے گا کیوں جے او باپ دی مرضی نوں نہیں نہیں جاندا اے۔ او ایہنوں گتسمنی باغ دی کشمکش توں وی پہلاں توں ای جاندا سی۔ کیوں جے ایہدے انجام دے بارے دے وچ پہلیاں صحیفیاں دے وچ ای بیان کیتا گیا اے۔

ایہدے بارے دے وچ ذکریاہ ۱۳ باب دی ۷ توں ۹ آیت دے وچ تے ۳۱ آیت دے وچ مگر نوں اگر دے نال اکٹھا کر لیا جاوئے تے ایہناں صحیفیاں دا مقصد ہور بہتا واضح ہوجاندا اے۔ تے ۲۴ آت دے وچ اسی ہُن ای کُجھ ایس حوالے دے تعلُق دے نال ویکھیا اے۔

اسی مسیح خُداوند دے دُکھ اُٹھاون دے حوالے دے نال پیشن گوئیاں نوں اگلے عنوان دے تحت ویکھاں گے۔ ایتھے اسی ایہناں دا خُلاصہ ویکھدے آں۔

خُدا دا پاک کلام ایہہ بیان کردا اے پئی چنگا ایالی اپنیاں بھیڈاں دے لئی اپنی جان دیندا اے۔ اسی ویکھدے آں پئی خُدا دا بندہ داؤد پہلاں ایالی سی تے فیر بادشاہ سی تے اوہنے اپنی جان نوں اپنیاں بھیڈاں نوں بچاون دے لئی خطرے وچ پایا سی۔

(متی 17: 14 ، یوحنا 37: 19 ، مکاشفہ 7: 1) ذکریاہ اِک ایویں دے بندے دے بارے دے وچ بیان کردا اے جیہڑا گڈیا گیا تے لوکاں نے اوہدے لئی نوحہ کیتا سی۔ اِک ایالی جیہڑا موت دے گھاٹ اُتاریا گیا سی تے اوہدی موت اِک تبدیلی لے کے آئی سی۔

(ذکریا 9-7: 13 ، 10: 12)

چھیویں گل:

خُدا دی مسیح دے لئی مرضی نوں بہت ای گھمبیر لفظاں دے وچ بیان کیتا گیا اے۔ ٹھکرایا جانا، پیالہ، گھنٹہ، دُکھ اُٹھانا، شرم تے خوف، تے یاد رکھو پئی ایہہ کسے شہید دی پُر سکون موت نہیں سی۔ تے ایہہ سارا کُجھ بہت ای بھیانک سی۔

اسی ایہناں گلاں دے بارے دے وچ دھیان کراں گے جیہڑیاں مسیح نے ایہناں تجربیاں دے وچ ورتیاں سن۔ تے اوہناں دیاں معنیاں نوں سمجھن دی کوشش کراں گے۔

اوہنے ٹھکرائے جاون دی گل کیتی سی تے لِکھیا ہویا اے پئی:

اوس ویلے توں یسوع اپنیاں شاگرداں دے اُتے ایہہ ظاہر کرن لگیا پئی ضرور ای پئی او یروشلیم نوں جاوئے تے بُزرگاں تے سردار کاہناں تے فقیہیاں توں بہت دُکھ اُٹھائے تے قتل کیتا جاوئے تے تیجے دن مُردیاں دے وچوں جی اُٹھے۔ ایہدے پطرس اوہنوں وکھ لے جا کے ملامت کرن لگیا پئی اے خُداوند خُدا نہ کرے پئی ایہہ تیرے اُتے آوئے۔ اوہنے پھر کے پطرس نوں آکھیا پئی اے شیطان میرے اگوں دُور ہو تُو میرے لئی ٹھوکر دا باعث ایں۔ کیوں جے تُو خُدا دیاں گلاں دا نہیں سگوں آدمیاں دیاں گلاں دا دھیان رکھدا ایں۔ اوس ویلے یسوع نے اپنیاں شاگرداں نوں آکھیا پئی جے کوئی میرے پِچھے آنا چاہوئے تے اپنی خُودی دا انکار کرے تے اپنی صلیب چُکے تے میرے پِچھے ہو لے۔ کیوں جے جیہڑا کوئی اپنی جان نوں بچانا چاہوئے گا او اوہنوں کھوئے گا تے جیہڑا کوئی میری خاطر اپنی جان نوں کھوئے گا او اوہنوں

پاوئے گا۔ تے جے بندہ ساری دُنیا حاصل کرلیوئے تے اپنی جان دا نقصان اُٹھائے تے اوہنوں کیہ فائدہ ہوئے گا؟ یا آدمی اپنی جان دے بدلے دے وچ کیہ دیوئے گا؟ جیہڑا کوئی میرے توں تے میریاں لفظاں توں شرمائے گا۔ ابنِ آدم وی اپنے جلال دے ویلے اپنے باپ تے فرشتیاں دے سامنے اوہدے توں شرمائے گا۔

تے فیر خُدا دا پاک کلام اوہدے بارے دے وچ ایویں بیان کردا اے پئی:

جدوں او تنہائی دے وچ دُعا کردا پیا سی تے شاگرد اوہدے کول سن تے ایویں ہویا پئی اوہنے اوہناں نوں پچُھیا پئی لوک مینوں کیہ آکھدے نے؟ اوہناں نے جواب دِتا پئی یوحنا بپتسمہ دیون والا تے کئی ایلیاہ آکھدے نے تے کئی ایہہ پئی پُرانیاں نبیاں دے وچوں کوئی جی اُٹھیا اے۔ ایہدے تے اوہنے اوہناں نوں آکھیا پئی پر تُسی مینوں کیہ آکھدے او؟ پطرس نے جواب وچ آکھیا پئی خُدا دا مسیح۔ اوہنے اوہناں نوں تائید کرکے ایہہ حُکم دِتا پئی ایہہ کسے نوں نہ آکھنا۔ تے آکھیا پئی ضرور اے پئی ابنِ آدم بہت دُکھ اُٹھائے تے بُزرگ تے سردار کاہن تے فقیہہ اوہنوں رد کرن۔ تے او قتل کیتا جاوئے تے تیجے دن جی اُٹھے۔

اوہنے تمسخرانہ تے شرمناک موت دے بارے گل کیتی سی:

تے یروشلیم جاندیاں ہوئیاں یسوع بارہ شاگرداں نوں وکھ لے گیا تے راہ دے وچ اوہناں نوں آکھیا پئی ویکھو اسی یروشلیم نوں جاندے آں تے ابنِ آدم سردار کاہناں تے فقیہاں دے حوالے کیتا جاوئے گا تے او اوہدے قتل دا حُکم دیون گے۔ او اوہنوں غیر قوماں دے حوالے کرن گے

تاں پئی او اوہنوں ٹھٹھیاں دے وچ اُڑاون تے کوڑے مارن تے مصلوب کرن تے اوتیجے دن جیوندہ کیتا جاوئے گا۔ (متی 19-17 :9)

تے او یروشلیم نوں جاندیاں ہوئیاں راہ دے وچ ای سن تے یسوع اوہناں دے اگے اگے جاندا پیا سی۔ تے او حیران ہون لگے تے جیہڑے پچھے پچھے چلدے سن او ڈرن لگے۔ تے او اوہناں بارہ نوں نال لے کے اوہناں نوں او گلاں دسن لگیا جیہڑیاں اوہدے اُتے آون والیاں سن۔ پئی ویکھو اسی یروشلیم نوں جاندے آں تے ابنِ آدم سردار کاہناں تے فقیہاں دے حوالے کیتا جاوئے گا تے او اوہدے قتل دا حکم دیون گے تے اوہنوں غیر قوماں دے حوالے کرن گے۔ تے او اوہنوں ٹھٹھیاں دے وچ اُڑاون گے تے اوہدے اُتے تھُکن گے۔ تے اوہنوں کوڑے مارن گے تے قتل کرن گے۔ تے تِناں دِناں دے بعد او جی اُٹھے گا۔ (مرقس 32 :10)

فیر اوہنے اوہناں بارہ نوں نال لیا تے اوہناں نوں آکھیا پئی ویکھو اسی یروشلیم نوں جاندے آں تے جِنیاں گلاں نبیاں دی رائیں لِکھیاں گئیاں نے ابنِ آدم دے حق وچ پُوریاں ہون گئیاں۔ کیوں جے او غیر قوم والیاں دے حوالے کیتا جاوئے گا۔ تے لوک اوہنوں ٹھٹھیاں وچ اُڑاون گے تے بے عزت کرن گے تے اوہدے اُتے تھُکن گے تے اوہنوں کوڑے مارن گے تے قتل کرن گے تے اوتیجے دن مُردیاں دے وچوں جی اُٹھے گا۔ پر اوہناں نے ایہناں دے وچوں کوئی وی گل نہ سمجھی تے ایہہ قول لُکیا رہیا تے ایہناں گلاں دا مطلب اوہناں دی سمجھ دے وچ نہ آیا۔ (لوقا 31: 18)

اوہنے اپنے دُکھ اُٹھاون تے اپنی موت تے کسے قسم دے پیالے دے بارے دے وچ بیان کیتا اے جیہڑا باپ نے اوہنوں پین دے لئی دِتا سی۔ ایہہ خُدا دے ولوں دُکھ دا پیالہ وی سی تے ایہدے علاوہ ایہہ غُصے تے سزا دا پیالہ وی سی جہدا مسیح مُستحق نہیں سی۔ پر فیر وی اوہنوں ایہہ سزا دا پیالہ پین دے لئی دِتا گیا سی۔ پر ایہہ اوہدے اپنے ذاتی گُناہ دی وجہ توں نہیں سی۔ بائبل تے اسلام دی روایات دے مُطابق او بے گُناہ سی۔ یسوع مسیح خُدا باپ دے لئی اپنی کامل وفاداری تے تابعداری دا اقرار کردا اے۔

یسوع نے آکھیا پئی جدوں تُسی ابنِ آدم نوں اُچے تے چرھاوٗ گے تے جانو گے پئی میں ای آں۔ تے اپنے ولوں کُجھ نہیں کردا آں سگوں جیویں باپ نے مینوں سکھایا اے اویں ای ایہہ گلاں کردا آں۔ تے جہنے مینوں بھیجیا اے او میرے نال اے۔ اوہنے مینوں کلیاں نہیں چھڈیا اے کیوں جے میں ہمیشہ او ای کم کردا آں جیہڑے اوہنوں چنگے لگدے نے۔(یوحنا 29-28 :8) پر میں جو سچ بولدا آں ایس ای لئی تُسی میرا یقین نہیں کردے او۔ تُہاڈےٗ وچوں کون اے جیہڑا میرے وچ گُناہ ثابت کرے۔(یوحنا 46-45 :8)

یسوع نے جواب وچ اوہناں نوں آکھیا پئی میری تعلیم میری نہیں اے سگوں میرے بھیجن والے دی اے۔ جے کوئی اوہدی مرضی دے اُتے چلنا چاہوئے تے اوہدی تعلیم دے بارے وے جان جاوئے گا پئی خُدا دے ولوں اے یا میں اپنے ولوں آکھدا آں۔ جیہڑا اپنے ولوں کُجھ آکھدا

اے او اپنی عزت چاہندا اے۔ پر جیہڑا اپنے بھیجن والے دی عزت چاہندا اے او سچا اے تے اوہدے وچ ناراستی نہیں اے۔(یوحنا 18-16 : 7)

اوہدیاں شاگرداں تے شرع نوں منن والیاں نے اوہدی تابعداری دا مُشاہدہ آپ کیتا سی۔

یاد رکھو پئی تُسی وی ایس ای مقصد دے لئی بُلائے گئے او۔ خُداوند یسوع مسیح نے وی ساڈی خاطر دُکھ اُٹھایا سی تے ساڈے لئی اِک مثال قائم کیتی سی تاں پئی اسی اوہدے نقشِ قدم اُتے چلئیے جہنے آپ کدی وی گُناہ نہیں کیتا سی۔ تے خُدا دا پاک کلام ایہہ بیان کردا اے پئی اوہنے کسے وی طرح دا ظُلم نہیں کیتا سی تے اوہدے مُنہ دے وچ ہر گز چھل نہیں سی۔

یسعیاہ ۵۳ باب دی وچ اوہنے کسے نوں وی پیہڑا نہیں آکھیا سی جدوں پئی اوہنوں دُکھ دِتا جاندا پیا سی۔ اوہناں نے اوہدے نال بدزبانی کیتی پر اوہنے کسے نوں نہ ڈرایا سی سگوں اوہنے خُدا دے اُتے کامل بھروسہ رکھیا سی پئی او راستی دے نال انصاف کرے گا۔

ویکھو (ا۔ پطرس 2: 21)

جیہڑا گُناہ نوں نہیں جاندا سی اوہنوں ای اوہنے ساڈی خاطر گُناہ ٹھہرایا سی تاں پئی اسی اوہدی رائیں خُدا دی راستبازی بن جائیے۔

(۲۔ کرنتھیوں 5: 21)

او ایس لئی ظاہر ہویا سی تاں پئی گُناہاں نوں چُک لے جاوئے تے اوہدی ذات دے وچ گُناہ نہیں سی۔(ا۔ یوحنا 3: 5)

ایس لئی مسیح نے وی یعنی راستباز نے ناراستاں دے گُناہاں دے سببوں اِک واری دُکھ اُٹھایا۔

تاں پئی سانوں خُدا دے کول پہنچائے۔

(۔ پطرس 3: 18)

کیوں جے ساڈا اجہیا سردار کاہن نہیں اے جیہڑا ساڈیاں کمزوریاں دے وچ ساڈا ہمدرد نہ

ہوسکے سگوں او ساریاں گلاں دے وچ ساڈی طرح آزمایا گیا تاں وی بے گُناہ رہیا سی۔

ایتھوں تیکر پئی قُرآن وی مُحمد دیاں گُناہاں دے بارے دے وچ بیان کردا اے۔ جیویں پئی

سورۃ 19، 47، 48: 2، 33-36 : 38)

پر خُداوند یسوع مسیح دے بارے دے وچ کسے وی ایویں دی گل یا گُناہ دے بارے دے وچ

پڑھن نوں نہیں مِلدا اے۔

تے (قرآن 19:19) دے وچ اصل وچ مریم نوں ایہہ دسیا گیا سی پئی اوہنوں اِک پاکیزہ

بیٹا دِتا گیا اے۔

اسی لفظ پیالے دی علامت نوں ویکھیا اے تے ایہدے تے اسی عبرانی بائبل دی تفسیر نوں

ویکھاں گے۔

تے فیر کُجھ اگے وہدیا تے مُنہ پرنے ڈِگ کے دُعا کرن لگیا(متی 26: 39)

نویں عہد نامے دے وچ ایویں دی صورت حال توں مُراد خوف یا جھکنا اے۔

اپنی دُعا دے وچ او خُدا توں مُخاطب ہُندیاں ہوئیاں میرے باپ دیاں لفظاں نوں دوہراوندا اے۔ تے ایہہ کئی واری نویں عہد نامے دے وچ پایا جاندا اے۔

(بحوالہ 29: 11 :11: 25 – 27 25: 34)

پیالہ دُکھ سہن تے موت دی علامت اے۔

اوہنوں یسوع چھیتی ای پین والا سی۔ پیالے دی تشبیہ موت نوں ظاہر کردی اے۔(20: 22 – 23 ، یوحنا 18: 11) پیالے دی علامت خُدا دے غضب نوں وی ظاہر کردی اے۔

ایہدی مثال اسی مُکاشفہ 14: 10 ،16: 19 تے پُرانے عہد نامے دے وچ یسعیاہ 51: 17 ، 22 دے وچوں ویکھدے آں۔

یسوع مسیح ایویں دُعا کردا اے پئی جے ہوسکے۔ او شاید صلیب دی راہ اُتے نہیں جانا چاہندا سی۔ اخیری جُملے دے وچ جے ہوسکے دی شرط واضح ہوجاندی اے۔ او آکھدا اے پئی جو میں چاہندا آں او نہیں سگوں جو تُو چاہندا ایں او ای ہوئے۔ خُدا نے اپنے پتّے دی رائیں انسان دی نجات دا منصوبہ بنایا ہویا سی ایس لئی ایس سارے کم دے وچ خُدا دی مرضی اہم سی۔

(یوحنا 6: 38 ،4، 34)

پیالہ دُکھ اُٹھاون دی علامت سی۔ ویکھو 20: 22 -23

تے اسی ایہہ وی ویکھیا اے پئی غُصہ غضب تے سزا دی وی علامت اے۔ پیالہ پین نوں مسیح یسوع دے نائب یا شاگرد ہون نوں ظاہر کردا اے۔ اخیری کھانے دے وچ شاگرداں نے وی

خُداوند یسوع مسیح دے اوسپیالے دے وچوں پیتا سی۔ مطلب ایہہ پئی او خُداوند یسوع مسیح دیاں خُوبیاں دے وچ حصہ دار بنے سن۔ تے ایہہ اوہناں دی جسمانی تکلیف تے موت دا پہلو نہیں سی۔ سگوں ایہہ اوس موت دے بعد پیش آون والی جُدائی دے تعلُق دے نال سی جہنوں او پہلاں توں جاندا سی۔ ایس لئی او آکھدا اے پئی میری نہیں سگوں تیری مرضی پُوری ہوئے۔

ایس لئی خُدا دی مرضی واضح سی تے ایہدے توں انکار نہیں کیتا جاسکدا اے۔

ایہدے علاوہ کوئی ہور منصوبہ ہے ای نہیں سی کیوں جے پُرانے عہد نامے دے وچ ایہدے بارے دے وچ بار بار پیشن گوئیاں کیتیاں گئیاں سن۔ تے ایہہ سچ اے پئی مسیح وی خُدا باپ دی مرضی نوں پُورا کرن دے لئی آیا سی تے او ایس گل نوں جاندا سی۔

گتسمنی باغ دے وچ جو کُجھ ہویا سی او اِک نوی حقیقت سی۔ ایہنوں انسانی جذبیاں دی لوڑ وی آکھدے نے۔ پر خُدا دی مرضی دا پُورا ہونا پہلاں توں ای طے سی۔

یسوع اپنی التجا دے وچ خُدا دے نال مُخاطب ہُندا اے پئی اے باپ جے ہوسکے تے ایہہ پیالہ میرے توں ٹل جاوئے۔

ایہ سارا کُجھ سانوں زبدی دیاں بیٹیاں دے بارے دے وچ یاد کرواندا اے۔جدوں اوہناں نے آکھیا پئی جدوں تُو اپنے جلال دے وچ آویں تے ساڈے وچوں اِک تیرے سجے تے اِک تیرے کھبے پاسے بیٹھے۔ تے یسوع نے اوہناں نوں آکھیا سی پئی کیہ تُسی او پیالہ پی سکدے او جیہڑا

میں پین نوں آں۔ ایہہ واضح نہیں اے پئی مرقس یاں مرقس توں پہلاں دے لوک ایس پیالے دی اصطلاح توں واقف سن یا نہیں۔ یاں فیر ایس اصطلاح نوں پُرانے عہد نامے دے وچوں لیا گیا سی جیویں پئی اوتھے بیان کیتا گیا اے پئی غُصے داپیالہ، دُکھ دا پیالہ جہدی اصطلاح 38: 10 اور 36: 14 دے وچ ورتی گئی اے۔

۳۶ آیت ایہہ بیان کردی اے پئی مسیح بے شک بے گُناہ سی پر اوہنے ساڈیاں گُناہاں دے لئی خُدا دے غُصے نوں اپنے اُتے برداشت کیتا سی۔ جہدے حق دار اصل وچ اسی سارے سی۔ ایہہ خیال لوکاں دے وچ مرقس دے زمانے توں پہلاں دا ای پایا جاندا سی۔ تے ۲۴ آیت دے دوجے حصے دے وچ وی ایس آیت نوں جاری رکھیا گیا اے۔

۳۵ تے ۳۶ آیت دے وچ او ایہناں تناں شاگرداں توں کُجھ آگے جا کے اُچی آواز دے وچ دُعا کرن لگیا سی پئی ایہہ ویلا ، ایہہ پیالہ میرے توں ٹل جاوئے۔ ایہہ دونویں ای علامتی نشان سن۔ ایہہ دونواں دا مطلب اِک ای اے تے ایہہ دُکھ دی دُہنگیائی دے نال تعلُق رکھدے نے۔

۳۵ تے ۳۶ آیت دے وچ او پہلاں بالواسطہ تے فیر بلاواسطہ دُعا کردا اے۔ تے ۳۵ آیت دے وچ لفظ ویلا مسیح دے ولوں اِک اعلان اے پئی ویلا آپہنچیا اے۔

۴۱ آیت دے وچ خُداوند یسوع مسیح دی جان کنی، گرفتاری، تے اوہدا مُجرم قرار دِتا جانا ویکھیا جاسکدا اے۔ ایہہ اِک اہم نشان اے جیہڑا ایہدے وچ ورتیا گیا اے۔ ایہہ او پیالہ اے جیہڑا

۱۰ باب دی ۳۸ آیت دی خاص گل اے۔ جہدے وچ موت تے غُصے دا پیالہ جیہڑا یسوع خُدا باپ دے ہتھوں لیندا اے تاں پئی خُدا دے ارادے نوں پُورا کیتا جاسکے۔ ایہہ خیال اے پئی پیالہ ٹل سکدا اے۔ یسعیاہ ۵۱ باب دی ۱۷ توں ۲۳ آیت دے وچ ایہدے بارے ذکر مِلدا اے جتھے خُدا نجات دے بارے دے وچ بیان کردا اے۔ تے صحیفیاں دے وچ وی ایہہ بیان اے پئی جیہڑا اوہنوں پین دا حقدار نہیں سی پر اوہنوں ایہہ پینا پیا سی۔

بیٹے دی مکمل فرمانبرادی مکمل طور تے خُدا دی مرضی دے اگے اپنا سر جھُکا دینا اے۔ ایہدے وچ دسیا گیا اے پئی یسوع دی دُعا دے وچ ایہہ بیان کیتا گیا اے پئی جے ہوسکے تے۔ تے فیر ایہہ پئی میری نہیں سگوں تیری مرضی پُوری ہوئے۔ تے یاد رکھو پئی یسوع مسیح دی مرضی خُدا دی مرضی دے مشروط سی۔ یسوع مسیح نے اپنی مرضی نوں اپنے خُدا دی مرضی دے نہیں رکھیا سی۔ مسیح پُوری طرح دے نال ایہہ جاندا سی پئی انسان دی سرکشی تے انسان دیاں گُناہاں دی وجہ توں خُدا نوں غُصہ آیا اے تے ایہنوں خُدا دی مرضی نوں پُورا کردیاں ہوئیاں ای مُکایا جاسکدا اے۔ ایویں اسی ویکھدے آں پئی یسوع مسیح دی مرضی خُدا دی اعلیٰ مرضی دے اگے مُک جاندی اے۔

پیالے دا نشان دُکھ تے عدالت دے نال تعلُق رکھدا اے۔ ایہہ اِک نشان سی جیہڑا مسیح خُداوند دی دُعا دے وچ وی ورتیا گیا اے۔ ۲۳ آیت دے وچ اِک پیالہ ای سی جیہڑا شاگرداں

نوں پین نوں دِتا گیا سی۔ پر ایس حقیقی پیالے دے وچ بہت ساریاں شیواں علامتی طور تے ورتیاں گئیاں نے۔

اصل وچ مسیح نوں ایہہ دُکھ دا ایہہ پیالہ اوہدے باپ دے ولوں دِتا گیا سی جیہڑا اوہنوں واپس لین دا اختیار وی رکھدا سی۔ یسوع مسیح نوں مُجرم ٹھہراون تے اوہدی موت دے وچ مرقس دے مُطابق خُدا ای سی جیہڑا ساریاں شیواں نوں کنٹرول کردا پیا سی۔ تے ایہدے نال ای ۱۰ باب دی ۳۸ تے ۳۹ آیت دے وچ مسیح بہت ای تسلی دے نال ایس پیالے دے بارے دے وچ بیان کردا اے پئی جے ہوسکے تے ایہنوں ٹال دے۔ ایہہ واضح طور تے اِک انسانی سوچ نوں ظاہر کردا اے۔ ایہہ نقطہ شہیداں دی ایس سوچ دے نال تضاد رکھدا اے جیہڑے خُوشی دے نال مرن دے لئی تیار ہوجاندے نے۔ مسیح جیہڑا اپنے باپ دی مرضی نوں پُورا کردا اے او اوہدی کامل تابعداری کردا اے۔

یسوع مسیح نے ایہہ دُعا کیتی سی پئی جے ہوسکے تے ایہہ پیالہ ٹل جاوئے۔ ایس گھڑی نوں اسی او ویلا وی آکھ سکدے آں جدوں ابنِ آدم گُناہگاراں دے حوالے کیتا جاوئے گا۔ اوہنے اپنی زمینی خدمت دے دوران اپنی موت نوں کئی تمثیلاں دے وچ بیان کیتا سی۔

جیویں پئی لِکھیا ہویا اے پئی ایہہ میرے عہد دا لہو اے۔

یسوع مسیح دی موت ساڈیاں گُناہاں دا کفارہ سی جہدے وچ خُدا دا غُصہ شامل سی۔ تے اخیری ۱۴ باب دی ۷ ۲ آیت دا اطلاق ذکریاہ ۷ باب دی ۱۳ آیت دے اُتے وی ہُندا اے جتھے لِکھیا ہویا اے پئی ایالی دے اُتے حملہ کرو۔

تے مسیح اپنی موت دے ویلے کراہ اُٹھدا اے پئی اے میرے خُدا اے میرے خُدا تُوں مینوں کیوں چھڈ دِتا۔ تے ایس ای دُور دا یسوع مسیح نوں سب توں بہتا خوف سی۔ ایہہ خوف مکابیاں دیاں شہیداں توں تضاد رکھدا اے۔

ایہہ پیالہ میرے توں ہٹا لے۔ قہر دے پیالے دے بارے دے وچ دھیان کرو۔

یسعیاہ ۵۱ باب دی ۱۷ آیت دے وچ نبی یروشلیم نوں تنبیہ کردا اے:

اُٹھ اے یروشلیم جہنے خُدا دے ہتھوں اوہدے غضب دا پیالہ پیتا اے۔

پیالہ ہٹاون یا واپس لین دے بارے دے وچ ویکھو یسعیاہ ۵۱ باب دی ۲۲ آیت:

جتھے محبت تے مُعاف کرن والا خُدا ایہہ آکھدا اے پئی ویکھ میں تھرتھراہٹ دا پیالہ تے اپنے غضب دے جام دی تلچھٹ تیرے ہتھ توں لے لیندا آں۔ تے تُو ایہنوں فیر کدی وی نہ پیویں گی۔

تے ہور ویکھو حزقی ایل 34-32 :23 ، نوحہ 4: 20 زبور 11: 6 ،بحوالہ مرقس 39-38 : 10)۔ صحیفیاں دے وچ یسوع مسیح دی التجا نوں دُعا قرار دِتا گیا اے۔

سانوں ایہہ وی سمجھنا چاہیدا اے پئی مسیح نے صلیب اُتے کِنی ذہنی تے جسمانی تکلیف نوں برداشت کیتا سی۔ تے ایہہ تکلیف کسے شہید دی موت توں کتے بہتی اذیت ناک سی۔

اوہدے لئی موت کوئی اجہی شے نہیں سی جہدے توں او نسن دی کوشش کردا یا جہدے توں او ڈردا۔ اسی ویکھدے آں پئی یسوع مسیح دا سب توں وڈا خوف گُناہگار ٹھہرایا جانا سی۔ گُناہ جہدے توں خُدا نفرت کردا اے تے جہدی خُدا سزا دیندا اے او ای خُدا توں دُوری دا سبب بندا اے۔

یسوع مسیح نے خُدا توں دُوری نوں پہلاں ای محسوس کرلیا سی۔ اوہنے دوجیاں دیاں گُناہاں دی وجہ توں ایہدا تجربہ صلیب اُتے کیتا سی۔ تے ایس ای لئی او آکھدا اے پئی اے میرے خُدا اے میرے خُدا تُو مینوں کیوں چھڈ دِتا اے۔ جدوں او اپنی موت دے قریب سی تے ایہہ گلا اوہدیاں بُلاں اُتے سی۔

او لوک جہناں نے یسوع دی خُدا توں دُوری تے اوہدی موت دے بارے دے وچ حوالے پڑھے نے او ایہہ جاندے نے پئی اوہدی موت کوئی عام موت نہیں سی۔ تے ایتھے ایہہ لفظ پیالہ اِک نشان دے طور تے ورتیا گیا اے۔(ویکھو19 :23 ۔ 22 :20) تے اسی ایہہ ویکھیا اے ئی پُرانے عہد نامے دے وچ ایہہ نشان خُدا دے غُصے تے سزا نوں ظاہر کردا اے۔ تے ۲۸ آیت دے وچ ایس نشان نوں بہتا زور دیندیاں ہوئیاں ورتیا گیا اے۔ او پیالہ جیہڑا شاگرداں نوں دِتا گیا سی او یقینی طور تے او پیالہ نہیں سی جیہڑا یسوع مسیح نے اپنی صورت

دے وچ لیا سی، پر ایس پیالے دے وچ شاگرداں دا اپنا فائدہ سی) سانوں ایس گل نوں اپنے ذہن دے وچ رکھنا چاہیدا اے پئی جسمانی تے ذہنی تکلیف دے علاوہ مسیح یسوع دے لئی سب توں وڈی اذیت خُدا باپ توں دُوری سی۔

یوحنا دی انجیل دے وچ اسی ویکھدے آں پئی یسوع مسیح نے کئی واری اپنی صلیبی موت دے بارے دے وچ بیان کیتا اے۔ لِکھیا ہویا اے پئی یسوع سپنے دل دے وچ گھبرا گیا۔ ایہہ اوہدے اندر پائی جاون والی کیفیت نوں ظاہر کردا اے۔ ایتھے سانوں یسوع مسیح دی حالت نوں ایہہ نہیں سمجھنا چاہیدا اے پئی او ڈر گیا سی سگوں او تے فوری طور تے ایس حالت دے اُتے غالب آگیا سی۔ پر ایہہ اِک احساس سی جہنے دُکھ دی گھڑی دے وچ یسوع مسیح دے اُتے غلبہ پاون دی کوشش کیتی سی۔ تے خُدا دا پاک کلام ایہہ بیان کردا اے پئی اوہنے اپنی بشریت دیاں دناں دے وچ زور زور دے نال پُکار کے تے اتھرو وگا وگا کے خُدا توں دُعا کیتی سی۔

ایس حتمی بیان دے نتیجے دے وچ پئی میں کیہ آکھاں اے باپ مینوں بچا۔ تے اسی جاندے آں تے اسی ویکھیا اے پئی او آیا ای ایس گھڑی دے لئی سی۔ جہدے بارے دے وچ سانوں متی 26 : 39۔42 دے وچ پڑھن نوں مِلدا اے۔ پر ایہہ اصلی دُعا دی بجائے صرف الفاظ نے۔ یسوع دُعا کردا اے پر موت توں بچن والے احساسات نوں رد کردا اے۔

یوحنا 12 : 27 ۔ 28 دے وچ یسوع ایہہ آکھدا اے پئی ہر طرح دیاں جذبیاں نوں پچھے سُٹدیاں ہوئیاں اوہدی مرضی نوں پُورا کیتا جاوئے۔

او جیہڑا گُناہ توں واقف نہیں سی اوہنوں ای اوہنے ساڈی خاطر گُناہ ٹھہرایا سی۔ تے ایویں (2 کرنتھیوں 5 : 21) دے حوالے نال او کشمکش دے وچ سی۔ تے ایویں دے لفظاں دے وچ اسی ایہہ آکھدے آں پئی اوہدا انسان بننا یعنی جسم اختیار کرنا خُدا دی مرضی دے مُطابق سی۔ (بحوالہ یوحنا 12: 23 ، 13: 1 ، 17: 1)

یسوع مسیح نے آزادمرضی دے مُطابق خُدا دی اطاعت کیتی سی۔ ایس ای لئی او آکھدا اے پئی اے باپ تیرا جلال ظاہر ہوئے۔

جدوں او کھاندے پئے سن تے یسوع نے روٹی لئی تے برکت دے کے توڑی تے شاگرداں نوں دے کے آکھیا لو کھاؤ۔ ایہہ میرا بدن اے فیر پیالہ لے کے شُکر کیتا تے اوہناں نوں دے کے آکھیا تُسی سارے ایہدے وچوں پیو۔ کیوں جے میرا او عہد دا لہو اے جیہڑا بہتریاں دے لئی گُناہاں دی مُعافی دے لئی وگایا جاندا اے۔ (متی 26 :26-29)

چھے دن دے بعد یسوع نے پطرس تے یعقوب تے یوحنا نوں نال لیا تے اوہناں نوں اِک اُچے پہاڑ دے اُتے وکھ لے گیا تے اوہناں دے سامنے اوہدی صورت بدل گئی۔ تے اوہدا چہرہ سورج دی طرح چمکیا تے اوہدی پوشاک نور دی طرح سفید ہوگئی۔ تے ویکھو موسی تے ایلیاہ اوہدے نال گلاں کردیاں ہوئیاں اوہناں نوں وکھالی دِتے۔ پطرس نے یسوع نوں آکھیا پئی اے خُداوند ساڈا ایتھے رہنا ٹھیک اے۔ مرضی ہوئے تے میں ایتھے تِن ڈیرے بناواں اِک تیرے لئی،اِک موسی دے لئی تے اِک ایلیاہ دے لئی۔ او ایہہ آکھدا ای پیا سی تے ویکھو اُک نورانی

بدل نے اوہناں دے اُتے سایہ کرلیا سی تے اوس بدل دے وچوں ایہہ آواز آئی پئی ایہہ میرا بیٹا اے جہدے توں میں خُوش آں ایہدی سُنو۔ شاگرد ایہہ سُن کے مُنہ پرنے ڈِگے تے بہت ڈر گئے۔ یسوع نے کول آکے اوہناں نوں ہتھ لایا تے آکھیا اُٹھو ڈر نہ۔ جدوں اوہناں اپنیاں اکھیاں کھولیا تے یسوع دے علاوہ ہور کسے نوں نہ ویکھیا۔ جدوں او پہاڑ توں اُتردے پئے سن تے یسوع نے اوہناں نوں حُکم دِتا پئی جدوں تیکر ابنِ آدم مُردیاں دےوچوں جی نہ اُٹھے جو کُجھ تُسی ویکھیا اے کسے دے نال ایہدا ذکر نہ کرنا۔ شاگرداں نے اوہنوں پچُھیا پئی فیر فقیہ کیوں آکھدے نے پئی ایلیاہ دا پہلاں آونا ضرور اے۔ اوہنے جواب دِتا پئی ایلیاہ البتہ آوئے گا تے سارا کُجھ بحال کرے گا۔ پر میں تے تُہانوں آکھدا آں پئی ایلیاہ تے آچکیا اے تے اوہناں نے اوہنوں نہیں پچھانیا اے سگوں جو چاہیا اے اوہدے نال کیتا اے۔ایویں ای ابنِ آدم وی اوہناں دے ہتھوں دُکھ اُٹھائے گا۔ تے فیر شاگرد سمجھ گئے پئی اوہنے یوحنا بپتسمہ دیونوالے دے بارے دے وچ آکھیا اے۔

اسی اپنے اگلے مضمون دے وچ اسرائیل دے مسیحا دے بارے دے وچ گل بات کراں گے۔ جہدے بارے دے وچ پیشن گوئیاں کیتیاں گئیاں سن۔

قُرآن مجید ایہہ تسلیم کردا اے پئی یہودیاں دا مسیحا یسوع ای سی۔ جے یسوع مسیح نوں دُکھ اُٹھانا سی جیویں پئی اوہنے ایہہ اُٹھایا سی تاں وی اسی پُرانے عہد نامے تے انجیل پاک دے وچوں ویکھاں گے۔ پر مسیح نوں ایہناں دُکھاں نوں کیوں چُکنا سی؟ تے ایویں اسی صلیب دے

حوالے دے نال ایہناں نتیجیاں نوں وی ویکھاں گے۔ جیویں پئی یسوع، رسولاں تے انجیل دے وچ نویں عہد نامے دے وچ بیان کیتا گیا اے۔

خُدا دے پاک کلام دے وچ ایویں لِکھیا ہویا اے:

تے ویکھو اوس ای دن اوہناں دے وچوں دو بندے اوس پنڈ دے ول نوں جاندے پئے سن جہدا ناں اماؤس اے۔ او یروشلیم توں ۷ میل دے فاصلے تے اے۔ تے او ایہناں گلاں دے بارے دے وچ جیہڑیاں واقع ہوئیاں سن گل بات کردے پئے سن۔ جدوں او گل بات تے پُچھ پاچھ کردے پئے سن تے ایویں ہویا پئی یسوع آپ اوہناں دے کول آ کے اوہناں دے نال ہو گیا۔ پر اوہناں دیاں اکھیاں بند کر دِتیاں گئیاں سن تاں پئی اوہنوں نہ پچھانن۔ اوہنے اوہناں نوں آکھیا پئی ایہہ کیہ گلاں نے جیہڑیاں تُسی چلدے چلدے اِک دوجے دے نال کردے پئے او۔ او غمگین کھلو گئے فیر اِک نے جہدا ناں کلپاس سی جواب دِتا پئی کیہ تُو یروشلیم دے وچ کلا ای راہی ایں جیہڑا نہیں جاندا ایں پئی ایہناں دناں دے وچ کیہ ہویا اے اوہنے اوہناں نوں آکھیا پئی کیہ ہویا اے؟ اوہناں نے اوہنوں آکھیا پئی کیہ یسوع ناصری دا ماجرہ جیہڑا خُدا تے ساری اُمت دے نزدیک کم تے کلام کرن دے وچ قُدرت والا نبی سی۔ تے سردار کاہناں تے ساڈیاں حاکماں نے اوہنوں پھڑوا دِتا تاں پئی اوہدے قتل دا حُکم دِتا جاوئے تے اوہنوں صلیب دے دِتا۔ پر سانوں ایہہ اُمید سی پئی اسرائیل نوں مخلصی ایہہ دیوئے گا۔ تے ایہدے علاوہ ایہناں گلاں نوں تیجا دن ہو گیا اے تے ساڈے وچوں کُجھ عورتاں نے وی سانوں

حیران کر دِتا اے جیہڑیاں سویرے ای قبر اُتے گئیاں سن۔ تے جدوں اوہدی لاش نوں نہ پایا تے ایہہ آکھدیاں ہوئیاں واپس آئیاں پئی اسی رویا دے وچ فرشتہ نوں ویکھیا اے اوہنے آکھیا اے پئی او جیوندہ اے۔ تے ساڈیاں یاراں دے وچوں وی کُجھ قبر اُتے گئے تے جیویں عورتاں نے آکھیا اویں ای پایا پر اوہنوں نہ ویکھیا۔

اوہنے اوہناں نوں آکھیا پئی اے نادانو تے نبیاں دیاں ساریاں گلاں نوں منن دے وچ سُست اعتقادو! کیہ مسیح نوں ایہہ دُکھ اُٹھا کے اپنے جلال دے وچ داخل ہونا ضرور نہ سی؟ فیر موسیٰ تے ساریاں نبیاں توں شروع کر کے ساریاں نوشتیاں وچ جِنیاں گلاں اوہدے بارے دے وچ لِکھیاں ہوئیاں نے اوہناں نوں سمجھ دِتیاں۔

(لوقا 24 : 13 ۔ 27)

اسی اپنے اگلے حصے دے وچ ایہدے تعلُق دے نال ہور تفصیل دے نال ویکھاں گے۔

یسوع مسیح بار بار اپنی صلیبی موت دے بارے دے وچ اپنیاں حواریاں نوں دسدا اے۔ اوہنے خُدا دے نال اپنی وفاداری نوں اپنی جان دیندیاں ہوئیاں نبھایا سی۔

ایویں ایس سوال دا سِدھا جِہیا جواب ایہہ ہے پئی مسیح خُداوند نے آپ اپنیاں ویریاں نوں ایویں کرن دی اجازت دِتی سی۔ کیوں جے اوہنوں کامل وفاداری دے نال خُدا دی مرضی نوں پُورا کرنا سی۔ تے ایس گل دا انکشاف عبرانی صحیفیاں تے پاک کلام یعنی پُرانے عہد نامے دے وچ کیتا گیا سی۔

اگلے حصے دے وچ اسی مسیح یسوع دیاں دُکھاں دئیاں پیشن گوئیاں دے بارے دے وچ گل بات کراں گے۔

یسوع مسیح کی صلیب پر موت کے متعلق کی تلاش کرنے والے ایک مسلمان کے دو سوال :
کیا وہ صلیب پر مرا تھا (اس کو ہم نے پہلے حصہ میں دیکھا ہے) اور اگر ایسا ہے تو ، وہ کیوں صلیب پر مرا ؟

میں دیکھا رہا ہوں کہ مسیحی ایسٹر کی تیاریاں کر رہے ہیں ۔ مجھے دوستوں سے معلوم ہوا ہے کہ مسیح حقیقت میں صلیب پر مرا ۔ لیکن میرے مسلمان دوست اور ہماری (اسلامی) تعلیمات کہتی ہیں کہ وہ کوئی اور شخص تھا میرا عقیدہ ہے کہ اگر بائبل مقدس کہتی ہے تو یہ سچ ہے ۔

دراصل مسلمانوں کے عقیدہ کے مطابق مسیح کی تصلب کے متعلق مختلف کہانیاں ہیں ۔ لیکن حقیقت کو جاننے کی ضرورت ہے ۔ بہتر سمجھ بوجھ کے لیے مجھے دوبارہ پڑھنے کی ضرورت ہے ۔ لیکن میرے لیے یہ جاننا بہت اہم ہے کہ مسیح صلیب پر کیوں مرا ۔ وہ خود کو دشمنوں سے بچا سکتا تھا ۔ تو پھر کیوں اس نے انہیں مارنے پیٹنے اور ٖصلیب چرھانے دیا ؟

بحث کے پہلے حصہ میں (پہلا حصہ) ہم نے یہ نتیجہ اخذ کیا تھا کہ قرآن تاریخی لحاظ سے یسوع کی تصلیب کا انکار نہیں کرتا لیکن اس کے دشمن یہودی کے دعویٰ کو بیان کرتا ہے اور تصیح کرتا ہے تا کہ خدا کی طرف سے ان پر آفت یا مصیبت نہ آئے کیونکہ انہوں نے خدا کے رسول کو قتل کیا ۔ قرآن مجید تو مسیح کے اس تاریخی واقعہ کی طرف اشارہ کرتا ہے ۔ یہ تو ان کی نظر میں بہت اہم واقعہ تھا

قران مجید یسوع کی موت پر بحث نہیں کرتا جیسا کہ دوسرے نبیوں کی شہادت کے موقع پر کہتا ہے ۔ اس حقیقت کو سمجھنے کے لیے ہمیں قرآن سے پہلے مکاشفہ اور پیغامات کو دیکھنا ہو گا

(مثال کے طور پر عبرانی بائبل اور انجیل)

لیکن ہم مسیح کی موت کو خدا کی مکمل فرمانبرداری میں سمجھتے ہیں

قرآن مجید کا یسوع وہ ہے جس کے کلمہ اور شخصیت کا انکار کیا گیا ہے۔

شاید ہم نے اس کو ایک طرفہ مطالعہ کے طور پر دیکھا یہودیوں کی پر زور خواہش تھی کہ اُسے قتل کیا جائے ۔ شاید ہم نے اس کو اس طرح مطالعہ کرنے کی اجارہ داری قائم کر رکھی ہے کہ اس تنازعہ کا حل خدا ہی جانتا ہے صلیب دیے جانے کے متعلق قرآن مجید کے واقعات غیر واضح ہے ۔ انجیل مقدس میں یسوع کے دشمن طنز کرتے ہوئے کہتے ہیں

'' اُس نے اوروں کو بچایا ۔ اپنے آپ کو نہیں بچا سکتا ۔'' (متی 27 ۔42)

خدا کی مرضی کے سامنے یسوع کی فرمانبرداری ، صلیبی موت تک ، یہ اس کے دُکھ اُٹھانے کے بھید کی طرف اشارہ ہے سو میرے مذہب کے مطابق یہ خدا کی فرمانبرداری کا بہت گہرا راز ہے ۔ یسوع خدا کا بندہ '' عبد'' ہے اس نے خود کو اس کی پرستش میں مکمل طور پر دے دیا ۔ وہ خدا کے خادموں کا خادم اعلیٰ ہے وہ خدمت کروانے نہیں بلکہ خدمت کرنے کے لیے آیا ۔ تاکہ بہتوں کے واسطہ اپنی جان فدیہ میں دے ۔ وہ دکھ اُٹھانے والا خادم ہے ، لوگوں

نے اس کو حقارت سے دیکھا اور رد کیا۔ وہ ابن آدم ، مسیح اور سچا انسان ہے اس نے دکھ اٹھائے مگر خدا نے اسے نہایت بلند کیا۔

[ڈبلیو آر : جے آئی کیو: 119-121]

اب ہم یہاں یعنی دوسرے حصے میں دیکھتے ہیں ۔کہ یسوع نے خود اس ذلت آمیز رویے اور مارے جانے کی اجازت کیوں دی حالانکہ کہ وہ یہ نہیں چاہتا تھا ہم جلد ہی قرآنی حوالوں سے دیکھیں گے کہ یسوع یہودیوں کا مسیحا تھا (اس کا ذکر عبرانی بائبل / پرانے عہدنامے میں ہے) اس بات کی وضاحت کے لیے انجیل یعنی قرآن سے پہلے کے واقعات کو کیوں دیکھیں ۔

پہلا: ۔ آیئے اس اقتباس پر نظر ڈالتے ہیں جس کی پیش گوئی یسوع نے بار بار کی۔کہ وہ اپنے دشمنوں کے حوالے کیا جائے اوراُن کے ہاتھوں دکھ اُٹھے گا۔

اور خدا اُسے مردوں میں سے زندہ کر کے اعلیٰ مقام دے گا یسوع کی یہ پیش گوئی (یہ ناممکن نا تھی) کہ یہودی اُس در کریں گے ۔انجیل کے مطابق وہ غیر قوموں کے حوالے کیا جائے گا۔ یہ اقتباس کے مطابق ہے ۔کئی بار تو یسوع نے کھلے عام اس کی پیش گوئی کی تھی۔

آئیے اُن واقعات کا مشاہدہ کرتے ہیں ۔

''اُس وقت سے یسوع اپنے شاگردوں پر ظاہر کرنے لگا کہ اُسے ضرور ہے کہ یروشلیم کو جائے اور بزگوں اور سردار کاہنوں اور فقیہوں کی طرف سے بہت دُکھ اُٹھائے اور قتل کیا جائے اور تیسرے دن جی اُٹھے ۔اس پر پطرس اُسے الگ لے جا کر ملامت کرنے لگا کہ اے

خداوند خدا نہ کرئے یہ ہر گز تجھ پر نہیں آئے گا۔ اُس نے پھر کر پطرس سے کہا اے شیطان میرے سامنے سے دور ہو۔ کیونکہ تو خدا کی نہیں بلکہ آدمیوں کی باتوں کا خیال رکھتا ہے ''۔

(متی 16: 21-23)

[غور کیجئے : دُکھ اُٹھانا، مارا جانا مردوں میں سے جی اُٹھنا۔ خدا چاہتا تھا کہ ایسا ہو اس کی طجہ یہ تھی کہ وہ ہمیں عرصہ دراز سے یہ بتاتا رہا ہے ۔۔۔۔۔۔ اس واقعہ سے بہت پہلے]

'' اور جب وہ گلیل میں ٹھہرے ہوئے تھے یسوع نے اُن سے کہا ابن آدم آدمیوں کے حوالے کیا جائے گا اور وہ اُسے قتل کریں گے اور وہ تیسرے دن زندہ کیا جائے گا۔ اس پر وہ بہت غمگین ہوئے ''۔

(متی 17: 22-23)

[غور کیجئے ، حوالہ کیا گیا ، مارا گیا اور مردوں میں سے جی اُٹھا]

اور یروشلیم جاتے ہوئے یسوع اپنے بارہ شاگردوں کو الگ لے گیا اور راہ میں اُن سے کہا ، دیکھو ہم یروشلیم کو جاتے ہیں اور ابن ادم سردار کاہنوں اور فقیہوں کے حوالہ کیا جائے گا اور وہ اُس کے قتل کا حکم دین گے اور اُسے پھر غیر قوموں کے حوالہ کیا جائے گا۔ تاکہ وہ اُسے ٹھٹھوں میں اُڑائیں اور کوڑے ماریں اور مصلوب کریں اور تیسرے دن زندہ کیا جائے گا

''۔(متی 20: 17-19)

[غور کیجئے سردار کاہنوں کے حوالہ کیا جائے گا۔اُس کے قتل کا حکم دیں گے ۔غیر قوموں کے حوالہ کیا جائے گا وہ اُسے ٹھٹھوں میں اُڑیں گے ، کوڑے ماریں گے اور صلیب دیں گے]۔

'' پھر وہ اُنکو تعلیم دینے گا کہ ضرور ہے کہ ابن آدم بہت دکھ اٹھائے اور بزرگ اور سردار کاہن اور فقیہہ اُسے ردّ کریں اور وہ قتل کیا جائے اور تین دن کے بعد جی اُٹھے گا۔اور اُس نے یہ بات صاف صاف کہی

پطرس اُسے الگ لے جاکر اُسے ملامت کرنے لگا۔مگر اُس نے مڑ کر اپنے شاگردوں پر نگاہ کرکے پطرس کو ملامت کی اور کہا اے شیطان میرے سامنے سے دور ہو کیونکہ تو خدا کی باتوں کا نہیں بلکہ آدمیوں کی باتوں کا خیال رکھتا ہے ۔پھر اُس نے بھیڑ کو اپنے شاگردوں سمیت پاس بلا کر اُن سے کہا اگر کوئی میرے پیچھے آنا چاہے تو اپنی خودی سے انکار کرے اور اپنی صلیب اُٹھے اور میرے پیچھے ہو لے کیونکہ جو کوئی اپنی جان بچانا چاہے وہ اُسے کھوئے گا اور جو کوئی میری اور انجیل کی خاطر اپنی جان کھوئے گا وہ اُسے بچائے گا اور آدمی اگر ساری دنیا کو حاصل کرے اپنی جان کا نقصان اُٹھائے تو اُسے کیا فائدہ ہو گا ۔ اور آدمی اپنی جان کے بدلے سے میری باتوں سے شرمائے گا ۔ ابن آدم بھی جب اپنے باپ کے جلال میں پاک فرشتوں کے ساتھ آئے گا تو اُس سے شرمائے گا ''۔ (مرقس 9: 31-38)

غور کیجئے ، دُکھ اُٹھانا ، رد کیا جانا مارا جانا ، زندہ ہونا صلیب اُٹھانا ،اُس کی صلیب کو قبول کرنا دراصل اُس کے پیرو کار بننے کا مثالی نمونہ ہے ۔]

'' پھر وہاں سے روانہ ہوئے گلیل سے ہو کر گزرے اور وہ نہ چاہتا تھا کہ کوئی جانے ۔ اس لئے کہ وہ اپنے شاگردوں کو تعلیم دیتا اور اُن سے کہتا تھا کہ ابن آدم آدمیوں کے حوالہ کیا جائے گا اور وہ اُسے قتل کریں گے اور وہ قتل ہونے کے تین دن بعد جی اُٹھے گا۔ لیکن وہ اس بات کو سمجھتے نہ تھے اور اُس سے پوچھتے ہوئے ڈرتے تھے '' ۔

(مرقس 9 :30-32)

[غور کیجئے ، تعلیم دی گئی کہ وہ مرے گا اور دوبارہ جی اُٹھے گا]

اور وہ یروشلیم میں جاتے ہوئے راستہ میں تھے اور یسوع اُن کے آگے آگے جا رہا تھا وہ حیراان ہونےلگے اور جو پیچھے پیچھے جاتے تھے ڈرنےلگے ۔ پس وہ اُن بارہ کو ساتھ لے کر اُن کو وہ باتیں بتانے لگا جو اُس پر آنے والی تھیں کہ دیکھو ہم یروشلیم کو جاتے ہیں اور ابن آدم سردار کاہنوں اور فقیہوں کے حوالہ کیا جائے گا اور وہ اُسکے قتل کا حکم دیں گے اور اُسے غیر قوموں کے حوالہ کریں گے ۔

اور وہ اُسے ٹھٹھوں میں اُڑیں گے اور اُس پر تھوکیں گے اور اُسے کوڑے ماریں گے اور قتل کریں گے اور تین دن کے بعد وہ جی اُٹھے گا۔

(مرقس 10: 32 - 34)

غور کیجئے ، حوالہ کیا گیا ، قتل کا حکم دیا ، ٹھٹھوں میں اُڑیا ، تھوکا ، کوڑے مارے ، مر گیا اور دوبارہ زندہ ہوا ۔]

جب وہ تنہائی میں دعا کر رہا تھا اور شاگرد اُس کے پاس تھے ایسا ہوا کہ اُس نے اُن سے پوچھا کہ لوگ مجھے کیا کہتے ہیں اُنھوں نے جواب میں کہا یوحنا بپتسمہ دینے والا اور بعض ایلیاہ کہتے ہیں اور بعض یہ کہ قدیم نبیوں میں سے کوئی جی اُٹھا ہے اُس نے اُن سے کہا لیکن تم مجھے کیا کہتے ہو ؟ پطرس نے جواب میں کہا کہ خدا کا مسیح ۔اُس نے اُنکو تاکید کر کے حکم دیا کہ یہ کسی سے نہ کہنا ۔ اور کہا ، ضرور ہے کہ ابن آدم بہت دُکھ اُٹھائے اور بزرگ اور سردار کاہن اور فقیہہ اُسے رد کریں اور وہ قتل کیا جائے اور تیسرے دن جی اُٹھے ۔ (لوقا 9 : 18 - 23)

[غور کیجئے ، دکھ اُٹھائے ، یہودی رہنماؤں نے رد کیا ، قتل کیا اور مردوں سے جی اُٹھا]

پھر اُس نے اُن بارہ کو ساتھ لے کر اُن سے کہا کہ دیکھو ہم یروشلیم کو جاتے ہیں اور جتنی باتیں نبیوں کی معرفت لکھی گئی ہیں ابن آدم کے حق میں پوری ہونگی ۔کیونکہ وہ غیر قوم والوں کے حوالہ کیا جائے گا اور لوگ اُس کو ٹھٹھوں میں اُڑائیں گے اور بے عزت کریں گے اور اُس پر تھوکیں گے اور اُسکو کوڑے ماریں گے اور قتل کریں گے اور وہ تیسرے دن جی اُٹھیگا ۔ لیکن اُنھوں نے اُن میں سے کوئی بات نہ سمجھی اور یہ قول اُن پر پوشیدہ رہا اور ان باتوں کا مطلب اُنکی سمجھ میں نہ آیا ۔ (لوقا 18 : 31- 34)

غور کیجئے تحقیرانہ انداز میں ردّ کیا جانا اور یسوع کے متعلق عبرانی بائبل /پرانے عہد نامے کی پیش گوئی ، حوالہ کیا گیا۔ ٹھٹھے میں اُڑیا گیا ، گھٹیا سلوک ، تھوکنا ، کوڑے مارنا اور قتل کیا جانا]

پس یہودیوں نے جواب میں اُس سے کہا کہ تو جو اِن کاموں کو کرتا ہے ہمیں کون سا نشان دکھاتا ہے ؟ یسوع نے جواب میں اُن سے کہا اس مَقدِس (ہیکل) کو ڈھا دو تو میں اُسے تین دن میں کھڑا کر دوں گا ۔یہودیوں نے کہا چھیالیس (46) برس میں یہ مَقدِس (ہیکل) بنا ہے ۔اور کیا تو اُسے تین دن میں کھڑا کر دے گا ؟ مگر اُس نے اپنے بدن کے مَقدِس کی بابت کہا تھا ۔ پس جب وہ مُردوں میں سے جی اُٹھا تو اُسکے شاگردوں کو یاد آیا کہ اُس نے کہا تھا اور اُنھوں نے کتاب مقدس اور اُس قول کا جو یسوع نے کہا تھا یقین کیا۔(یوحنا 2: 18 – 22)

[غور کیجئے بدن کا ڈھایا جانا اور مردوں میں سے جی اُٹھنا]

کچھ اور اقتباسات (جن کو ہم بعد میں دیکھیں گے) جو اُن پیش گوئیوں کے متعلق ہیں۔ میں اُن ابتدائی بیانات کو دیکھوں گا ۔ جن پر یسوع کو حیرانگی نہ ہوئی کیونکہ مسیح کو اپنے بارے میں مکمل آگہی تھی ۔

بے شک یہ حقیقت ہے کہ خدا کے نبیوں اوررسولوں کو دکھ اور اذیتیں دی جاتی تھیں ۔ لوگوں کو رد کرتے تھے بائبل اور قرآن میں اس بات کا واضح ذکر ہے کہ انبیا کو قتل بھی کیا جاتا تھا ۔

'' قرآن کی منطق کے لحاظ سے صلیب سے انکار کا دعویٰ نامکمل معائدہ ہے اس بات کو شدت سے جاننے کی ضرورت ہے ۔

یہ تو خدا کے عمل کا حصہ تھا کہ برائی کی قوتوں پر ایمان سے فتح پائی جائے ۔یسوع کے متعلق فرض کریں کہ وہ صلیب سے بچ جاتا اور اپنے مخالفوں کو گمراہ کرتا تو صورت حال کیسی ہوتی ۔ بہرحال یسوع کو قرآن میں معزز نبی کے طور پر پیش کیا گیا ہے ۔ اُن لوگوں کو بھی عزت و احترام کی نظر سے دیکھا جاتا ہے جو جسمانی (موت) شہادت حاصل کرتے ہیں مثلاً محمد (7: 28) (موسیٰ 7: 115)اور یحییٰ (یوحنا بپتسمہ دینے والا) (19:15)

مزید کہ قرآن مجید کے مطابق نبوت کی یہ خصوصیت ہے کہ وہ دشمنوں اور مخالفوں کو معاف کرتی ہے ۔

سلامتی اُن پر جن کو عطا کی جاتی ہے اور اس مخالفت کا خاتمہ اکثر نبیوں کے قتل پر ختم ہوتا ہے۔(مثلاً 2:10 ، 2: 87 ، 3: 21 ، 3: 183 ، 4 : 115)

[ڈبلیو آر ۔سی ۔ سے کیو 41]

اوپر بیان کیے گئے قرآنی اقتباسات یہ ہیں :۔

اور جب تم نے کہا اے موسیٰ ہم سے تو ایک کھانے پر ہرگز صبر نہ ہوگا ، تو آپ اپنے رب سے دُعا کیجئے کہ زمین کی اُگائی ہو چیزیں ہمارے لئے نکالے کچھ ساگ اور ککڑی اور گیہوں اور مسور اور پیاز فرمایا کیا ادنیٰ چیز کو بہتر کے بدلے مانگتے ہو ۔اچھا مصر یا کسی شہر میں اُترو وہاں

تمھیں ملے گا ۔جو تم نے مانگا اور اُن پر مقرر کر دی گئی خواری (بے عزتی) اور ناداری اور خدا کے غضب میں لوٹے ، یہ بدلہ تھا اس کا کہ وہ اللہ کی آیتوں کا انکار کرتے اور انبیا کو ناحق شہید کرتے ، یہ بدلہ تھا ان کی نافرمانیوں اور حد سے بڑھنے کا ''۔ (البقرہ 2: 16)

(کنزالایمان - ترجمہ القرآن فیاء القرآن لاہور کراچی)

اور بے شک ہم نے موسیٰ کو کتاب عطا کی اور اس کے بعد پے در پے رسول بھیجے اور ہم نے عیسیٰ (یسوع) بن مریم کو کھلی نشانیاں عطا فرمائیں اور پاک روح سے اُس کی مدد کی ، تو کیا جب تمھارے پاس کوئی رسول وہ لے کر آئے جو تمھارے نفس کی خواہش نہیں تکبر کرتے ہوئے تو اُن (انبیاء) میں ایک گروہ کو تم جھٹلاتے ہو ۔ اور ایک گروہ کو شہید کرتے ہو۔(سورۃ البقرہ 2 : 87 کنزالایمان ایضاً)

اور جب اُن سے کہا جائے کہ اللہ کے اتارے پر ایمان لاؤ ، تو کہتے ہیں وہ جو ہم پر اُتارا اُس پر ایمان لاتے ہیں اور باقی سے منکر ہوتے ہیں۔

حالانکہ وہ حق ہے اُن کے پاس والے تصدیق فرماتا ہے تم فرماؤ کہ پھر اگلے انبیاء کو کیوں شہید کیا ۔ اگر تمھیں اپنی کتاب پر ایمان تھا۔

(سورۃ البقرہ 2: 91 ، کنز الایمان ایضاً)

وہ اللہ کی آیتوں سے منکر ہوتے اور پیغمبروں کو ناحق شہید کرتے اور انصاف کا حکم کرنے والوں کو قتل کرتے ہیں اُنھیں خوشخبری دو درد ناک عذاب کی ۔

(سورۃ آل عمران 3 : 21 کنز الایمان ایضاً)

وہ جو کہتے ہیں اللہ نے ہم سے اقرار کر لیا ہے کہ ہم کسی رسول پر ایمان نہ لائیں جب تک ایسی قربانی کا حکم نہ لائے جسے آگ کھائے ۔ تم فرما دو مجھ سے پہلے بہت رسول تمھارے پاس کھلی نشانیاں اور یہ حکم لے کر آئے جو تم کہتے ہیں تم اُنھیں کیوں شہید کیا اگر سچے ہو ۔

(سورۃ آل عمران 3: 21 کنزالایمان ایضاً)

تو ان کی کیسی بد عہدیوں کے سب ہم نے ان پر لعنت کی اور اس لیے کہ وہ آیات الہیٰ کے منکر ہونے اور انبیاء کو ناحق شہید کرتے اور ان کے اس کہنے پر ہمارے دلوں پر غلاف ہے ، بلکہ اللہ نے اُن کے کفر کے سبب ان کے دلوں پر مہر لگا دی ہے تو ایمان نہیں لائے مگر تھوڑے '' ۔ (سورہ النسآ 4 : 115 ، کنز الایمان ایضاً)

اور انبیاء کو ردّ کرنا ، بد سلوکی (کبھی کبھار) اُن کو شہید کرنے کا ذکر عبرانی بائبل مقدس میں بھی ہے ۔

'' صدقیاہ اکیس برس کا تھا جب وہ سلطنت کرنے لگا اور اُس نے گیارہ برس یروشلیم میں سلطنت کی ۔اور اُس نے وہی کیا جو خداوند اُسکے خدا کی نظر میں برا تھا۔اور اُس نے یرمیاہ نبی کے حضور جس نے خدوند کے منہ کی باتیں اُس سے کہیں عاجری نہ کی ۔ اور اُس نے نبوکدنضر بادشاہ سے بھی جس نے اُسے خدا کی قسم کھلائی تھی بغاوت کی بلکہ وہ گردن کش ہو گیا اور اُس نے اپنا دل ایسا سخت کر لیا کہ خداوند اسرائیل کے خدا کی طرف رجوع نہ لایا۔

اسکے سوا کاہنوں کے سب سرداروں اور لوگوں نے قوموں کے سب نفرتی کاموں کے مطابق بڑی بدکاریاں کیں ۔اور اُنھوں نے خدا کے گھر کو جسے اُس نے یروشلیم میں مقدس ٹھہرایا تھا ناپاک کیا اور خداوند اُنکے باپ دادا کے خدا نے اپنے پیغمبروں کو اُنکے پاس بر وقت بھیج بھیج کر پیغام بھیجا کیونکہ اُسے اپنے لوگوں اور مسکن پر ترس آتا تھا لیکن اُنھوں نے خدا کے پیغمبروں کو ٹھٹھوں میں اُڑایا اور اُسکی باتوں کو ناچیز جانا اور اُسکے نبیوں کی ہنسی اُڑائی یہاں تک کہ خداوند کا غضب اپنے لوگوں پر ایسا بھڑکا کہ کوئی چارہ نہ رہا۔ (2 تواریخ 36 : 11-16)

اے ریاکار فقیہو اور فریسو تم پر افسوس ! کہ نبیوں کی قبر بناتے اور راستبازوں کے مقبرے آراستہ کرتے ہو ۔ اور کہتے ہو کہ ہم اپنے باپ دادا کے زمانے میں ہوتے تو نبیوں کے خون میں شریک نہ ہوتے ۔ اس طرح تم اپنی نسبت گواہی دیتے ہو کہ تم نبیوں کے قاتلوں کے فرزند ہو غرض اپنے باپ دادا کا پیمانہ بھر دو ۔

اے سانپو ! اے افعی کے بچو ! تم جہنم کی سزا سے کیونکر بچو گے ۔ اس لئے دیکھو میں نبیوں اور داناؤں اور فقیہوں کو تمھارے پاس بھیجتا ہوں ۔اُن میں سے بعض کو تم قتل اور مصلوب کرو گے اور بعض کو اپنے عبادت خانوں میں کوڑے مارو گے ۔ تاکہ سب راستبازوں کے خون سے لیکر برکیاہ کے بیٹے ذکریاہ کے خون تک جسے تم نے مقدس اور قربان گاہ کے درمیان قتل

کیا۔ میں تم سے سچ کہتا ہوں کہ یہ سب کچھ اس زمانہ کے لوگوں پر آئیگا ''۔ (متی 23 : 29 -35)

اے یروشلیم ! اے یروشلیم ! تو جو نبیوں کو قتل کرتا اور جو تیرے پاس بھیجے گئے اُنکو سنگسار کرتا ہے ۔ کتنی بار میں نے چاہا کہ جس طرح مرغی اپنی بچوں کو پروں تلے جمع کر لیتی ہے اُس طرح میں بھی تیرے لڑکوں کو جمع کرلوں گا۔مگر تم نے نہ چاہا !

دیکھو تمھارا گھر تمھارے لئے ویران چھوڑ ا جاتا ہوں ۔کیونکہ میں تم سے کہتا ہوں کہ اب سے مجھے پھر ہرگز نہ دیکھو گے جب تک نہ کہو گے کہ مبارک ہے وہ جو خداوند کے نام سے آتا ہے ۔(متی 23: 37-39)

لیکن اس معاملہ میں یسوع واضح طور پر مسلسل اسے دکھ دینے اور قتل کرنے کی تعلیم کے متعلق بتاتا ہے جو حقیقتاً ہوتی رہی تھیں۔

دوسرا :۔ آیئے اُن بیانات کا جائزہ لیتے ہیں کہ مسیح اُس کا شکار نہ ہوا تھا۔۔۔۔۔ اُس کی زندگی اُس کے اپنے ہاتھوں میں تھی ۔(خدا کی فرمانبرداری کے تحت)اور کسی نے اُس کو قتل نہیں (جوکچھ اُنھوں نے سوچا اُس کے مطابق نہ ہوا)۔

ہم نے سورۃ النسآ 4 : 157 میں دیکھا کہ یہودی اس بات پر شیخی بگھارتے تھے کہ اُنھوں نے خدا کی راہ میں رکاوٹ پیدا نہیں کی اور مسیح کو قتل نہیں کیا ۔دراصل اُنھوں نے مسیح (یسوع) کوموت کی گھاٹ نہیں اُتارا۔ بلکہ خدا نے خود کیا ۔ اب ہم دیکھیں گے مسیح کو اپنی

زندگی موت اور مردوں میں سے زندہ ہونے کا پورا اختیار تھا اور ہم یہ بھی دیکھیں گے اُسکا حکم روحانی قوتوں پر چلتا تھا، وہ کسی کام / عمل کو روک سکتا تھا۔ اُس نے آزاد مرضی سے صلیب کا راستہ چُنا تھا۔

سب سے پہلے ہم یوحنا کی انجیل 10 : 11-18 دیکھتے ہیں

'' اچھا چرواہا میں ہوں۔ اچھا چرواہا بھیڑوں کے لیے اپنی جان دیتا ہے۔ مزدور جو نہ چرواہا ہے نہ بھیڑوں کا مالک۔ بھیڑئیے کو آتے دیکھ کر بھیڑوں کو چھوڑ کر بھاگ جاتا ہے اور بھیڑیا اُنکو پکڑتا اور پراگندہ کرتا ہے وہ اس لیے بھاگ جاتا ہے کہ مزدور ہے اور اُسکو بھیڑوں کی فکر نہیں۔ اچھا چرواہا میں ہوں۔ جس طرح باپ مجھے جانتا ہے اور میں باپ کو جانتا ہوں۔ اسی طرح میں اپنی بھیڑوں کو جانتا ہوں اور میری بھیڑیں مجھے جانتی ہیں اور میں اپنی بھیڑوں کے لئے اپنی جان دیتا ہو اور میری اور بھی بھیڑیں ہیں جو اس بھیڑ خانہ کی نہیں۔

مجھے اُنکو بھی لانا ضرو ہے۔ اور وہ میری آواز سنیں گی۔ پھر ایک ہی گلہ اور ایک ہی چرواہا ہو گا باپ مجھ سے اس لئے محبت رکھتا ہے کہ میں اپنی جان دیتا ہوں تاکہ اسے پھر لے لوں۔ کوئی اُسے مجھ سے چھنتا نہیں بلکہ میں اُسے آپ ہی دیتا ہوں۔ مجھے اُسکے دینے کا بھی اختیار ہے اور اُسے پھر لینے کا بھی اختیار ہے یہ حکم میرے باپ سے مجھے ملا''۔

۔۔۔۔ '' کوئی اُسے مجھ سے چھنتا نہیں'' شاید یہ اُس کوشش کی طرف حوالہ ہے جب یسوع کی جان لینے کی بات ہوئی تھی ۔۔۔۔

''۔۔۔۔ یا دونوں اُٹھنے یا جی اور موت میں مستقبل کی اُس یا(59 : 8 ، 25 : 7 ، 18 :5)

مجھے اُسکے دینے کا بھی اختیار ہے اور اُسے پھر لینے کا بھی اختیار ہے ''۔

ان الفاظ (یوحنا 19 : 10) پیلاطُس کے الفاظ سے بہت مشابہت پائی جاتی ہے ۔

یہ بیانات ایک مبشر کو مستقل مزاجی پر قائم رکھتے ہیں جو یسوع کے صلیب کے واقعہ کے گرد گھومتے ہیں ۔ یہ اس بات پر بھی روشنی ڈالتے ہیں کہ یسوع کو زندگی اور موت دونوں پر اختیار ہے ۔ عام طور پر یہ خدا باپ ہی سے منسوب ہے کہ خدا نے یسوع کو مردوں میں سے زندہ کیا ۔ نیا عہدنامہ بھی یہی بتاتا ہے کہ یسوع خود مردوں میں سے جی اُٹھا تھا ۔ (اس کی فعال اور وسطی آزاد (مثلاً متی 27 : 63) میں سنی جا سکتی ہے کوسٹن برجر ۔اے ۔ جے (2004) یوحنا بیکر کی نئے عہد نامہ پر تفسیر (307) گرینڈ رایڈز میک : بیکراکیڈمک یوحنا کے یہ الفاظ ہر موقع پر یسوع کے کامل حکم کی بہت زیادہ مضبوط کرتے ہیں ۔ خداوند کی موت کسی غلط مہم (کام) کے نیتجہ میں نہیں ہوئی ۔ ان باتوں سے بالاتر ہو کر اُس (یسوع) نے خود اپنی جان قربان کی ۔

مکمل طور پر اپنی آزاد مرضی سے ۔ اُس نے جان دینے اور دوبارہ لینے کے اختیار کا دعویٰ کیا ہے۔ تاہم ان تمام کا تعلق باپ (خدا) سے ہے اُس نے اس کا حکم صادر کیا اور مسیح اپنی مرضی سے یہ سب کر رہا تھا ۔

[مورس ، ایل(1195) یوحنا کی معرفت لکھی گئی انجیل نئے عہ نامہ میں بین القوامی تفسیر(456) گریںنڈراپڈز ، ایم آئی : ڈبلیو ایم ۔ بی ایرڈمنز پبلشنگ کمپنی]

یوحنا 10: 17-18 میں پھر یسوع اپنی موت کی پیش گرئی کرتا ہے ۔ وہ چار مرتبہ کہتا ہے کہ وہ اپنی جان آزاد مرضی سے دے گا ۔

(یوحنا 11: 14 ، 17-18)

خدا کا یسوع کے لیے خصوصی پیار ہے ۔ کیونکہ وہ خدا کی مرضی کی فرمانبرداری کو پورا کرتے ہوئے اپنی قربانی دیتا ہے ۔ یسوع نے دوبارہ اپنے جی اُٹھنے کی پیش گوئی کی مجھے اس کے دینے کا بھی ۔۔۔۔۔اور اُسے پھر لینے کا بھی اختیار ہے ۔ (یوحنا 10 : 17-18) ۔اسے اپنی تقدیر پر خود اختیار تھا ۔ اُس کی موت مکمل طور پر آزاد ارادہ سے تھی ، کوئی اسے مجھ سے نہیں چھینتا ۔۔۔۔ یسوع تاریخی لحاظ سے شطرنج کا لاچار پیادہ نہیں تھا [والورڈ جے ایف زوک آر بی لینڈ ڈیلاس تھیالوجیکل سمینری (1983 تا 1985)

علم بائبل کی تفسیر : پال کلام کے انکشافات (311) ویٹن آئی ایل وکڑ بکس]

پھر یوحنا 2 باب 18 ۔ 22 میں بیان کرتا ہے

'' پس یہودیوں نے جواب میں اُس سے کہا کہ تُو جو ان کاموں کو کرتا ہے ۔ ہمیں کونسا نشان دکھاتا ہے ۔ یسوع نے جواب میں ان سے کہا اس مقدس کو ڈھا دو تو میں اسے تین دن میں کھڑا کردوں گا ۔ یہودیوں نے کہا کہ چھیالیس برس میں یہ مقدس (ہیکل) بنا ہے

اور کیا تو اسے تین دن میں کھڑا کر دے گا۔ مگر اُس نے اپنے بدن کے مقدس کی بابت کہا تھا۔ پس جب وہ مردوں میں سے جی اُٹھا تو اس کے شاگردوں کو یاد آیا کہ اس نے یہ کہا تھا اور انہوں نے کتابِ مقدس اور اس قول کا جو یسوع نے کہا تھا یقین کیا۔ ''

اور پھر اس پیرا گراف میں بتایا گیا ہے کہ یسوع نے فرشتوں کی فوج کا انتخاب نہ کیا کہ تصلب کو روکا جائے۔

متی کی انجیل (26 : 47 ۔ 55)

وہ یہ کہہ ہی رہا تھا کہ یہودہ ان بارہ میں سے ایک تھا۔ آیا اور اسکے ساتھ ایک بڑی بھیڑ تلواریں اور لاٹھیاں لئے سردار کاہنوں اور قوم کے بزرگوں کی طرف سے آپہنچی ۔ اور اس کے پکڑوانے والے نے انکو یہ نشان دیا تھا کہ جسکا میں بوسہ لُوں وہی ہے ۔ اُسے پکڑ لینا۔ اور جلدی سے اس نے یسوع کے پاس آکر کہا اَے ربی سلام ! اور اسکے بوسے لئے ۔ یسوع نے سے کہا کہ جس کام سے تو آیا ہے وہ کر لے ۔ اس پر اُنہوں نے پاس آکر یسوع پر ہاتھ ڈالا اور اسے پکڑ لیا۔ اور دیکھو یسوع کے ساتھیوں میں سے ایک نے ہاتھ بڑھا کر اپنے تلوار کھینچی اور سردار کاہن کے نوکر پر چلا کر اسکا کان اُڑا دیا۔ یسوع نے اس سے کہا کہ اپنی تلوار میان میں کرے کیونکہ جو تلوار کھینچتے ہیں وہ سب تلوار سے ہلاک کیے جائینگے۔ کیا تو نہیں سمجھتا کہ میں اپنے باپ سے منت کر سکتا ہوں ۔ اور وہ فرشتوں کے بارہ تمن سے زیادہ میرے پاس ابھی موجود کر دیگا۔ مگر وہ نوشتے کہ جو نہی ہونا ضرور ہے کیونکہ پورے ہونگے۔

اگر مزاحمت کا یہ عمل ٹھیک ہوتا تو یسوع کو تلواروں اور انسانی مدد کی ضرورت نہ ہوتی (یوحنا 18 : 36) میں یسوع انکار کرتا ہے کہ اس کی بادشاہی اس دُنیا کی نہیں اس طرح یسوع جذباتی ہو کر سوالیہ انداز میں کہتا ہے کہ اس کے پاس مافوق الفطرت قوتیں میسر ہیں ۔ صرف باپ کو ایک بار کہنا ہوگا ۔ رومی فوج میں ایک تمن سے مراد چھ ہزار فوجی ہوتے ہیں اور بارہ تمن میں بہتر ہزار اس طرح ہم کہہ سکتے ہیں بہتر ہزار فرشتے اس کی مدد کے لیے آسکتے تھے ۔ یہ مقررہ تعداد نہیں یہ تو محض علامتی طور ہے ۔۔۔۔۔۔۔۔ اس طرح ہم نے پھر دیکھا کہ کہ یسوع اپنی مرضی پوری کرنے کی بجائے خدا (باپ) کی مرضی کو پورا کرنا زیادہ اہم سمجھا ۔ آخری لمحات میں ایسا ہوسکتا تھا ۔ مگر ایسا ہوتا تو پیشن گوئیاں پوری نہ ہوتیں [ہگنر 2002 ، جلد 338 : کلمہ بائبلی تفسیر متی 14 ۔ 28 ، کلمہ بائبلی تفسیر (789) ڈیلاس : ورڈان کورپوریٹڈ]

مافوق الفطرت جنگجوؤں کا یہ حوالہ مسیح کی عظمت اور اختیار کو ظاہر کرتا ہے ۔ یہ فرشتے واضح طور پر یسوع کی حمایت میں تھے یہ بات بالکل واضح ہے ۔ 4 : 11 ۔ 13 : 41 ۔ 16 : 27 اور 25 : 35 ۔۔۔۔

یہودیت کے مطابق فرشتے مختلف تعداد اور درجات میں تقسیم کیے گئے ہیں اور کبھی کبھار بائبلی روایت کے مطابق جنگجو بن جاتے ہیں ۔ اور مقدسین کی جانب سے جنگ کرتے ہیں اکثر ان کے پاس تلواریں ہوتیں ہیں ۔ یسوع کے پاس یہ اہلیت تھی کہ کئی تمن فرشتوں کو حکم

دے سکتا تھا (بارہ کاملیت کا عدد ہے جیسے بارہ شاگرد ۔ (اس کا ذکر جبروم سے پہلے بھی کیا گیا ہے)

یسوع نے پہلے بارہ تمن (72 ہزار) فرشتوں کی مدد سے پہلے بھی ان کی مدد طلب نہ کی تھی (متی 4 : 5- 7)وہ اب بھی مدد لینے امکار کر رہا ہے ۔ بارہ شاگردوں کا استاد (مالک) کی تلوار یا 12 تمن فرشتوں کی فوج ناقابل قبول ہے اگر وہ مسیح کی باپ کے لیے فرمانبرداری میں رکاوٹ بنتے ہیں کیونکہ ایسا کرنے سے نوشتوں کے نہ پورا ہونے کا اندیشہ تھا ۔ [ڈیویز ڈبلیو ڈی اینڈ ایلسن ڈسی 2004 مقدس متی کی انجیل کی تجریاتی تفسیر ۔ لندن : نیویارک : ٹی اینڈ ٹی کلدرک انسرٹینشنل]

جسمانی مزاحمت نہ صرف غلط تھی بلکہ غیر ضروری کیونکہ مسیح کی قوت ان سے زیادہ تھی ۔ اگر وہ ان کو بلاتا ہے تو اسے چند انسانی مدگارملتے ۔ ایسے موقع پر فرشتے خدا کے لوگوں کی مدد کیے کرتے تھے ۔ (حوالہ کے لیے زبور 91 : 11 ۔12 اور 4: 11 دیکھے) پرانے عہد نامے میں ان کو آسمانی لشکر کے طور پر جانا جاتا ہے ۔

(1ِ۔ سلاطین 22 : 19) خاص طور پر دانی ایل 10 : 13 ، 20 ۔ 21 ، مکاشفہ 12 : 7 میں فرشتوں کے لشکر کی رہنمائی میکائیل (جو مقرب فرشتوں میں ہے) نے مدد کی ۔

فرشتوں کا خدا کی خاطر اور نیک بندوں کے لیے لڑائی کرنے واضح ثبوت قرآن مجید میں بھی ہے اس تمن کی اصطلاح سے مراد بہت زیادہ فرشتے ہیں ۔ رومیوں کے مطابق تمن 6 ہزار

آدمی ہوتے ہیں ۔ اس فوجی اصطلاح کا تعلق دفاع ہے جو سوچ سمجھ کر کیا جاتا ہے ۔ اگر لڑائی ہوتی ہے یہ مافوق الفطرت قوتوں کی طرف سے ہوتا ہے نہ کہ انسانی مرضی سے ۔ لیکن یسوع نے باپ (خدا) سے مدد نہیں مانگی کیونکہ وہ جانتا تھا کہ اسے باپ (خدا) کی مرضی کو پورا کرنا تھا ۔ دراصل وہ اس حقیقت کو پہلے ہی جانتا تھا ۔ گتسمنی باغ میں اس کے لیے یسوع نے بڑی جدوجہد کی ۔ مسیح کی اس قسمت کا ذکر کلام مقدس میں پہلے ہی سے مرقوم تھا ۔ خاص طور پر اس کا حوالہ زکریاہ 13 : 7 ۔9 میں جمع کے صیحفہ میں استمال کیا گیا ہے یعنی '' چرواہا ہے '' کا ذکر کر لیا ہے ۔ اس بیان کے تعلق اس کا دکھ اُٹھانا لازمی تھا ۔ اس لیے ہمیں توقع رکھنی چاہیے کہ اگر انسان یا فرشتے خدا کے کام میں رکاوٹ ڈالتے ہیں تو اس سے بچنا ہی عقلی دلیل ہے کیونکہ اس سے خدا کا مقصد واضح ہو جاتا ہے ۔

فرانس آر ٹی (2007) متی کی انجیل ۔ نئے عہد نامہ پر انٹرنیشنل تفسیر(1014)گرینڈ راپیڈ ایم آئی ڈبلیو ایم بی ایرڈمنز پبلیکشیز]

اس طرح انجیل میں یہ واضح ہے کہ یسوع یہودیوں کا شکار نہیں ہوا تھا ۔ وہ اپنی اس شرمناک موت کے بارے میں بہت پہلے جانتا تھا ۔ اُس نے آزاد مرضی نے اپنی جان دی (کسی نے یسوع کو نہیں مارا یا صلیب دی)اُس کی مرضی خدا کے خلاف نہیں تھی ۔ وہ اپنی لا محدود قوت سے اپنے دشمنوں کو تہس نہس کر سکتا تھا ۔۔۔۔۔۔کیا اُس نے اس بات کا انتخاب کیا ۔

لیکن اُس نے ہرگز ایسا نہ کیا اُس نے باپ (خدا) کے حکم کو قبول کیا دراصل یہ خدا ہی کی مرضی تھی خدا نے یسوع کے ذریعہ اُس مقصد کو حاصل کیا۔

تیسرا:۔

ہمیں اُن اقتباسات پر غور کرنا چاہیے جن میں یسوع خدا کی مرضی کو پورا کرتے ہوئے دکھ اور صلیب پر جان دیتا ہے۔اس سے اس بات پر مہر ثابت ہوتی ہے۔کہ حالات مکمل طور پر خدا کے ہاتھ میں تھے اس میں مسیح کی صلیبی موت بھی شامل تھی۔

ہم نے پہلے بھی غور کیا کہ یسوع پطرس کو جھڑکتا ہے کیونکہ صلیب پر مرنا خدا کی خوشنودی تھا۔ مفسیرین اور تبصرہ نگاروں نے بیان کیا یہ کہ ان اقتباسات کا مرکزی خیال '' خدا کی مرضی '' ہے ہم نے پہلے بھی اس پر بات کی اب مزید بات کرتے ہیں۔

''اچھا چرواہا'' کا جہاں بھی ذکر ہے اُس سے مراد یسوع ہے۔جو دوسروں کے لئے جان قربان کرتا ہے۔(آیت 11، 15)

یہاں پر اُسے خدا کا پیارا بیٹا کہا گیا ہے۔ کوئی اس بات کی توقع کر سکتا ہے کہ باپ بیٹے سے بہ پیار کرتا ہو اُسے صلیب پر قربان ہونے کے لئے کہے۔لیکن یہاں اس کا یہی مطلب ہے کہ یسوع نے اپنے خدا کی مرضی کو پورا کرنے کے لئے جان دی۔کیونکہ اس کی خدا کے ساتھ مکمل ہم آہنگی تھی۔اس لئے وہ موت کے لئے آگے بڑھتا رہا۔ اس طرح باپ کی محبت کی

پہچان خدا سے مکمل وابستگی کو ظاہر کرتی ہے ۔ موت کے ساتھ دوبارہ زندہ ہونا وابستہ ہے۔ مسیح اس لئے مرا تاکہ دوبارہ زندہ ہو سکے اس موت شکست نہیں بلکہ فتح ہے ۔ موت کو جی اُٹھنے (زندہ ہونے) سے الگ نہیں کیا جا سکتا ۔

[مورس ایل(1995) یوحنا کی معرفت انجیل ، نئے عہد نامہ بین الاقوامی تفسیر (456)
گرینڈ راپیڈ ایم آئی : ڈبلیو ایم بی ایڈ منز پبلیشنگ کمپنی]

ہم نے دوبارہ دیکھا یسوع کا خدا کی مرضی کو پورا کرنا مجبوری نہیں بلکہ آزادی سے جان دینا ہے ۔ آیت39،42)

عین موقع پر اس سے دستبردار ہوا جا سکتا تھا ۔ [غور کیجئے ۔ فرشتوں کو پکارنا] اگر ایسا ہوتا تو پھر پاک کلام کی پیشن گوئیاں کیسے پوری ہوتیں۔ '' [ہگز ڈی اے 2002 والیم 33 بی بائبل کی لفظی تفسیر : متی 14 – 28 ۔ بائبل کی لفظی تفسیر ڈیلاس : کلمہ متجسم ہوا]

یہاں تک کہ یسوع اپنی آنے والی موت کے متعلق خوف اور غصہ کا اظہار بھی کرتا ہے ۔ وہ مکمل طور پر خدا کی مرضی کو پورا کرتا ہے ۔

[یہ ہم بعد میں دیکھیں گے کہ صلیب کیوں اُس کی روح کے لئے درد اور کرب کا باعث تھی ۔

ان اقتباسات میں یسوع اپنے اوپر آنے والی صلیب کی اذیت اور کرب پر غم و غصہ کا اظہار کرتا ہے۔

'' اس وقت یسوع اُنکے ساتھ گتسمنی نام ایک جگہ میں آیا ۔ اور اپنے شاگردوں سے کہا یہیں بیٹھے رہنا جب تک میں وہاں جا کر دُعا کروں ۔ اور پطرس اور زبدی کے دونوں بیٹوں کو ساتھ لے کر غمگین اور بیقرار ہونے لگا ۔ اُس وقت اُس نے اُن سے کہا ۔ میری جان نہایت غمگین ہے ۔ یہاں تک کے میرے مرنے کی نوبت پہنچ گئی ہے ۔ تم یہاں ٹھہرو اور میرے ساتھ جاگتے رہو۔ پھر خُود آگے بڑھا اور منہ کے بل گر کر یوں دُعا کرنے لگا کہ اے میرے باپ ! ہو سکے تو یہ پیالہ مجھ سے ٹل جائے ۔ تو بھی نہ جیسا میں چاہتا ہوں ۔ بلکہ جیسا تو چاہتا ہے۔ ویسا ہی ہو ۔ پھر شاگردوں کے پاس آکر اُن کو سوتے پایا۔اور پطرس سے کہا کیا تم میرے ساتھ ایک گھڑی بھی نہ جاگ سکے جاگو اور دُعا کرو ۔تاکہ آزمائش میں نہ پڑو ۔ روح تو مستعد ہے مگر جسم کمزور ہے ۔ پھر دوبارہ اُس نے جاکر یوں دُعا کی اے میرے باپ ! اگر یہ میرے پئے بغیر نہیں ٹل سکتا تو میری مرضی پوری ہو ۔ اور آکر پھر اُنھیں سوتے پایا ۔ کیونکہ اُنکی آنکھیں نیند سے بھری تھیں ۔ اور اُنکو چھوڑ کر پھر چلا گیا ۔ اور پھر وہی بات کہہ کر تیسری بار دُعا کی ۔ تب شاگردوں کے پاس آکر اُن سے کہا اب سوتے رہو اور آرام کرو۔دیکھو وقت آ پہنچا ہے اور ابن آدم گنہگاروں کے حوالہ کیا جاتا ہے ۔ اُٹھو چلیں ، دیکھو میرا پکڑوانے والا نزدیک آپہنچا ہے ۔ (متی 26 : 36- 46)

پھر وہ ایک جگہ آئے جسکا کا نام گتسمنی تھا اور اُس نے اپنے شاگردوں سے کہا یہاں بیٹھے رہو جب تک میں دعا کرتا ہوں ۔ اور پطرس اور یعقوب اور یوحنا کو اپنے ساتھ لیکر نہایت حیران اور بے قرار ہونے لگا اور اُن سے کہا میری جان نہایت غمگین ہے یہاں تک کی مرنے کی نوبت پہنچ گئی ہے تم یہاں ٹھہرو اور جاگتے رہو ۔ اور وہ تھوڑا آگے بڑھا اور زمین پر گر کر دعا کرنے لگا کہ اگر ہو سکے تو یہ گھڑی مجھ سے ٹل جائے کہا اے ابّا !اے باپ تجھ سے سب کچھ ہو سکتا ہے ۔ اس پیالہ کو میرے پاس سے ہٹا لے تو بھی جو میں چاہتا ہوں وہ نہیں بلکہ جو تو چاہتا ہے وہی ہو ۔ پھر وہ آیا اور اُنھیں سوتے پاکر پطرس سے کہا اے شمعون تو سوتا ہے ؟ کیا تو ایک گھڑی بھی جاگ نہ سکا ۔جاگو اور دعا کرو تاکہ آزمائش میں نہ پڑو ۔

روح تو مستعد ہے مگر جسم کمزور ہے ۔ وہ پھر چلا گیا اور وہی بات کہہ کر دُعا کی اور پھر آکر اُنھیں سوتے پایا کیونکہ اُن کی آنکھیں نیند سے بھری تھیں اور وہ نہ جانتے تھے کہ اُسے کیا جواب دیں ۔ پھر تیسری بار آکر اُن سے کہا اب سوتے رہو اور آرام کرو ۔ بس وقت آپہنچا ہے ۔ دیکھو ابن آدم گنہگاروں کے ہاتھ میں حوالہ کیا جاتا ہے اُٹھو چلیں ۔ دیکھو میرا پکڑوانے والا نزدیک آپہنچا ہے ''۔ (مرقس 14 : 32 -34)

پھر وہ نکل کر اپنے دستور کے موافق زیتون کے پہاڑ کو گیا اور شاگرد اُسکے پیچھے ہو لیے اور اُس جگہ پہنچ کر اُس نے اُن سے کہا دُعا کرو کہ آزمائش میں نہ پڑو اور وہ اُن سے بمشکل الگ ہو کر آگے بڑھا اور گھٹنے ٹیک کر یوں دُعا کرنے لگا کہ اے باپ اگر تو چاہے تو یہ پیالہ مجھ سے

ہٹا لے تو بھی میری مرضی نہیں بلکہ تیری مرضی پوری ہو ۔ اور آسمان سے ایک فرشتہ دِکھائی دیا وہ اسے تقویت دیتا تھا ۔ پھر وہ سخت پریشانی میں متبلا ہو کر اور بھی دلسوزی سے دُعا کرنے لگا اور اُسکا پسینہ گویا خون کی بڑی بڑی بوندیں ہو کر زمین پر ٹپکتا تھا ۔ جب دُعا سے اُٹھ کر شاگردوں کے پاس آیا تو اُنھیں غم کے مارے سوتے پایا ۔ اور اُن سے کہا تم سوتے کیوں ہو ؟ اُٹھ کر دُعا کرو تاکہ آزمائش میں نہ پڑو ۔ (لوقا 22 : 39 – 46)

'' اب میری جان گبھراتی ہے پس میں کیا کہوں ؟

اے باپ مجھے اس گھڑی سے بچا لیکن میں اسی سبب سے تو اس گھڑی کو پہنچا ہوں ۔ اے باپ اپنے نام کو جلال دے پس آسمان سے آواز آئی کہ میں نے اُسکو جلال دیا ہے اور پھر بھی دونگا ''۔

(یوحنا 12:27 – 29)

پھر یسوع نے دعا کی '' اگر ہو سکے تو '' شاید وہ صلیب پر دکھ نہیں اُٹھانا چاہتا تھا ۔ اس دُعا میں شرط یہ ہے ۔'' اگر ہو سکے تو '' دُعا کے آخری یہ جملہ بہت واضح ہے ۔ تو بھی نہ جیسا میں چاہتا ہوں بلکہ جیسا تو چاہتا ہے ۔ تاہم حتمی حقیقت یسوع کی نہیں ۔ وہ آنے والے وقت سے گریزاں تھا لیکن خدا کی مرضی پہلے ہی سے طے شدہ کہ اُس کا بیٹا پوری دنیا کی نجات کے لیے جان دے (بحوالہ یوحنا 6 : 38،4 : 34)

درحقیقت اگر خدا کی مرضی پوری ہوتی ہے تو صلیب کی موت سے بچنا ناممکن ہے ۔ [ہگز ڈی اے 2002 والیم 33 ۔ بی ورڈ ببلیکل تفسیر متی 14 : 28 ورڈ ببلیکل تفسیر (783) ڈیلاس کلمہ متجسم ہوا]

یسوع اکیلا دُعا کرنے کے لیے کچھ دور جاتا ہے ۔ جیسا کہ اُس نے خود حکم دیا اور اُس کو پورا بھی کیا ۔ وہ منہ کے بل گرتا ، گہری مایوسی کے احساس سے نہیں لیکن اُسی طرح جب ابرام سے خدا ہمکلام ہوا اور وہ سرنگوں ہوا تھا ۔

(پیدائش 17 : 3 ،17 ، گنتی 32 : 31 ، 1سلاطین 18 : 39 دانی ایل 8 : 17)اس طرح یسوع مایوس اور غمگین ہی نہیں بلکہ نیک اور پُر اُمید ہے ۔ اُس نے اکثر اس کے متعلق پیشن گوئی کی کہ ابن آدم دُکھ اُٹھائے گا ۔ اب دُعا بھی کر رہا ہے ۔ بائبل کے نقطہ نگا کے مطابق ایسی دُعائیں بے معنی نہیں ہوتیں ۔ یسوع بچاؤ کے لیے درخواست کرتا ہے اور یہ بھی کہتا ہے '' اگر ہو سکے تو '' درج ذیل جملہ اس بات کی وضاحت کرتا ہے کہ خدا کی مرضی تھی یسوع کی نہیں اس لیے اسے پورا ہونا چاہیے تھا ۔

یہ محض انداز مخاطب نہیں '' ہمارے باپ '' یہ بات '' خداوند کی دُعا '' میں یاد دلائی جاتی ہے ۔(متی 6 :9- 10) [لوز۔یو لہنڈ کوئسٹر ، اپچ 2002 متی 21 – 28 ایک تفسیر ۔ داس ایونجیلیم تاج متھاوس : ولیم 3 ، ترجمہ ازجیمز ای کروچ مرتب از ہیلمت کوئسٹر : ولیم 3 ، شائع کردہ فورٹرلس پریس (396) متی پولس ایگسبرگ]

خاص (حتمی اور ناکام) درخواست میں پیالہ ٹل جانے کا اظہار ، یہ اب ذاتی طور پر پیالہ ٹل جانا نہیں بلکہ خدا کی مرضی کو پورا ہونے دینا ۔

پیالہ دُکھ کی علامت ہے انصاف اسی سے وابستہ ہے(10 : 38– 39)

حقیقت میں دکھ کا پیالہ مسیح کو اس کے باپ (جوکہ اس کو واپس لینے کا اختیار بھی رکھتا ہے)کی طرف سے دیا گیا یسوع کو مجرم ٹھہرانے میں اور اس کی موت میں مرقس کے مطابق خدا ہی تمام چیزوں کو کنٹرول کر رہا تھا ۔ ساتھ ہی باب 39۔38 : 10 میں مسیح نہایت تسلی سے اس پیالہ کا ذکر کرتا ہے جو اس کے لیے تیار ہے ۔ اور اب وہ التجا کرتا ہے کہ اگر ہو سکے تو اس کو ٹال دے ۔یہ واضح طور پر ایک انسانی سوچ کو ظاہر کرتا ہے ۔ یہ نقطہ شہیدوں کی اس سوچ سے تضاد رکھتا ہے جو بخوشی مرنے کے لیے تیار ہو جاتے ہیں ۔ مسیح جو اپنے باپ کی مرضی پر چلتا ہے ۔ یہ مرضی پر چلنا اتنا سہل نہ تھا۔مگر ذہنی اور جسمانی تکلیف اُٹھا کر اس نے باپ کی مرضی پوری کی ۔ اور اسی دکھ اور تکلیف کی معراج ہم صلیب پر یسوع کے کراہنے میں دیکھتے ہیں ۔34: 15 میں [یونانی متن کی تفسیر 583]

(یہ بات قابلِ غور ہے کہ مسیح کے دشمنوں کی خوشی کے باوجود اس کی صلیبی موت خدا کی مرضی تھی ۔ اس کتاب کا پہلا حصہ ملاخطہ فرمائیں)

واضح طور پر مسیح نے خود اپنے آپ کو برے سلوک اور مرنے کے لیے حوالہ کیا۔ کیونکہ یہ اس کی زندگی ، خدمت اور موت کے لیے خدا کی مرضی تھی ۔انجیل میں مسیح یہ بات واضح طور پر ہمیں بتاتا ہے ۔

چوتھا :۔

ہم اس معاملے کی تہہ تک پہنچ چکے ہیں : مسیح نے اپنے دشمنوں کے ہاتھوں یہ شرمناک اور اذیت ناک موت اپنی مکمل اور انوکھی فرمانبرداری کے تحت اُٹھائی ۔ خدا کی اطاعت کو مکمل طور پر پورا کرنا ۔بے داغ / بے گناہ انسان کے طور پر ۔خوفناک صلیبی موت اس کا نتیجہ تھی ۔ خدا کا اس معاملے پر مکمل اور ایکتا اختیار تھا ۔اور مسیح خدا کے اس منصوبے کا ایک حصہ تھا ۔ ہم پہلے ہی کئی عبارات اس معاملے سے متعلق دیکھ چکے ہیں ، لیکن آیئے ہم اُنھیں ایک بار پھر دیکھیں اور باقی عبارات پر غور کریں گے ۔

'' اچھا چرواہا میں ہوں ۔ اچھا چرواہا اپنی بھیڑوں کے لیے اپنی جان دیتا ہے ۔ 12 ۔ مزدور جو نہ چرواہا ہے اور نہ بھیڑوں کا مالک۔ بھیڑے کو آتے دیکھ کر بھیڑوں کو چھوڑ کر بھاگ جاتا ہے ۔اور بھیڑیا اُن کو پکڑتا اور پراگندہ کرتا ہے ۔13۔ وہ اس لیے بھاگ جاتا ہے کیونکہ مزدور ہے اور اُس کو بھیڑوں کی فکر نہیں ۔14 ۔ اچھا چرواہا میں ہوں جس طرح باپ مجھے جانتا ہے اور میں باپ کو جانتا ہوں ۔ 15 ۔ اسی طرح میں اپنی بھیڑوں کو جانتا ہوں اور میری بھیڑیں مجھے جانتی ہیں اور میں بھیڑوں کے لیے اپنی جان دیتا ہوں ۔ 16 ۔ اور میری

اور بھی بھیڑیں ہیں جو اس بھیڑ خانہ کی نہیں مجھے ان کو بھی لانا ضرور ہے اور وہ میری آواز سنیں گی ۔ پھر ایک ہی گلہ اور ایک ہی چرواہا ہوگا ۔ 17 ۔ باپ مجھ سے اس لیے محبت رکھتا ہے کہ میں اپنی جان دیتا ہوں تاکہ اسے پھر لے لوں ۔ 18 ۔ کوئی مجھ سے چھینتا نہیں بلکہ میں اسے آپ ہی دیتا ہوں ۔مجھے اسکے دینے کا بھی اختیاراور اسے پھر لینے کا بھی اختیار ہے۔ یہ حکم میرے باپ سے مجھے ملا ۔ [یوحنا کی انجیل 18-10.11]

یوحنا کی انجیل 18-17 : 10 میں اسی کو جاری رکھا گیا ہے اور اسے 15 :10 میں مزید واضح کیا گیا ہے ۔ایسا فرض کرنے کی قطعاً ضرورت نہیں ہے کہ قربانی دینے کے بعد مسیح کو باپ کی ہمدردی حاصل ہوگئی ہے ۔ (بلکہ مسیح کی قربانی باپ کے حکم کی فرمانبرداری تھی) ۔

مسیح کی قربانی کے بارے میں بار بار 18-11 :10 میں پڑھتے ہیں یہ حوالہ ایک اچھے چرواہے کے بارے میں بتایا ہے۔

[کوسٹن ہر جر اے جے (2007) جان بیکر ۔ نئے عہد نامہ کی تفسیر و تبصر (307) گرینڈ راپڈ میک بیکر اکیڈمک]

'' ہم ایک پھر دیکھتے ہیں کہ خدا کی مرضی پر چلنا لازمی نہیں تھا بلکہ یہ مسیح کی آزاد مرضی تھی (42، 39 cf.vv)

آخری وقت پر بھی یہ سب کچھ بدلا جا سکتا تھا مگر اس طرح پیشن گوئیاں پوری نہ ہو پاتیں ۔

(1) ہگنز ڈی اے 2002 والیم 33 ۔بی ورڈ بائبلی تفسیر متی 14-28 ورڈ بائبلی تفسیر 789 ڈیلاس کلمہ مجسم ہوا]

مسیح دوبارہ اپنی دعا ان الفاظ کے ساتھ شروع کرتا ہے ۔'' میرے باپ '' کہتا ہے کہ '' یہ پیالہ '' مجھ سے ٹل جائے۔

'' اگر ممکن نہیں ''۔ آگے ہم مسیح کی مزید تابعداری دیکھتے ہیں ۔ جب کہتا ہے ''کہ تیری مرضی ہو ''۔

(cf.the petiton in 6:10 Acts 21:14)

خدا کی مرضی ظاہر کرتا ہے کہ مسیح خدا کا بہت تابعدار تھا۔ اس حصے میں مسیح کا کردار بہت ہی مثبت دکھایا گیا ہے۔

[ہگنز اے ڈی 2002 والیم 33 بی ، ورڈ بائبلی تفسیر متی 14-28 ورڈ بائبلی تفسیر (784) ڈیلاس : مجسم کلمہ]

آیت 42-43 میں ہم دیکھتے ہیں کہ مسیح دوسری دفعہ دُعا کرنے کے لیے جاتا ہے ۔ اس کی دعا میں آیت 39 کی نسبت 42 آیت میں زیادہ شدت آجاتی ہے۔پہلی بات کو سمجھ جاتا ہے کہ اس کی موت کا پیالہ ٹل نہیں سکتا بلکہ اسے اس پیالہ کو پینا ضرور ہے ۔ تو جو وہ اب بھی کہہ دیا ہے وہ یہ کہ خدا کی مرضی پوری ہو ۔ تابعداری پر اور زیادہ زور دیا جا رہا ہے ۔دوسرے ، کہتا ہے ''میری نہیں بلکہ تیری مرضی پوری ہو ۔ یہ بالکل خداوند کی دعا

متی 6:10 کی طرح ہے جہاں کہتا ہے کہ تیری مرضی پوری ہو ۔خداوند کی دعا شاگردوں کے لیے ایک مثال ہے۔

لوز یو لینڈ کوئسٹر اینچ 2005 متی 21 – 28 ایک تفسیر داس ایونجلیم ناچ متھاس کا ترجمہ والیم 3 ترجمہ جیمز ای کرج ۔ مرتب

[ہیلمت کوئسٹر فورٹریس پریس 397 منی پولس ایگسبرگ]

تیسرے ، آیت 53 میں مسیح ایک پُر جوش اور ولولہ انگیز سوال دیتا ہے ۔ جو مسیح کی عزت اور قدر کو اور زیادہ بڑھا دیتا ہے اس کی گرفتاری کے وقت ۔ یہاں ہم دیکھتے ہیں کہ خُدا کی مدد سے مسیح سب کچھ کر سکتا ہے۔

61 :26 میں ۔ وہ اپنے باپ سے درخواست کر سکتا ہے کہ بارہ تُمن سے زیادہ فرشتے اس کی مدد کو بھیج دے ۔ ان دنوں میں ایک تُمن (جتھے) میں 5600 آدمی ہوتے تھے ۔ ایک بادشاہ کے لشکر میں 25 جتھے موجود ہوتے تھے ۔سو مسیح تقریباً 70,000 فرشتے اپنی مدد کو بلا سکتا تھا۔ ایسا کرنے کی نسبت اس نے اپنا اختیار دکھانے سے انکار کر دیا۔ یہ ہمیں یسوع کی دوسری آزمائش یاد دلاتا ہے ۔ جب اس نے خود کو ہیکل کے کنگرے سے نیچے نہ گرایا۔ اور نہ فرشتوں کو مدد کے لیے بلا ۔اور اپنا اختیار ظاہر نہ کیا ۔خدا کا بیٹا جس کو اُس نے کل آسمان اور زمین کا اختیار دے رکھا ہے ۔خدا کی تابعداری میں اپنا اختیار ظاہر کرنے سے انکار کر دیا۔چوتھے ، یسوع اپنی مختصر تقریر میں اپنے شاگردوں کو

کہتا ہے کہ صحیفوں کے پورا ہونے کے لیے ایسا ہونا ضرور ہے ۔مزید 12:26 میں اور 22:43 میں لفظ ''کیونکر '' استعمال کرتا ہے ۔ جس کا جواب سننے والے کو خود دینا ہوتا ہے ۔ اس طرح کا سوال عموماً کافی سوچ بچار کے بعد ہی کیا جاتا تھا ۔اور اس میں زمانے کا تعین نہیں ہوتا تھا ۔ ''مگر نوشتے کیسے پورے ہونگے ، اگر میں خدا کی مرضی کو پورا نہ کروں اور فرشتوں کی فوج لاؤ '' ۔ کہ یونہی ہونا ضرور ہے '' خدا کے ارادہ کو ظاہر کرتا ہے ۔ بغیر کسی صحیفے کا حوالہ دیئے۔ مطلب یہ ہے : اگر مسیح خدا کی مرضی کو پورا نہیں کرتا اور اپنا اختیار ظاہر کرتا ہے ، تو صحیفے جو خدا کے ارادے کو ظاہر کرتے ہیں پورے نہ ہو پاتے ۔

[ایضاً

والیم 3 شائع کردہ فورٹریس 420 مانی پولس ایگسبرگ]

جسمانی تکلیف اور موت اس کے دکھ کا ایک حصہ ہیں ۔لیکن ہمیں یہ بات سمجھنی چاہیے کہ مسیح جب پیالہ (خدا کے غصے کا) کی بات کرتا ہے ۔تو وہ اس بات کو جانتا تھا کہ وہ باپ سے الگ ہونے والا ہے ۔جس کا ذکر ہمیں 46: 27 میں ملتا ہے ۔ مسیح ہر گز یہ نہیں چاہتا تھا ۔ لیکن یہ بات '' اگر ممکن ہو تو '' تضاد کو ظاہر کرتی ہے جو قدرتی اس کے اندر تھا اور باپ کی مرضی کو بھی پورا کرنا ضروری تھا ۔اور آخری نقطہ وہ پھر کہتا ہے '' میری نہیں بلکہ تیری مرضی پوری ہو ''۔جہاں ہم دیکھتے ہیں کہ وہ خدا کی تابعداری

کر رہا ہے ۔خدا کی مرضی سے انکار کا سوال ہی نہیں اُٹھتا جبکہ یہ واضح ہے کہ خدا کا ارادہ صرف مسیح کی قربانی ہے ۔'' مسیح نے بارہا اپنی موت کے بارے میں پیشن گوئیاں کیں۔ آیات 24 اور 31 میں بتاتا ہے کہ یہ واقع ہو گا۔ ''جیسا کہ لکھا ہے '' سے پتہ چلتا ہے ۔کہ وہ پہلے سے ہی باپ کی مرضی کو جانتا تھا۔ گتسمنی میں جو ہو رہا تھا وہ اس کے لئے نیا نہیں تھا۔مگر صرف جذباتی طور پر اس کو قبول کرنا ضروری تھا جو وہ پہلے الفاظ میں جانتا تھا۔

[فرانس آر ٹی 2004 متی کی انجیل نئے عہد نامہ پر نئی بین الاقوامی تفسیر (1004)
گرینڈ راپڈ ایم آئی ۔ڈبلیو ایم بی ایرڈمنز پبلیکشنز کمپنی]

42 دوسری بار پہلی دعا کا دہرانا نہیں ہے ۔22 یہ بتاتی ہے کہ یسوع کو اپنی دعا کا جواب مل چکاہے ۔آیت 39 اور قبول کر چکا ہے کہ اور کوئی حل ممکن نہیں ہے ۔ اور یسوع کے پاس صرف ایک ہی راستہ رہ گیا ہے ۔ '' تیری مرضی پوری ہو '' خداوند کی دعا میں یہ تیسرا اقتباس ہے (10 : 6) جس سے پتہ چلتا ہے کہ مسیح نہ صرف ایک شاگرد کو ایسا کرنے کی تلقین کرتا ہے بلکہ خود بھی اسی اصول پر عمل کرتا ہے ۔ جب ہم گتسمنی میں یسوع کو خود دعا کرتے دیکھتے ہیں تو وہی سنجیدگی اور الفاظ ہیں جو اُس نے اپنے شاگردوں کو سکھائے تھے ۔ہم اپنی دعاوں میں بھی شامل کرتے ہیں اس سے آگے خدا کی مرضی کے آگے یسوع کی طرف سے بے دلی کا کوئی عنصر نہیں پایا جاتا 46: 27 جب یسوع پہلے

ہی اپنے باپ کی مرضی کو قبول اور عمل میں لا چکا ہے ۔وہ اپنے پکڑنے والوں سے مزاحمت نہیں کرے گا ۔(حالانکہ وہ ایسا با آسانی کر سکتا ہے آیت 54-53)اور پیشی کے دوران بھی اپنے دفاع کی بالکل کوشش نہیں کرئے گا ۔(14-13 :27 ، 62: 26)بجائے وہ دلیر اور نڈر جانا جاتا اس نے خود کو حلیم بنانا پسند کیا (64: 26) ، گتسمنی میں موت کا اعلان کر دیا گیا تھا ۔

[ایضاً نئے عہد نامہ پر بین الاقوامی تفسیر 1006 ایم آئی ڈبلیو ایم بی ایرڈمنز پبلیکشنز کمپنی]

بیٹے کی باپ کو مکمل سپردگی بیٹے کی مستقل فرمانبرداری ہے ، میں بتایا گیا ہے دعا کو مکمل کرتے ہیں '' اگر ممکن ہو'' (آیت 35) اور '' تو بھی جو میں چاہتا ہوں وہ نہیں بلکہ جو تو چاہتاہے وہی ہو ''(آیت 36) یسوع کی خواہش خدا کی مرضی سے مشروط تھی ۔ اور اُس نے بڑی دلیری سے اپنی مرضی کو خدا کی مرضی کے خلاف جانے نہیں دیا۔ مسیح آگاہ تھا کہ خدا کو انسان کے گناہ اور سرکشی پر غصہ ناقابل نتقال تھا۔اور مسیح نے اپنی مرضی خدا کی متبرک اور اعلیٰ مرضی کے سامنے نہیں رکھی ۔

[لائن ڈبلیو ایل (1974) مرقس کی انجیل سے نئے عہد نامے پر بین الاقوامی تفسیر (517) گرینڈ راپڈ ایم آئی ڈبلیو ایم بی اٹیرڈرمنز کمپنی]

'' 27 مسیح کی روح تک شورش برپا تھی ۔ یہ جملہ '' اے باپ مجھے اس سے بچا'' اس حوالہ کو سوالیہ انداز میں پڑھ کر کمزور نہ سمجھا جائے ۔بلکہ اس کو ٹھہر ٹھہر کر پڑھا جائے اس میں مسیح کسی چیز سے انکار نہیں کر رہا بلکہ انسان ہوتے ہوئے اس کے اندر کے جذبات تھے ۔یسوع اپنی روح کے پریشان ہونے کی وجہ سے خوفناک پیش آنے والے حالات سے پناہ مانگتا ہے ۔مگر پھر بھی وہ اس بات کو مانتا ہے کہ تکلیف برداشت کیے بنا اور خدا کی مرضی کو پورا کیے بنا اس کا مشن پورا نہیں ہو گا اے باپ تیرے نام کو جلال ملے ۔ بیرے ۔مرے جی آر (2002) والیم 36 ورڈ بائبلی تفسیر (یوحنا ورڈ بائبلی تفسیر (212) ڈیلاس متجسم کلمہ]

'' میں کیا کہوں : اے باپ مجھے اُس سے بچا ؟ مگر اُسی کے لیے تو میں یہاں پر ہوں ۔ گتسمنی میں یسوع کا ایسا ہی حال ہو گیا ۔ (مرقس 42 ، 39 : 26) یہ ایک سوچا سمجھا ارادہ تھا ۔(میں کہوں) ایک سخت مخالف (آلا) ایک مفروضے کی طرف اشارہ کرتا ہے با نسبت اصل دعا کے ، مسیح دعا کرتا مگر وہ موت سے ڈرنے کی انسانی حالت کو ظاہر نہیں کرتا تھا۔ اُس سے مسیح کے انسان ہوتے اور انسان ہوتے ہوئے فدیہ کی فرمانبرداری کا پتہ چلتا ہے۔

(۲ ۔ کرنتھیوں 21 :5) یسوع کا کہنا '' اے باپ تیرے نام کو جلال ملے '' پرانے عہد نامہ سے پتہ چلتا ہے اس کی فرمانبرداری کا مقصد صرف اور صرف خدا کے نام کو جلال دینا

تھا۔یسوع کی تمام زندگی کا مقصد خدا کی مرضی کو پورا کرنا (50۔ 49 ،29 : 8 : 18
:7) حقیقت میں ، خدا کے نام کو بیٹے کی فرمانبرداری سے جلال ملا ۔(17 : 10)
(14: 13 : 17: 16۔2)

پھر بھی اصل مقصد خدا کے نام کو جلال دینا ہے ، وہ نام جو نجات سے وابستہ ہے [لیڈر بوس 1997 ۔436 کوسٹن برجر اے جی 2004 جان بیکر نئے عہد نامہ کی تفسیر 380 گر۔ینڈ راپڈ بیکر اکیڈمک]

مسیح مستقل مزاجی سے ہمیں بتاتا ہے کہ اس کا صلیب دیا جانا خدا کی جو اُس کا باپ ہے کی مرضی ہے ۔ اُس نے خود رضا کارنہ طور پر یہ قبول کیا خدا کی انتہائی تابعداری کے طور پر ، وہ خدا کی مرضی کو پورے طور پر مان رہا تھا۔خواں اُس کے لیے اُسے کوئی بھی قیمت چکانی پڑے۔

پانچواں :

اُس کی اس سپردگی کو عموماً اسرائیل کے صحیفوں میں لکھا ہوا بھی بتایا جاتا ہے ۔ یہ قرآن سے پہلے کے صحیفے ہیں ۔(دونوں پرانا اور نیا عہد نامہ) جن کو آج بھی قرآن میں مستعند مانا جاتا ہے ۔

'' اے (نبی) ہم نے تم پر وحی نازل کی جس طرح ہم نے نوح اور اُس کے بعد آنے والے نبیوں پر نازل کی ، ابراہام ، اسمائیل ، اسحاق ، یعقوب اور قبیلوں پر ، مسیح،ایوب ، یوناہ ، ہارون اور سلمان پر [4.163]

تمھیں [اے نبی] اگر کوئی بات سمجھ میں نہ آئے جس کی ہم نے وحی نازل کی ہے تو اُن سے پوچھو جو تم سے پہلے صحیفوں کو پڑھتے آئے ہیں [10.94]

ہم نے مسیح مریم کے بیٹے کو اُنھیں کے نقش قدم پر بھیجا ہے ۔ توریت کو پورا کرنے کے لیے جو اس سے پہلے بھیجی گئی ہیں ۔ ہم نے اسے انجیل دی ، راہنمائی ، روشنی اور توریت کو پورا کرنے کے لیے جو ہم پہلے ہی نازل کر چکے ہیں ۔ ان کے لیے راہنمائی جو خدا میں پناہ لیتے ہیں۔ سو انجیل کے ماننے والوں کو خود دیکھ لینے دے جو خدا نے اس میں بھیجا ہے جو خدا نے وحی نازل کی ہے جو اس کو نہیں مانتے وہ قانون توڑنے والے ہیں [5.46 f]

کہو اہل کتاب ، '' تمھارے مذہب کی کوئی بنیاد نہیں ہے ۔ جب تک کہ تم توریت اور انجیل کو نہ مانو اور اس کو جس کو تمھارے رب نے تم پر نازل کیا ہے '' [6.68]

سو کہو [تم ایماندارو] : '' ہم خدا پر ایمان رکھتے ہیں اور اس پر جو اس نے ہم پر نازل کیا ہے اور اس پر جو ابراہیم ، اسمائیل ، اسحاق ، یعقوب اور قبیلوں اور جو موسیٰ اور مسیح اور

تمام انبیاء پر ان کے خدا کی طرف سے نازل کیا : ہم ان میں کوئی فرق نہیں رکھتے : ہم اللہ کے آگے جھکتے ہیں (اسلام) [2.136]

تم جو یقین رکھتے ہو ، خدا اور اس کے پیغمبر پر اور ان آیات پر جو اس نے اپنے انبیاء پر نازل کی اور اس پر جو اس نے پہلے بھیجا ۔ کوئی جو خدا پر ، اس کے فرشتوں پر ، اس کے کلام پر ، اس کے پیغمبروں پر اور قیامت کے دن پر ۔[4.136]

[نوٹ:۔ بعد کے کچھ مسلم اساتذہ نے کہنا شروع کر دیا کہ خدا نے خود یہودیوں اور مسیحیوں کو صحیفوں میں تبدیلی کی اجازت دی تھی ۔ لیکن قرآن میں اس تبدیلی کے لیے کوئی ایک بھی واضح حوالہ موجود نہیں ۔صرف ایک حوالہ صحیح البخاری میں ہے (جو کہ احادیث کی کتاب ہے) یہودیوں اور مسیحیوں کے لئے کئی حوالہ جات ہیں جہاں صحیفوں کو جان بوجھ کر تبدیل کرنے اور غلط طریقے سے پیش کرنے کے بارے میں لکھا ہے ۔ لیکن کسی ایک بھی حوالے میں بھی شرعی قوانین کی تبدیلی کا ذکر نہیں ہے ۔ ہم اس تبدیلی (تحریف) کے بارے میں آگے چل کر بات کریں گے۔

لیکن اس کا ایک مستند خلاصہ پیش نظر ہے :۔ اُس کو حل کرنے کے کئی طریقے ہیں۔ شروع کے مسلم لوگوں کا کم از کم یہ خیال قرآن کے بارے میں تھا۔

آیات جو اسلامی نظریات کی حامی تھیں ۔اُنھیں زیادہ وضاحت سے بیان کیا جانے لگا ۔ان کے مطابق ان آیات کے غلط ہونے کا سوال ہی نہیں ۔مگر اس کے تضاد میں بعد کے تحت

اور مناظرے کے شوقین مسلمانوں نے کہنا شروع کر دیا کہ قرآن میں چیزوں کو دیکھنے کا طریقہ ایک ہی ہے ۔ عبارات کا بدلی جانا کچھ مغربی سکالرز کا بھی قرآن کے بارے میں بھی یہی خیال تھا ۔اور آج بھی مسیحی مسلم بحث کرنے والے اور مسلم استاد ، دونوں ہی جب تحریف کی بات کرتے ہیں تو آیات اس شکایت کے متعلق ہیں ۔اُنھیں '' تبدیل شدہ ''آیات کا نام دیا جاتا ہے ۔ کیونکہ اس لفظ میں کافی گنجائش ہے ۔ جیسا کہ مندرجہ ذیل ثبوت سے پتہ چلتا ہے ۔کہ تحریف شروع میں اس طرح استعمال نہیں کی جاتی تھی ۔ جس طرح یہ لفظ بعد میں استعمال ہونا شروع ہو گیا۔

[ابتدائی تحریف کے مسلم : مقتل ابن سلمان کی تفسیر قرآن پاک کی کلیدی تفسیر از گورڈن نِکل عرب مسیحیوں کی بائبل ۔ ڈیوڈ تھامس مرتبہ بریل 2007 صفحہ 207]

سو قرآن سے پہلی کی وحی (خاص طور پر عبرانی بائبل اور نیا عہد نامہ) خدا کے کام اور مرضی کے بارے میں مستند مانا جاتا ہے۔

یہاں دو حوالے پیش کیے جاتے ہیں جہاں مسیح بتاتا ہے کہ اس کی پیدائش ، دُکھ اُٹھانے اور جی اُٹھنے کے بارے میں عبرانی بائبل / پرانے عہد نامہ میں لکھا ہے :

پھر اُس نے اُن بارہ کو ساتھ لے کر اُن سے کہا کہ دیکھو ہم یروشلیم کو جاتے ہیں اور جتنی باتیں نبیوں کے بارے میں لکھی گئی ہیں ابن آدم کے حق میں پوری ہونی ہیں ۔کیونکہ وہ غیر قوم والوں کے کے حوالہ کیا جائے گا ۔اور لوگ اُس کو ٹھٹھوں میں اُڑائیں گے اور

بیعزت کرینگے اور اُس پر تھوکینگے اور اُسکو کوڑے ماریں گے اور قتل کرینگے ۔اور وہ تیسرے دن جی اُٹھے گا۔لیکن اُنہوں نے ان میں سے کوئی بات نہ سمجھی اور یہ قول اُن پر پوشیدہ رہا اور ان باتوں کا مطلب اُنکی سمجھ میں نہ آیا۔

وہ یہ کہہ ہی رہا تھا کہ یہوداہ جو اُن بارہ میں سے تھا آیا اور اُسکے ساتھ ایک بڑی بھیڑ تلواریں اور لاٹھیاں لیے سردار کاہنوں اور قوم کے بزرگوں کی طرف سے آپہنچی ۔اور اُسکے پکڑوانے والے نے اُنکو یہ نشان دیا تھا کہ جسکا میں بوسہ لُوں وہی ہے اُسے پکڑ لینا ۔اور فوراً اُس نے یسوع کے پاس آکر اُس سے کہا اے ربیّ سلام اور اُسکے بوسے لئے ۔یسوع نے اُس سے کہا میاں ! جس کام کو آیا ہے وہ کر لے ۔ اس پر اُنہوں نے پاس آ کر یسوع پر ہاتھ ڈالا اور اُسے پکڑا۔ اور دیکھو یسوع کے ساتھیوں میں سے ایک نے ہاتھ بڑھا کر اپنی تلوار کھینچی اور سردار کے نوکر پر چلا کر اُس کا کان اُڑا دیا۔

یسوع نے اُس سے کہا اپنی تلوار کو میان میں کر لے کیونکہ جو تلوار کھینچتے ہیں وہ سب تلوار سے ہلاک کیے جائیں گے ۔کیا تو نہیں سمجھتا کہ میں اپنے باپ سے منت کر سکتا ہوں اور وہ فرشتوں کے بارہ تُمن سے زیادہ میرے پاس ابھی موجود کر دیگا ؟ مگر وہ نوشتے کہ یونہی ہونا ضرور ہے کیونکر پورے ہونگے ؟ (متی 54-47 : 26)

ہم ایک بار پھر دیکھتے ہیں کہ خدا کی مرضی پر چلنا مسیح کے لیے لازم نہ تھا بلکہ یہ مسیح کی آزاد مرضی تھی (cf.vv 39,42)۔

آخری وقت پر بھی سب کچھ بدلا جا سکتا تھا مگر اس طرح پیشنگوئیاں پوری نہ ہوتیں ۔اور اگر پورا نہ ہوتا۔ مسیح کی وفاداری پر سوال اُٹھتا۔ صحیفے بتاتے ہیں '' تب ہونا ضرور تھا '' '' لازمی'' مسیح کی موت سے متعلق قربانی تھی ۔ cf,16:21.

:6: 24 :10 :

17 ہم دیکھتے ہیں کہ خدا نے ہی مقرر کیا اور صحیفوں کا پورا کیا جانا ضرور تھا۔ اسی نقطے پر آیت 56 میں بھی زور دیا گیا ہے ۔ صحیفوں کے پورا کیے جانے پر متی کی انجیل میں بھی زور دیا گیا ہے ۔مگر خاص ذکر مسیح کی موت کا ہے۔

[ہگنز ڈی اے 2002 والیم 33 بی ورڈ بائبلی تفسیر : متی 14-28 ورڈ بائبلی تفسیر 789 ڈیلاس متجسم کلمہ]

'' اگر لڑنا ہی ہوتا تو مافوق الفطرت طاقتوں سے لڑتے ،انسانی رضاکاروں سے نہیں ۔مگر مسیح اپنے باپ سے اس طرح کی مدد نہیں مانگے گا کیونکہ وہ باپ کی مرضی جانتا ہے۔ وہ اس سے پہلے جانتا تھا گتسمنی میں اس کی کشمکش سے بھی پہلے ۔کیونکہ اس کا انجام پہلے سے صحیفوں میں لکھا جا چکا تھا '' ۔اس سلسلے میں ذکریا 9-7: 13 اور آیت 31 ،مگر اس کو اگر جمع میں لیا جائے تو صحیفوں کا مقصد زیادہ واضح ہو سکتا ہے ۔آیت 24 اور جو ہم نے ابھی اسی حوالے سے متعلق 21 :16 میں دیکھا ہے۔

[فرانس آر ٹی 2007 متی کی انجیل نئے عہد پر بین الاقوامی تفسیر (1014) گرینڈ راپڈ
ایم آئی بی ایرڈ منز پبلیکشنز کمپنی]

ہم مسیح کے دُکھ اُٹھانے کے بارے میں پیشنگوئیاں اگلے عنوان تحت دیکھیں گے ۔ یہاں ہم اس کا خلاصہ دیکھتے ہیں۔

اچھا چرواہا بھیڑوں کے لیے اپنی جان دیتا ہے۔

داؤد پہلے چرواہا پھر بادشاہ ، اس اپنی زندگی بھیڑوں کی جان بچانے کے لیے خطرے میں ڈالی ۔ (ا۔ سموئیل .cf.17:34-37.)

(Sir . 47.3) یہ کہاوت '' کسی کی خاطر اپنی جان دینا '' یونانی میں عام نہیں پایا جاتا تھا اور یہ عبرانی کہاوت '' اپنی زندگی کسی کے حوالے کرنا '' سے ملتا جلتا ہے ۔ بہت سے پرانے عہد نامی کے متن مسیح کی ذاتی قربانی کی طرف اشارہ کرتے ہیں ۔

(دیکھیں یسعیاہ .csf .53:12) مسیح کے متعلق مزید دیکھیں ۔

(متی 17 : 14 ، یوحنا 37 : 19 ، مکاشفہ 7 : 1) ذکریا ایک ایسے شخص کے بارے میں بتاتا ہے جو گاڑا گیا اور لوگوں نے اس کے لیے نوحہ کیا ، ایک چرواہا جو موت کے گھاٹ اُتارا گیا اور اس کی موت ایک تبدیلی لے کر آئی۔(ذکریا 9-7 : 13 ، 10 : 12)

[وئسٹن برجر اے جے 2004 جان بیکر کی نئے عہد نامہ پر تفسیر (305) گرینڈ راپڈز
میک بیکر اکیڈمک]

چھٹا :۔

خدا کی مسیح کے لیے اس مرضی کو انتہائی گھمبر الفاظ میں بتایا گیا ہے : ٹھکرایا جانا ، پیالہ ، گھنٹہ ، دکھ اُٹھانا ، شرم اور خوف ۔ یہ کسی شہید کی پُر سکون موت نہیں تھی ۔اور یہ سب بہت بھیانک تھا۔

ہم ان اصطلاحات پر غور کریں گے جو مسیح نے اس تجربے کے لیے استعمال کیں اور ان کے معانی سمجھنے کی کوشش کریں گے۔

اس نے ٹھکرائے جانے کی بات کی :

اس وقت سے یسوع اپنے شاگردوں پر ظاہر کرنے لگا کہ ضرور ہے کہ یروشلیم کو جائے اور بزرگوں اور سردار کاہنوں اور فقیہوں سے بہت دُکھ اُٹھائے اور قتل کیا جائے اور تیسرے دن جی اُٹھے ۔اس پر پطرس اُس کو الگ لے جا کر ملامت کرنے لگا اے خداوند خدا نہ کرئے ۔یہ تجھ پر ہرگز نہیں آنے گا۔اس نے پھر کر پطرس سے کہا اے شیطان میرے سامنے سے دور ہو ۔تو میرے لئے ٹھوکر کا باعث ہے ۔کیونکہ تو خدا کی باتوں کا نہیں بلکہ آدمیوں کی باتوں کا خیال رکھتا ہے۔اُس وقت یسوع نے اپنے شاگردوں سے کہا اگر کوئی میرے پیچھے آنا چاہے تو اپنی خودی کا انکار کرئے اور اپنی صلیب اُٹھائے اور میرے پیچھے ہو لے ۔ کیونکہ جو کوئی اپنی جان بچانا چاہے اُسے کھوئے گا اور جو کوئی میری خاطر جان کھوئیگا اسے پائیگا۔ اور اگر آدمی ساری دنیا حاصل کر لے اور اپنی جان کا نقصان اُٹھائے تو اسے

کیا فائدہ ہو گا ؟ یا آدمی اپنی جان کے بدلے کیا دے گا ؟ جو کوئی مجھ سے اور میرے الفاظ اس زناگرفتا اور گناہ آلودہ نسل سے شرمندہ ہوگا ،ابن آدم بھی اپنے جلال کے روز اپنے باپ اور فرشتوں کے ساتھ اس سے شرمائے گا ''۔

'' جب وہ تنہائی میں دعا کر رہا تھا اور شاگرد اُسکے پاس تھے تو ایسا ہوا کہ اس نے ان سے پوچھا کہ لوگ مجھے کیا کہتے ہیں ؟ اُنھوں نے جواب میں کہا یوحنا بپتسمہ دینے والا اور بعض ایلیاہ کہتے ہیں اور بعض یہ کہ قدیم نبیوں میں سے کوئی جی اُٹھا ہے ۔اس نے ان سے کہا لیکن تم مجھے کیا کہتے ہو ؟ پطرس نے جواب میں کہا کہ خدا کا مسیح ۔ اس نے اُنکو تاکید کر کے حکم دیا یہ کسی سے نہ کہنا ۔ اور کہا ضرور ہے کہ ابنِ آدم بہت دُکھ اُٹھائے اور بزرگ اور سردار کاہن اور فقہیہ اسے رد کریں ۔ اور وہ قتل کیا جائے اور تیسرے دن جی اُٹھے۔

اس نے تمسخر اور شرمناک موت کی بات کی :۔

'' اور یرشلیم جاتے ہوئے یسوع بارہ شاگردوں کو الگ لے گیا اور راہ میں ان سے کہا ۔18 ۔ دیکھو ہم یروشلیم جاتے ہیں اور ابن آدم سردار کاہنوں اور فقہیوں کے حوالہ کیا جائے گا اورووہ اسکے قتل کا حکم دیں گے ۔19 ۔ اور اسے غیر قوموں کے حوالہ کریں گے ۔ تاکہ وہ اسے ٹھٹھوں میں اُڑائیں اور کوڑے ماریں اور مصلوب کریں اور وہ تیسرے دن زندہ کیا جائیگا ''۔(متی 19-17: 9)

'' اور وہ یروشلیم کو جاتے ہوئے راستہ میں تھے اور یسوع ان کے آگے آگے جا رہا تھا ۔وہ حیران ہونے لگے اور جو پیچھے پیچھے چلتے تھے ڈرنے لگے ۔پس وہ اُن بارہ کو ساتھ لے کر اُنکو وہ باتیں بتانے لگا جو اُس پر آنے والی تھیں۔کہ دیکھو ہم یروشلیم کو جاتے ہیں اور ابن آدم سردار کاہنوں اور فقیہوں کے حوالے کیا جائے گا اور وہ اُسکے قتل کا حکم دینگے اور اُسکو غیر قوموں کے حوالہ کریں گے ۔اور وہ اُسے ٹھٹھوں میں اُڑائیں گے ۔اور اُس پر تھوکیں گے اور اسے کوڑے ماریں گے اور قتل کریں گے اور تین دن کے بعد وہ جی اُٹھے گا ۔ (مرقس 32 :10)

''پھر اس نے اُن بارہ کو ساتھ لے کر ان سے کہا دیکھو ہم یروشلیم کو جاتے ہیں اور جتنی باتیں نبیوں کی معرفت لکھی گئی ہیں ابن آدم کے حق میں پوری ہونگی ۔کیونکہ وہ غیر قوم والوں کے حوالہ کیا جائیگا ۔اور لوگ اُس کو ٹھٹھوں میں اُڑائیں گے اور بیعزت کریں گے اور اس پر تھوکیں گے ، اور اسکو کوڑے ماریں گے اور قتل کریں گے اور وہ تیسرے دن جی اُٹھے گا ۔ لیکن اُنھوں نے ان میں سے کوئی بات نہ سمجھی اور یہ قول پوشیدہ رہا اور ان باتوں کا مطلب انکی سمجھ میں نہ آیا ۔ (لوقا 31 :18)

اس نے اپنے دکھ اُٹھانے اور موت اور کسی قسم کے ''پیالہ '' کا ذکر کیا ۔ جو باپ نے اسے پینے کے لیے دیا ۔یہ پیالہ خدا کی طرف سے دکھ کا پیالہ بھی تھا اور غصہ / سزا کا پیالہ بھی ۔جس کا مسیح مستحق نہیں تھا ۔لیکن پھر بھی یہ سزا کا پیالہ پینے کے لیے دیا

گیا۔مگر اس کے اپنے ذاتی گناہ کی وجہ سے نہیں وہ بائبل اور اسلام کی روایات کے مطابق بے گناہ تھا ۔ مسیح خدا باپ کے لیے اپنی مکمل تابعداری کا اقرار کرتا ہے۔

'' پس یسوع نے کہا کہ جب تم ابن آدم کو اُونچے پر چڑھاؤ گے تو جانو گے کہ میں وہی ہوں اور اپنی طرف سے کچھ نہیں کرتا بلکہ جس طرح باپ نے مجھے سیکھایا اسی طرح یہ باتیں کہتا ہوں ۔ اور جس نے مجھے بھیجا۔وہ میرے ساتھ ہے ۔ اس نے مجھے اکیلا نہیں چھوڑا کیونکہ میں ہمیشہ وہی کام کرتا ہوں جو اُسے پسند آتے ہیں''۔ (یوحنا 29-28: 8)

'' لیکن میں جو سچ بولتا ہوں اسی لئے تم میرا یقین نہیں کرتے ۔تم میں سے کون مجھ میں گناہ ثابت کرتا ہے ''۔ (یوحنا 46-45: 8)

'' یسوع نے جواب میں اُن سے کہا کہ میری تعلیم میری نہیں بلکہ میرے بھیجنے والے کی ہے ۔ 17۔ اگر کوئی اُس کی مرضی پر چلنا چاہیے تو وہ اس تعلیم کے بارے میں جان جائے گا کہ خدا کی طرف ہے یا میں اپنی طرف سے کہتا ہوں ۔ 18۔ جو اپنی طرف سے کچھ کہتا ہے وہ اپنی عزت چاہتا ہے لیکن جو اپنے بھیجنے والے کی عزت چاہتا ہے وہ سچا ہے اور اُس میں ناراستی نہیں ''۔ (یوحنا 18-16 : 7)

اور اس کے شاگردوں اور شرع کے ماننے والوں نے اس کی مکمل تابعداری کا خود مشاہدہ کیا ۔

آپ بھی اس مقصد کے لئے بلائے گے ہیں ۔ مسیح نے بھی ہمارے لیے دُکھ اُٹھایا اور ہمارے لئے مثال چھوڑی تاکہ ہم اُس کے نقش قدم پر چلیں جس نے گناہ نہیں کیا '' اُس نے کسی طرح کا ظلم نہ کیا اور اُسکے منہ میں ہرگز چھل نہ تھا ''۔

عبرانی بائبل میں یسعیاہ 53: 9)اُس نے کسی کو بُرا بھلا نہیں کہا جبکہ اُسے دُکھ دیا جا رہا تھا۔ تو اُنہوں نے بد زبانی بھی کی ۔اُس نے کسی کو ڈرایا نہیں بلکہ اُس نے خدا پر بھروسہ رکھا کہ وہ راستی سے انصاف کرے گا : دیکھیے(ا۔ پطرس 2: 21)

'' جو گناہ سے واقف نہ تھا اُسی کو اُس نے ہمارے واسطے گناہ ٹھہرایا تاکہ ہم اُس میں ہو کر خدا کی راستبازی میں ہو جائیں ''۔

(۲۔ کرنتھیوں 5: 21)

'' وہ اس لیے ظاہر ہوا تھا کہ گناہوں کو اُٹھا لے جائے اور اُس کی ذات میں گناہ نہیں''۔ (ا۔ یوحنا 3: 5)

'' اس لیے کہ مسیح نے بھی یعنی راستباز نے ناراستوں کے لیے گناہوں کے باعث ایک بار دکھ اُٹھایا۔تاکہ ہم کو خدا کے پاس پہنچائے ''۔ (۔ پطرس 3: 18)

'' کیونکہ ہمارا ایسا سردار کاہن نہیں جو ہماری کمزوریوں میں ہمارا ہمدرد نہ ہو سکے بلکہ وہ سب باتوں میں ہماری طرح آزمایا گیا تو بھی بے گناہ رہا ''۔ (عبرانیوں 4: 15)

یہاں تک کہ قرآن محمد کے گناہوں کے متعلق بھی بتاتا ہے ۔

مثلاً سورۃ 19، 47، 48: 2 ، 33-36 : 38)

لیکن یسوع مسیح کے کسی بھی گناہ کی طرف اشارہ نہیں ہوا ۔ حالانکہ اُس (یسوع) کے متعلق تقریباً 100 حوالہ جاتا ہیں ۔

درحقیقت حضرت مریم کو بتایا گیا کہ اُسے ایک پاکیزہ (ستھرا)بیٹا دیا گیا۔ (قرآن 1:19)

ہم نے لفظ '' پیالہ '' کی علامت کو دیکھا ہم نے عبرانی متن کی بائبل سے اُس کی تفسیر بھی دیکھی۔

'' پھر ذرا آگے بڑھا اور منہ کے بل گر کر دُعا کی ''(متی 26: 39)

نئے عہد نامہ میں یہ ایسی صورت خوف ہے یا مکمل طور پر جھکنا ہے ۔(دیکھیں مکاشفہ17: 6 ،7:11 ، 11: 16)

دعا میں وہ خدا سے مخاطب ہوکر '' میرا باپ '' کے لفظ دہراتا ہے اکثر یہ بات نئے عہدنامہ میں پائی گئی ہے ۔

(بحوالہ 29: 11 :11: 25 – 27 25: 34)

'' پیالہ '' دکھ سہنے اور موت کی علامت ہے ۔

اس کو یسوع جلد ہی پینے کو تھا ، ''پیالہ '' کی تشبیہ موت کے لیے بھی استعمال ہوتی ہے۔

20: 22 – 23 ، یوحنا 18: 11)'' پیالہ '' کی علامت خدا کے غضب کی بھی علامت ہے۔

اس کی مثال ہم مکاشفہ 14: 10 ،16: 19

اور پرانے عہد نامہ اس کا پس منظر یسعیاہ 51: 17 ، 22) میں دیکھتے ہیں۔

یسوع اس طرح دعا کرتا ہے '' اگر ہو سکے '' وہ شاید صلیب کی راہ پر نہیں جانا چاہتا۔

آخری جملہ میں '' اگر ہو سکے '' کی شرط واضح ہو جاتی ہے '' وہ نہیں بلکہ جو تو چاہتا ہے وہی ہو ''۔ تسلطی قوت تاہم مسیح کی مرضی نہیں جو آنے والی مصیبت سے بچنا چاہتا ہے ۔جبکہ خدا نے اپنے بیٹے کی موت کے ذریعے نجات کا منصوبہ بنا رکھا تھا۔ اس لئے خدا کی مرضی اہم تھی (یوحنا 6: 38 ،4 ،34)

ہگز ڈی اے 2002 والیم 33 بی ورڈ بائبلی تفسیر متی 14-28 ورڈ بائبلی تفسیر (783)

ڈیلاس کلمہ متجسم ہوا]

'' پیالہ '' دکھ اُٹھانے کی علا مت ہے دیکھے

20: 22 -23 : 19 ہم نے یہ بھی دیکھا کہ غصہ غضب اور سزا کی بھی علامت ہے ۔ پیالہ 11 پینے کو مسیح کے نائب یا شاگرد ہونے کی علامت کے طور پر استعمال کیا جاتا ہے ۔آخری کھانے کے وقت یسوع کے شاگردوں نے بھی اُسی پیالے میں سے پیا تھا ۔یعنی اُس (یسوع) کی خصوصیات کے حصہ دار بنیں۔ یہ اُن کی جسمانی تکلیف اور موت کا پہلو نہ تھا ۔ موت کے

بعد آنے والی جدائی کے بارے میں جانتا تھا۔ ''میری مرضی نہیں بلکہ تیری مرضی پوری ہو''۔

اس لیے خدا کی مرضی واضح تھی اس سے انکار نہیں ہو سکتا تھا۔

کوئی اور ''منصوبہ دوم'' نہیں کیونکہ مسیح کی موت کے متعلق بار بار پرانے عہد نامہ میں پیش گوئیں کی گئیں۔ مسیح بھی خدا کی مرضی کو پورا کرنے آیا تھا۔وہ بھی اس بات سے آگاہ تھا۔

گتسمنی باغ میں جو ہوا یہ ایک نئی حقیقت تھی۔اس کو انسانی جذبات کی ضرورت بھی کہتے ہیں۔لیکن خدا کی مرضی کو پورا کرنا پہلے سے طے شدہ تھا۔

[فرانس آر۔ٹی (2007) متی کی انجیل۔ نئے عہد نامہ پر نئی بین الاقوامی تفسیر 1004 گرینڈ راپڈ ایم آئی ڈبلیو ایم بی ایرڈمنز پبلیکشنز کمپنی]

''یسوع کی التجا میں خدا سے خطاب کیا گیا ہے، ''اس پیالے کو مجھ سے ہٹا دے'' یہ ہمیں زبدی کے بیٹوں کے بارے میں یاد دلاتا ہے 38: 10 جب اُنھوں نے (مرقس میں) یسوع سے کہا کہ جب تو اپنے جلال میں آئے تو ہم میں سے ایک تیری دہنی طرف اور ایک تیری بائیں طرف بیٹھے :تویسوع نے کہا ''کیا تم وہ پیالہ پی سکتے ہو جو میں پینے کو ہوں''۔یہ واضح نہیں کہ مرقس یا مرقس ے پہلے لوگ اصطلاح پیالے سے واقف تھے یا پھر یہ نشان پرانے عہد نامہ سے لیا گیا ہے۔''غصہ کا پیالہ''۔

'' دکھ کا پیالہ '' اصطلاح 38: 10 اور 36: 14 میں استعمال کی گئی ہے ۔

ہونا ڈ گوپسلٹ بعد والے درست سمجھتا ہے ۔ یوں لگتا ہے کہ مرقس میں اصطاح '' دکھ کا پیالہ '' پرانے عہد نامہ سے ہی لی گئی ہے ۔یہ نشان قوموں کی علامت کے لئے استعمال ہوتا تھا۔ پرانے عہد نامہ میں بھی جب لوگ خدا کو غصہ دلاتے تھے ۔ تو وہ قربانیاں چڑھایا کرتے تھے ''۔

پیالہ کا نشان آیت 36 بتاتی ہے کہ مسیح بے شک بے گناہ تھا مگر اس نے خدا کا غصہ اپنے اوپر سہا۔جس کے حق ادر دوسرے اور لوگ تھے ۔یہ خیال لوگوں میں مرقس کے زمانے سے پہلے ہی پایا جاتا تھا۔آیت 24 کے دوسرے حصے میں اسی خیال کو جاری رکھا گیا ہے ''۔

[کولنز اے وائی ۔۔۔ آٹر یچ ایچ ڈبلیو (2007)

مرقس : مرقس کی انجیل کی تفسیر ، ہرمینیا۔۔۔۔ بائبل کی تاریخی تنقیدی تفسیری (680)

مائنی پولیس فورٹریس پریس)

آیات 36-35 میں '' وہ ان تینوں شاگردوں سے ذرا آگے جا کر اونچی آواز میں دعا کرنے لگا کہ '' یہ وقت '' یا '' یہ پیالہ '' اس سے ٹل جائے ۔ یہ دونوں علامتی نشانات ہیں : یہ دونوں مترادف ہیں دونوں ہی دکھ اور موت کی گہرائی سے متعلقہ ہیں۔

یہ یسوع کی دعا آیات 35 اور 36 سے ظاہر ہے جہاں یسوع پہلے بالواسطہ اور بعد میں بلاواسطہ دعا کرتا ہے ۔ آیت 35 میں لفظ ''وقت'' مسیح کی طرف سی ایک اعلان ہے کہ ''وقت

آپہنچا ہے ''۔ آیت 41 میں یسوع کی جان کنی ، گرفتاری ، اور اس کے مجرم قرار دیا جانا دیکھا جاسکتا ہے ۔ ایک اہم نشان جو اس میں استعمال کیا گیا ہے ۔ وہ ہے '' یہ پیالہ '' جو 38: 10 کی خاص بات ہے ۔ جس میں موت اور خدا کے غصہ کا پیالہ جو یسوع خدا کے ہاتھ سے لیتا ہے تاکہ خدا کا ارادہ پورا کیا جا سکے ۔یہ خیال کہ پیالہ ٹل سکتا ہے ۔ یسعیاہ 23-17: 51 میں ملتا ہے جہاں خدا نجات کا اعلان کرتاہے ۔ اور صحیفے میں یہ بھی ذکر ہے کہ '' جو اُسے پینے کے حق دار نہیں [مگر] پھر بھی اُن کا پینا ہوگا ۔

(یرمیاہ : 12 : 49) بیٹے کے مکمل طور پر خدا کی مرضی کےآگے سر جھکا دینا ۔ اس میں بتایا گیا ہے ۔ یسوع کی دعا میں الفاظ میں ظاہر کیا گیا '' اگر ممکن ہو تو ''(آیت 35) اور ''میری نہیں بلکہ تیری مرضی پوری ہو '' (آیت 36) ۔ یسوع کی مرضی خدا کی مرضی کے ساتھ مشروط تھی ۔اور یسوع نے اپنی خواہش سے اپنی مرضی کو خدا کی مرضی کے خلاف نہیں جانے دیا۔ مسیح پوری طرح سے جانتا تھا کہ انسان کی سرکشی اور گناہ کی وجہ سے دلایا گیا غصہ ، خدا کی مرضی کو پورا کر کے ہی ختم ہو سکتا ہے۔ یہاں مسیح کی مرضی خدا کی عظیم اور بلند مرتبہ مرضی کے سامنے ختم ہو جاتی ہے ۔

[مرقس کی انجیل کی تفسیر (517)] گرینڈ راپڈ ایم آئی ڈبلیو ایم ایرڈمنز]

پیالے کا نشان دکھ اور عدالت سے ملتا ہے ۔ 39-38: 10 یہ ایک نشان تھا جو مسیح کی دعا میں بھی استعمال کیا گیا ، مگر آیت 23 جو کہ حقیقت میں ایک پیالہ تھا جو شاگردوں کو پینے

کے لئے دیا گیا مگر یسوع کو نہیں ۔ مگر اس حقیقی پیالے میں بہت سی چیزیں علامتاً استعمال کی گئیں ہیں۔

حقیقت میں دُکھ کا پیالہ مسیح کو اس کے باپ (جو کہ اس کو واپس لینے کا اختیار بھی رکھتا تھا) کی طرف سے دیا گیا۔ یسوع کو مجرم ٹھہرانے میں اور اس کی موت میں مرقس کے مطابق خدا ہی تمام چیزوں کو کنٹرول کر رہا تھا۔ساتھ ہی باب 39-38 :10 میں مسیح نہایت تسلی سے اس پیالہ کا ذکر کرتا ہے کہ اگر ہو سکے تو اس کو ٹال دے ۔ یہ واضح طور پر ایک انسانی سوچ کو ظاہر کرتا ہے ۔ یہ نقطہ شہیدوں کی اس سوچ سے تضاد رکھتا ہے ۔جو خوشی سے مرنے کے لئے تیار ہو جاتے ہیں ۔ مسیح جو اپنے باپ کی مرضی پر چلتا ہے ۔ خدا کی مرضی اور خدا کی مرضی کا ٹکراؤ ہوتا ہے دراصل خدا کی مرضی پاک اور متبرک ہے ۔

[لین ڈبلیو 1974 مرقس کی انجیل ۔ نئے عہد نامہ پر بین الاقوامیتفسیر (517) گرینڈ راپڈ ایم آئی ڈبلیو ایم بی ایرڈمنز]

یسوع کی دعا ہے کہ '' یہ گھڑی اُس سے ٹل جائے ''۔ گھڑی کو ہم وہ وقت بھی کہہ سکتے ہیں جب ابن آدم گنہگاروں کے ہتھوں میں حولے کیا جائے گا (آیت 41) کون اس کو بے عزت کرے گا اور کون اسے جلائے گا ۔ ویسا ہی جیسا مسیح نے کئی مواقع پر فرمایا (34-33 : 10 ، 31: 9 ، 31: 8) مگر کیونکہ مسیح نے اپنی موت کی بات کئی تمثیلوں میں کی ۔(24: 14)

'' یہ میرے عہد کا خون ہے '' ۔

Exod 24:8 اور باقی عبارات)۔

یسوع کی موت ایک طرح سے ہمارے گناہوں کا کفارہ تھی جس میں وہ خدا کے غصے کا بھی خوف شامل ہے ۔ آخر کار 27 :14 کا اطلاق ذکریا (13: 7 پر ہوتا ہے چرواہے پر حملہ کرو) اس کا خیال تھا کہ خدا کا غصہ اس پر بھڑکے گا ۔ اس کے اوپر مسیح اپنی موت کے وقت کراہ اُٹھتا ہے '' اے میرے خدا ، اے میرے خدا تو نے مجھے کیوں چھوڑ دیا ؟(34: 15) اسی دوری کا یسوع کو سب سے زیادہ خوف تھا ۔ یہ خوف مکابین کے شہیدوں سے تضاد رکھتا ہے ۔

[ایوان سی سے 2002 والیم 34-B ورڈ بائبلی تفسیر مرقس 8: 27 ، 16 : 20 ورڈ بائبلی تفسیر (441) ڈیلاس متجسم کلمہ]

'' یہ پیالہ مجھ سے ہٹا لے '' قہر کے پیالہ کے بارے میں دیکھیں ۔

حوالہ یسعیاہ 17 : 51 ، جہاں نبی یروشلیم کو تنبہ کرتا ہے ،

اُٹھ اے یروشلیم ، جس نے خدا کے ہاتھ سے اس کے غصب کا پیالہ پیا ہے ''۔

پیالہ ہٹانے یا واپس لینے کے بارے میں دیکھیں یسعیاہ 22 : 51 ،

جہاں محبت کرنے والا اور معاف کرنے والا خدا کہتا ہے '' دیکھ میں تھرتھراہٹ کا پیالہ اور اپنے غصب کے جام کی تلچھٹ تیرے ہاتھ سے لے لیتا ہوں ۔پس تو اس کو پھر کبھی نہ پئے گی ۔

مزید دیکھیں حزقی ایل 34-32: 23 ، نوحہ 4: 20 زبور 11: 6 ،

بحوالہ مرقس 39-38 : 10)۔ صحیفوں میں سے حوالے مسیح کی التجا کی دعا کو رنگ اور backdrop دیتے ہیں ۔

[ایضاً ورڈ بائبلی تفسیر(413) ڈیلاس متجسم کلمہ]

ہمیں یہ بھی سمجھنا چاہیے کہ ہمارے مسیح نے صلیب پر کتنی جسمانی اور ذہنی تکلیف برداشت کرنی پڑی ۔یہ تکلیف کسی عام شہید کی موت سے کہیں زیادہ اذیت ناک تھی ۔ موت کوئی ایسی چیز نہ تھی جس سے وہ ڈرتا یا بھاگنے کی کوشش کرتا۔ بے شک وہ شرمناک ، انتہائی یا جسمانی اذیت سے پُر تھی ۔ مگر بے گناہ ہونے کے ناطے وہ'' سزا کا پیالہ گناہ کے لیے '' مگر خدا کی عدالت میں اُسے ''گنہگار '' ہونا لازم تھا۔ کسی حد تک خدا کے سامنے دوسروں کی نافرمانی کے گناہ ، گناہ سے مبرا یسوع پر ڈالتے تھے اور ہم سمجھتے ہیں کہ یسوع کا سب سے بڑا خوف گنہگار ٹھہریا جانا تھا۔ گناہ جس سے خدا نفرت کرتا ہے اور سزا دیتا ہے۔ اور وہ خدا سے دوری کی وجہ بنتا ہے۔

یسوع نے خدا سے دوری کو پہلے ہی محسوس کر لیا تھا (دوسروں کے گناہ کی وجہ سے) اور اُس کا تجربہ صلیب پر کیا : اے میرے خدا۔۔۔

اے میرے خدا۔ تو نے مجھے کیوں چھوڑ دیا ؟ یہ شکوہ اُس کے ہونٹوں پر تھا جب وہ اپنی موت کے قریب تھا۔ ''گنہگار ہونے کی وجہ سے ''

جنہوں نے یسوع کی خدا سے دوری اور اُس پر ظلم کے بارے میں اقتباسات پڑھے ہیں وہ جانتے ہیں کہ اُس کی موت ایک عام موت نہیں تھی ، لفظ پیالہ ایک نشان کے طور پر استعمال کیا گیا ہے (دیکھیں 19 :23 ۔ 22 :20)ہم نے دیکھا ہے کہ

پرانے عہد نامہ میں یہ نشان خدا کے غصہ اور سزا کو ظاہر کرتا ہے ۔ اور آیت 28 میں یہ نشان زیادہ زور دے کر استعمال کیا گیا ہے ۔(پیالہ جو شاگردوں کو دیا گیا ۔ یقین کے طور پر وہ پیالہ نہیں تھا جو یسوع نے اپنی کی صورت میں لیا ، مگر اس پیالہ میں شاگردوں کا اپنا فائدہ تھا) ہمیں یہ بات ذہن میں رکھنی چاہیے کہ جسمانی اور ذہنی تکلیف کے علاوہ مسیح کے لیے سب سے بڑی اذیت باپ سے دوری تھی۔

[ایوان سی اے 2002 والیم 34 بی ورڈ بائبلی تفسیر مرقس 8 : 27 ، 16 : 20 ورڈ بائبلی تفسیر 441 ڈیلاس متجسم کلمہ]

یوحنا 12 : 27 میں اکثر اوقات یسوع کی تصلیب کی طرف اشارہ کرتے ہیں ، '' یسوع دل میں گھبرا '' دیکھے (11 33 ، 13 : 21 ، 14 : 1 ۔27) جب کہ اصلاح Tarasso (شکل گھڑی) انسان کے اندر کی کشمکش اور ہیجانی کیفیت ہوتی ہے ۔ ہمیں یہاں یسوع کی حالت کو یہ نہیں سمجھنا چاہیے کہ وہ ڈر گیا بلکہ وہ تو فوری طور پر اس حالت پر غالب آگیا تھا۔ لیکن یہ ایک احساس تھا جس نے دُکھ کی گھڑی مسیح پر غلبہ پانے کی کوشش کی ۔ خدا یسوع کو تاریخ راستے پر لے گیا اسی نے اس پر نور کردیا (گتسمنی کا واقعہ) اس نے اپنی بشریت کے

دنوں میں کے دنوں میں زور زور سے پکار کر اور آنسو بہا بہا کر اسی (خدا) سے دُعا کی

۔۔۔۔۔۔ (عبرانیوں 5 : 7)

اس حتمی بیان کے حوالہ سے ''میں کیا کہوں سے باپ مجھے اس گھڑی سے بچا '' اور یسوع اس گھڑی کے لیے آیا تھا اس کا ذکر ہمیں متی 26 : 39۔42 میں ملتا ہے جان بوجھ کر یہ کہا گیا کیا میں کہوں اور یہ آلا کا شدید نقطہ ہے ۔ یہ اصلی دُعا کی بجائے محض الفاظ ہیں ۔ یسوع دعا کرتا ہے لیکن موت سے بچنے والے احساسات کو رد کرتا ہے۔

مورس 1995 ، 528 ۔ 529) ان الفاظ کے در پر اصل انسانی جذبات جو قربانی کے متعلق ہے کہتا ہے 2 کرنتھیوں 5 : 21)

[کوسٹن برجر اے جے 2004 جان ببکر نئے عہد نامے کی تفسیر (380 گرینڈ راپڈ میک ، ببکر اکیڈمک]

یوحنا 12 : 27 ۔ 28 یسوع بتاتا ہے کہ ہر حال میں جذبات کو پس پشت ڈال کر اس کی مرضی بجالائیں ۔

وہ کشمکش میں تھا ٹارا کٹئی ، لرزنا ، ہیجان پیدا ہونا (11 : 33 ۔ 14) جو گناہ سے واقف نہ تھا اسی کو اس نے ہمارے واسطے گناہ ٹھہرایا۔ (2 کرنتھیوں 5 : 21) اس نظر سے وہ کشمکش کی حالت میں تھا۔ جو اُس کے ساتھ ہونے والا تھا۔اس طرح ان الفاظ میں کہہ

سکتے ہیں اُس کا انسان بننا (مجسم ہونا) خدا کی مرضی تھی (بحوالہ یوحنا 12: 23 ، 13: 1 ، 17: 1)

یسوع مسیح نے آزاد مرضی سے باپ کی اطاعت کی '' باپ تیرے نام کا جلال ظاہر ہو ''۔

[واوورڈ جے ایف۔ زوک آر بی لینڈ ڈیلاس تھیالوجیکل سمنیری 1983 ۔1985 ۔علم بائبل کی تفسیر ۔کلام پاک کے انکشافات (318) ویسٹن آئی ایل رکٹر بکس]

'' جب وہ کھا رہے تھے ۔ تو یسوع نے روٹی لی اور برکت دے کر توڑی اور شاگردوں کو دے کر کہا لو کھاؤ ۔یہ میرا بدن ہے ۔پھر پیالہ لے کر شکر کیا اور اُن کو دے کر کہا تم سب اس میں سے پیوں ۔ کیونکہ یہ میرا وہ عہد کا خون ہے ۔ جو بہیتروں کے لیے گناہوں کی معافی کے لیے بہایا جاتا ہے ''۔ (متی 26 :26۔29)

'' چھے دن کے بعد یسوع نے پطرس اور یعقوب اور اُس کے بھائی یوحنا کو ہمرا لیا اور اُنھیں ایک اونچے پہاڑ پر الگ لے گیا اور اُن کے سامنے اُس کی صورت بدل گئی اور اُس کا چہرہ سورج کی مانند چمکا اور اُس کی پوشاک نور کی مانند سفید ہو گئی ۔اور دیکھو موسیٰ اور ایلیاہ اُس کے ساتھ باتیں کرتے ہوئے اُنھیں دکھائی دیئے ۔ پطرس نے یسوع سے کہا اے خداوند ہمارا یہاں رہنا اچھا ہے ۔ مرضی ہو تو میں یہاں تین ڈیرے بناؤں ، ایک تیرے لئے ۔ ایک موسیٰ کے لیے اور ایک ایلیاہ کے لیے ۔وہ یہ کہہ ہی رہا تھا کہ دیکھو ایک نورانی بادل نے اُن پر سایہ کر لیا اور اُس بادل میں سے آواز آئی کہ یہ میرا بیٹا ہے ۔ جس سے میں خوش ہوں اسکی

سنو ۔ شاگرد یہ سن کر منہ کے بل گرے اور بہت ڈر گئے ۔ یسوع نے پاس آکر انہیں چھوا اور کہا اُٹھو ۔ ڈرو مت ۔ جب انہیں نے اپنی آنکھیں اُٹھائیں ۔ تو یسوع کے سوا اور کسی کو نہ دیکھا ۔ جب وہ پہاڑ سے اُتر رہے تھے ۔ تو یسوع نے انہیں یہ حُکم دیا کہ جب تک ابن آدم مردوں میں سے نہ جی اُٹھے جو کچھ تم نے دیکھا ہے ۔ کسی سے اس کا ذکر نہ کرنا۔ شاگردوں نے اس سے پوچھا کہ پھر فقیہ کیوں کہتے ہیں ۔ کہ ایلیاہ کا پہلے آنا ضرور ہے اس نے جواب میں کہا کہ ایلیاہ البتہ آئیگا اور سب کچھ بحال کریگا ۔ لیکن میں تم سے کہتا ہوں کہ ایلیاہ تو آ چکا ہے اور انہوں نے اسے نہیں پہچانا بلکہ جو چاہا اسکے ساتھ کیا اسی طرح ابن ادم بھی انکے ہاتھ سے دُکھ اُٹھائے گا ۔ تب شاگرد سمجھ گئے ۔ کہ اس نے ان سے یوحنا بپتسمہ دینے والے کی بابت کہا ہے۔

اگلے مضمون کے سلسلہ میں اسرائیل کے ''مسیحا'' جس کے متعلق پیشن گوئیاں کی گئیں کو دیکھیں گے۔

قرآن مجید (مسلم روایت) اس بات کو تسلیم کرتے ہیں یہودیوں کا مسیحا یسوع تھا ۔ اگر مسیح کو دکھ اُٹھانا تھا (جیسا کہ یسوع نے دُکھ اُٹھایا) تو بھی ہم قرآن مجید سے پہلے عبرانی بائبل /پُرانے عہد نامہ کو دیکھنا پڑے گا۔ مسیح کو دکھ کیوں اُٹھانا تھا ۔ پھر ہمیں صلیب کے حوالے سے اس کے نتائج کو دیکھنا پڑے گا ۔ جیسا کہ یسوع اور اس کے شاگرد۔۔۔۔نے انجیل اور نئے عہد نامہ بتایا ہے۔

اور دیکھو اسی دن ان میں سے دو آدمی اس گاؤں کی طرف جا رہے تھے ۔ جسکا نام اماؤس ہے ۔ وہ یروشیلم سے سات میل کے فاصلہ پر ہے ۔ اور وہ ان سب باتوں کی بابت جو واقع ہوئی تھی آپس میں بات چیت کرتے جاتے تھے ۔ جب وہ بات چیت اور پوچھ پاچھ کر رہے تھے ۔ تو ایسا ہوا کہ تو یسوع آپ نزدیک آکر انکے ساتھ ہو لیا ۔ لیکن اُن کی آنکھیں بند کی گئی تھی کہ اسکو نہ پہچانیں ۔ اس نے ان سے کہا یہ کیا باتیں ہیں جو تم چلتے چلتے آپس میں کرتے ہو ۔ وہ غمگین سے کھڑے ہو گئے ۔ پھر ایک نے جس کا نام کلپاس تھا جواب میں اس سے کہا کہ کیا تو یروشلیم میں اکیلا مسافر ہے جو نہیں جانتا کہ ان دنوں کیا کیا ہوا ہے اس نے ان سے کہا کیا کیا ہوا ہے ۔ انہوں نے ان سے کہا کیا یسوع ناصری کا ماجرا جو خدا اور ساری اُمت کے نزدیک کام اور کلام میں قدرت والا نبی تھا ۔ اور سردار کاہنوں اور ہمارے حاکموں نے اسکو پکڑوا دیا ۔ تاکہ اس پر قتل کا حکم دیا جائے اور اسے مصلوب کیا ۔ لیکن ہم کو اُمید تھی ۔ کہ اسرائیل کو مخلصی یہ دیگا اور علاوہ ان باتوں کے اس ماجرے کو تیسرا دن ہو گیا اور ہم میں سے چند عورتوں نے بھی ہم کو حیران کر دیا ہے جو سویرے ہی قبر پر گئی تھیں ۔ اور جب اسکی لاش نہ پائی تو یہ کہتی ہوئی واپس آئیں کہ ہم نے رویا میں فرشتہ کو بھی دیکھا ۔ انہوں نے کہا کہ وہ زندہ ہے۔ اور بعض ہمارے ساتھیوں میں سے بھی قبر پر گئے اور جیسا عورتوں نے کہا تھا ویسا ہی پایا مگر اس کو نہ دیکھا ۔ اس نے ان سے کہا اے نادانو اور بنیوں کی سب باتوں کے ماننے میں سست اعتقادو ۔ کیا مسیح کو یہ دکھ اُٹھا کر اپنے جلال میں داخل ہونا

ضرور نہ تھا۔ پھر موسیٰ سے اور سب نبیوں سے شروع کر کے سب نوشتوں میں جتنی باتیں اس کے بارے میں لکھی ہوئیں ہیں اور انکو سمجھا دیں ۔

(لوقا 24 : 13 ۔ 27)

ہم اس اقتباس پر ہم مزید گہرائی سے آنے والی قسط میں دیکھیں گے۔

یسوع بار بار اپنی موت کے بارے میں بتاتا ہے اس نے خدا باپ کی فرمانبرداری کی اپنی موت سے نبھایا اور اس موت سے غیر معمولی خواب کیسا ہوگا ۔

پس اس سوال کا جواب بالکل سیدھا ہے مسیح نے اپنے دشمنوں کو خود ایسا کرنے کی اجازت دی ۔ کیونکہ اس نے کامل فرمانبرداری کے ساتھ خدا کی مرضی پوری کرنی تھی ۔ اس بات کا انکشاف عبرانی انبیا اور کلام پاک / پرانے عہد نامہ میں کیا گیا تھا ۔

اگلے حصہ میں ہم مسیح کے دکھوں کی پیشن گوئیوں کے متعلق جانیں گے ۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔

Two questions from a truth-seeking Muslim on the death of Jesus on the cross: DID He die on the cross (which we looked at in Part One), and, if so, WHY did He die on the cross?

> "I am looking at the Christians are preparing for this Easter. **I have known from friends that it was the real Christ on the Cross. But my Muslim friends and our [Muslim] teachings say that He was another man. I trust if the bible says then it is CHRIST**...
>
> "Actually **in Muslim faith there are some different stories about crucifixion of Christ**. But need to know the reality. Perhaps I need to re read it for better understanding...but it is very important for me to learn about **why Christ was crucified. He was able to save himself from the enemies...why did he allow them to beat him and take him to the cross?**

In the first part of the discussion (Part One), we concluded that the Qur'an does not deny the historical crucifixion of Jesus, but only denies that his Jewish enemies were correct in their boasts to have thwarted God by executing/extinguishing His Messenger with finality. And that the Qur'an does point to a historical death of the historical Jesus—and that it was special in the eyes of God.

The Qur'an **does not explicitly discuss the meaning of that death**—other than as a martyr before God, as with other prophets—and so to understand the meaning of that death we have to look at the pre-Qur'anic revelation/messages of God (i.e. the Hebrew Bible and the Injil).

But we noted this about the Qur'anic portrayal of the death of Jesus—as a mark of His submission to God:

> "The Quranic Jesus is one whose words and person were rejected, with all the vehemence of Jewry's will to slay . . . Perhaps we have too long allowed the study of all this to be monopolized by anxious controversy over the sequel (which Heaven knows is urgent enough), yet obscuring all the while the immense Quranic implications antecedent to the Cross.' … So in the Gospel the enemies of Jesus mocked him,' he saved others, himself he cannot save ... He trusted in God, let him deliver him'. (Matt. 27,43). **The submission of Jesus to the will of God, 'even unto the death of the cross', is a major clue to the mystery of his suffering. The deep Semitic religious attitude of utter self-surrender to the will of God is here.** Jesus is the *'abd*, the servant, fully surrendered to God and so truly worshipping him. He is **the servant of the servants of God**, who 'came not to be ministered unto but to minister, and to give his life a ransom for many'. He is the Suffering Servant, 'despised and rejected of men'. He is the Son of Man, the Messiah, truly human, yet exalted, for ' God raised him to himself." [WR:JIQ, 119-121]

And so now we look (here in Part Two) for information about **why Jesus/Isa allowed himself to be mistreated/killed**, since he did not actually have to.

Although we will soon look at the implications of the Qur'anic statement that Jesus was the Jewish Messiah (as pre-described in the Hebrew Bible/Old Testament), we will have to first look at the pre-Quranic Injil for explicit **statements by Jesus** about these matters.

First, let's look at the passages in which **Jesus predicted** (over and over) that His earthly life would involve suffering/shame/death at the hands of those who opposed Him, and his subsequent exaltation by God in resurrection.

Jesus predicts His **definite** (not merely 'possible') rejection by the Jews, and mistreatment and death at the hands of the Gentiles in many, many passages in the **Injil**. Some of these are parallels to other passages, but many of them indicate that Jesus predicted this outcome from the **very early days** of His public ministry.

Let's go through some of these and make some observations:

Matthew 16.21:

> *From that time Jesus Christ **began** to show His disciples that **He** must go to Jerusalem, and **suffer** many things from the elders and chief priests and scribes, and be **killed**, and be **raised** up on the third day. And Peter took Him aside and began to rebuke Him, saying, "God forbid it, Lord! This shall never happen to You." But He turned and said to Peter, "Get behind Me, Satan! You are a stumbling block to Me; for you are not setting your mind on **God's interests**, but man's."* [Note: suffering, killed, resurrection; this was in God's interest for this to happen to Jesus, for some reason; He taught this over a period of time--beginning from this incident.]

Matthew 17.22:

> *And while they were gathering together in Galilee, Jesus said to them, "The Son of Man is going to be **delivered** into the hands of men; and they will **kill** Him, and He will be **raised** on the third day." And they were deeply grieved.* [Note: delivered over, killed, resurrection]

Matthew 20.17:

> *And as Jesus was about to go up to Jerusalem, He took the twelve disciples aside by themselves, and on the way He said to them, 18 "Behold, we are going up to Jerusalem; and the Son of Man will be **delivered** to the chief priests and scribes, and they will **condemn Him to death**, and will **deliver** Him to the **Gentiles** to **mock** and **scourge** and **crucify** Him, and on the third day He will be **raised** up."* [Note: delivered over to Jewish leaders, a judicial condemnation to execution, delivered over to Gentiles, mock, scourge with a whip, crucifixion, resurrection.]

Mark 8.31:

> *And He **began** to teach them that the Son of Man must **suffer** many things and be **rejected** by the elders and the chief priests and the scribes, and be **killed**, and after three days **rise** again. And He was stating the matter plainly. And Peter took*

Him aside and began to rebuke Him. But turning around and seeing His disciples, He rebuked Peter, and said, "Get behind Me, Satan; for you are not setting your mind ***on God's interests****, but man's." And He summoned the multitude with His disciples, and said to them, "If anyone wishes to come after Me****, let him deny himself, and take up his cross, and follow*** *Me. "For whoever wishes to save his life shall lose it; but whoever loses his life for My sake and the gospel's shall save it. "For what does it profit a man to gain the whole world, and forfeit his soul? "For what shall a man give in exchange for his soul? "For whoever is ashamed of Me and My words in this adulterous and sinful generation, the Son of Man will also be ashamed of him when He comes in the glory of His Father with the holy angels."* [Note: suffer, rejection, killed, rise, taking up of Cross; His acceptance of His crucifixion is actually set up as a model for His followers to emulate.]

Mark 9.30:

And from there they went out and began to go through Galilee, and He was unwilling for anyone to know about it. For ***He was teaching*** *His disciples and telling them, "The Son of Man is to be* ***delivered*** *into the hands of men, and they will* ***kill*** *Him; and when He has been killed, He will* ***rise*** *three days later." But they did not understand this statement, and they were afraid to ask Him.* [Note: teaching, delivered, kill, rise again]

Mark 10.32:

And they were on the road, going up to Jerusalem, and Jesus was walking on ahead of them; and they were amazed, and those who followed were fearful. And again He took the twelve aside ***and began to tell them what was going to happen to Him****, saying, "Behold, we are going up to Jerusalem, and the Son of Man will be* ***delivered*** *to the chief priests and the scribes; and they will* ***condemn Him to death****, and will* ***deliver*** *Him to the* ***Gentiles****. "And they will* ***mock Him and spit upon Him, and scourge Him, and kill Him,*** *and three days later He will rise again."* [Note: delivered, condemn to death, mock, spit, scourge, kill, rise again]

Luke 9.18:

And it came about that while He was praying alone, the disciples were with Him, and He questioned them, saying, "Who do the multitudes say that I am?" And they answered and said, "John the Baptist, and others say Elijah; but others, that one of the prophets of old has risen again." And He said to them, "But who do you say that I am?" And Peter answered and said, "The Christ of God." But He warned them, and instructed them not to tell this to anyone, saying, "The Son of Man must ***suffer many*** *things, and be* ***rejected*** *by the elders and chief priests and scribes, and be* ***killed****, and be raised up on the third day."* [Note: suffering, rejected by Jewish leadership, killed, raised up]

Luke 18.31:

And He took the twelve aside and said to them, "Behold, we are going up to Jerusalem, and ***all things which are written through the prophets about the Son of Man will be accomplished.*** *"For He will be* ***delivered*** *to the Gentiles, and will*

*be **mocked** and **mistreated** and **spit** upon, and after they have **scourged** Him, they will **kill** Him; and the third day He will **rise** again." And they understood none of these things, and this saying was hidden from them, and they did not comprehend the things that were said*. [Note: the shameful rejection and killing of Jesus was predicted in the Old Testament/Hebrew Bible; delivered, mocked, mistreated, spit upon, scourged, killed, risen]

John 2.18:

*"What sign do You show to us, seeing that You do these things?" Jesus answered and said to them, "**Destroy this temple, and in three days I will raise it up**." The Jews therefore said, "It took forty-six years to build this temple, and will You raise it up in three days?" But **He was speaking of the temple of His body**. When therefore He was raised from the dead, His disciples remembered that He said this; and they believed the Scripture, and the word which Jesus had spoken.* [Note: destruction of the body and resurrection.]

There are other passages (which we will look at below) which discuss other aspects of these predictions, but I wanted to demonstrate early that **Jesus was not surprised** by this--it was known to him in complete detail from the beginning.

Of course, the fact that prophets and messengers from God are (often) persecuted, resisted, rejected, and even sometimes killed is also affirmed in the Hebrew Bible and the Qur'an:

> "To the assertion that the denial of the crucifixion is in 'perfect agreement with the logic of the Kur'an', it need hardly be pointed out that while it may indeed be '"God's practice" ... to make faith triumph finally over the forces of evil and adversity', it is also obvious that this triumph may have a more mysterious character than Jesus' putative and chance escape - however exciting - from his misguided opponents. After all, **Jesus the prophet, as demonstrated above, is among those in the Qur'an who are vulnerable to physical death, e.g. Muhammad (7:28), Moses (7:155) and Yahya (John the Baptist) (19:15)**. Moreover, **a distinctive characteristic of Qur'anic prophethood is the unremitting opposition** that greets those upon whom it is bestowed. **That this opposition frequently ends in the murder of a prophet is well known (e.g. 2:61; 2:87; 2:91; 3:21; 3:183; 4:155[!])**. [WR:CAQ, 41F]

Here are the passages from the Qur'an mentioned above:

> And remember ye said: "O Moses! We cannot endure one kind of food (always); so beseech thy Lord for us to produce for us of what the earth groweth—its pot-herbs, and cucumbers, its garlic, lentils, and onions." He said: "Will ye exchange the better for the worse? Go ye down to any town, and ye shall find what ye want!" They were covered with humiliation and misery; they drew on themselves the wrath of Allah. This because they **went on rejecting the Signs of Allah** and

slaying His Messengers without just cause. This because they rebelled and went on transgressing.
Ali, A. Y. (2004). The meaning of the Holy Qur'an (Electronic version.) (Surah 2:61).

We gave Moses the Book and followed him up with a succession of apostles; We gave Jesus the son of Mary Clear (Signs) and strengthened him with the holy spirit. Is it that whenever there comes to you an apostle with what ye yourselves desire not, ye are puffed up with pride?—**Some ye called impostors, and others ye slay**!
Ali, A. Y. (2004). The meaning of the Holy Qur'an (Electronic version.) (Surah 2:87).

When it is said to them, "Believe in what Allah Hath sent down," they say, "We believe in what was sent down to us"; yet they reject all besides, even if it be Truth confirming what is with them. Say: "**Why then have ye slain the prophets of Allah in times gone by**, if ye did indeed believe?"
Ali, A. Y. (2004). The meaning of the Holy Qur'an (Electronic version.) (Surah 2:91).

As to those who deny the Signs of Allah and in defiance of right, **slay the prophets**, and slay those who teach just dealing with mankind, announce to them a grievous penalty.
Ali, A. Y. (2004). The meaning of the Holy Qur'an (Electronic version.) (Surah 3:21).

They (also) said: "Allah took our promise not to believe in an apostle unless He showed us a sacrifice consumed by Fire (From heaven)." Say: "There came to you apostles before me, with clear Signs and even with what ye ask for: **why then did ye slay them**, if ye speak the truth?"
Ali, A. Y. (2004). The meaning of the Holy Qur'an (Electronic version.) (Surah 3:183).

(They have incurred divine displeasure): In that they broke their covenant; that they rejected the signs of Allah**; that they slew the Messengers** in defiance of right; that they said, "Our hearts are the wrappings (which preserve Allah's Word; We need no more)"—Nay, Allah hath set the seal on their hearts for their blasphemy, and little is it they believe—
Ali, A. Y. (2004). The meaning of the Holy Qur'an (Electronic version.) (Surah 4:155).

And the rejection, mistreatment, and (sometimes) slaying of prophets in the Hebrew Bible can be noted too:

Zedekiah was twenty-one years old when he began to reign; he reigned eleven years in Jerusalem. 12 He did what was evil in the sight of the Lord his God. He

> *did not humble himself before the prophet Jeremiah who spoke from the mouth of the Lord. 13 He also rebelled against King Nebuchadnezzar, who had made him swear by God; he stiffened his neck and hardened his heart against turning to the Lord, the God of Israel. 14 All the leading priests and the people also were exceedingly unfaithful, following all the abominations of the nations; and they polluted the house of the Lord that he had consecrated in Jerusalem. 15* ***The Lord, the God of their ancestors, sent persistently to them by his messengers****, because he had compassion on his people and on his dwelling place; 16* ***but they kept mocking the messengers of God, despising his words, and scoffing at his prophets,*** *until the wrath of the Lord against his people became so great that there was no remedy.* (2 Ch 36:11-16, NRSV)

As Jesus noted Himself during His days on earth:

> *"Woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! For you build the tombs of the prophets and decorate the graves of the righteous, 30 and you say, 'If we had lived in the days of our ancestors, we would not have taken part with them in shedding the blood of the prophets.' 31 Thus you testify against yourselves that you are descendants of those who murdered the prophets. 32 Fill up, then, the measure of your ancestors. 33 You snakes, you brood of vipers! How can you escape being sentenced to hell? 34 Therefore I send you prophets, sages, and scribes,* ***some of whom you will kill and crucify,*** *and some you will flog in your synagogues and pursue from town to town, 35 so that upon you may come all the righteous blood shed on earth, from the blood of righteous Abel to the blood of Zechariah son of Barachiah, whom you murdered between the sanctuary and the altar.* (Mt 23:29-35, NRSV)
>
> *"Jerusalem, Jerusalem,* ***the city that kills the prophets and stones those who are sent to it!*** *How often have I desired to gather your children together as a hen gathers her brood under her wings, and you were not willing! 38 See, your house is left to you, desolate. 39 For I tell you, you will not see me again until you say, 'Blessed is the one who comes in the name of the Lord.' "* (Mt 23:37-39, NRSV).

But in our case, we have **Jesus clearly and consistently teaching** that His shameful execution will **definitely** occur.

Second, let's notice the statements which show that Jesus was **not a victim**—that He was in control of His destiny (under obedience to God), and that no one killed him (in spite of what they might have thought).

We noted in our discussion of Sura 4.157 that the Jewish opponents of Jesus boasted that they had thwarted the will of God by crucifying Jesus, but that it was NOT they who actually accomplished the death of Jesus, but only God Himself. We will see that now in the passages where **Jesus has authority over His own life, death, and resurrection** from the dead.

And we will see that He had virtually all spiritual forces at His command—to stop the process had He chosen to—but that **He voluntarily chose the path** that led to the Cross instead.

First, the Gospel of John 10.11-18:

> *I am the good shepherd. The good shepherd* ***lays down his life for the sheep****. 12 He who is a hired hand and not a shepherd, who does not own the sheep, sees the wolf coming and leaves the sheep and flees, and the wolf snatches them and scatters them. 13 He flees because he is a hired hand and cares nothing for the sheep. 14 I am the good shepherd. I know my own and my own know me, 15 just as the Father knows me and I know the Father; and* ***I lay down my life for the sheep****. 16 And I have other sheep that are not of this fold. I must bring them also, and they will listen to my voice. So there will be one flock, one shepherd. 17 For this reason the Father loves me,* ***because I lay down my life that I may take it up again****. 18* ***No one takes it from me, but I lay it down of my own accord. I have authority to lay it down, and I have authority to take it up again****. This charge I have received from my Father.*"
>
> "*No one takes it away from me*" may be a reference to past attempts at taking Jesus' life (5:18; 7:25; 8:59) or to his future death and resurrection, or both. "*I have the power to lay it down, and I have the power to take it up again*" bears a striking resemblance to Pilate's words in 19:10. The statement is in keeping with the evangelist's consistent effort to portray **Jesus being in charge throughout the events surrounding the crucifixion**. It also highlights **Jesus' power over life and death**. Though more frequently it is God the Father who is credited with raising Jesus from the dead, **the NT also teaches that Jesus himself "rose"** (active or middle voice [e.g., Matt. 27:63]).
> Köstenberger, A. J. (2004). John. Baker exegetical commentary on the New Testament (307). Grand Rapids, Mich.: Baker Academic.
>
> "Nowhere is John's view of Jesus as in complete command of every situation brought out more strongly than here. The Lord's death does not take place as the result of misadventure or the might of his foes or the like. No one takes his life from him. Far from this being the case, **he himself lays it down, and does so completely of his own volition**. He claims authority both to lay down his life and to take it again. And, characteristically, the whole is linked with the Father. He gave commandment to this effect, and Jesus accordingly is simply doing his will." [Morris, L. (1995). The Gospel According to John. The New International Commentary on the New Testament (456). Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing Co.]
>
> "10:17-18. Again Jesus predicted His death, saying **four times that He would voluntarily** lay down His life (vv. 11, 14, 17-18). The Father has a special love for Jesus because of His sacrificial obedience to the will of God. Jesus predicted

His resurrection twice (He would take . . . up His life again [vv. 17-18]) and His sovereignty (authority) over His own destiny. **His death was wholly voluntary**: *No one takes it from Me*. **Jesus was not a helpless pawn on history's chessboard**." [Walvoord, J. F., Zuck, R. B., & Dallas Theological Seminary. (1983-c1985). The Bible knowledge commentary : An exposition of the scriptures (311). Wheaton, IL: Victor Books.]

Then John 2.18:

*"What sign do You show to us, seeing that You do these things?" Jesus answered and said to them, "Destroy this temple, and in three days **I will raise it up**." The Jews therefore said, "It took forty-six years to build this temple, and will You raise it up in three days?" But He was speaking of the temple of His body. When therefore He was raised from the dead, His disciples remembered that He said this; and they believed the Scripture, and the word which Jesus had spoken.*
[Note: Jesus will raise His body to life Himself.]

And then the passage in which Jesus chose not to invoke angelic military power to stop His crucifixion: Gospel of Matthew 26.47:

*And while He was still speaking, behold, Judas, one of the twelve, came up, accompanied by a great multitude with swords and clubs, from the chief priests and elders of the people. Now he who was betraying Him gave them a sign, saying, "Whomever I shall kiss, He is the one; seize Him." And immediately he went to Jesus and said, "Hail, Rabbi!" and kissed Him. And Jesus said to him, "Friend, do what you have come for." Then they came and laid hands on Jesus and seized Him. And behold, one of those who were with Jesus reached and drew out his sword, and struck the slave of the high priest, and cut off his ear. Then Jesus said to him, "Put your sword back into its place; for all those who take up the sword shall perish by the sword. "Or **do you think that I cannot appeal to My Father, and He will at once put at My disposal more than twelve legions of angels?** "How then shall the Scriptures be fulfilled, **that it must happen this way**?"*

"**If resistance were the right thing, Jesus had no need of swords or human assistance** (cf. John 18:36, where Jesus denies any present claims that would justify violence). He makes the statement, in the form of a rhetorical question, that supernatural help is available to him at just a word to his Father. More than "*twelve legions of angels*," is an enormous number (a legion of Roman troops amounted to about six thousand; thus here more than 72,000 angels!), but exactitude is no concern and the number twelve has obvious symbolic connotations.... **Again we see that Jesus' obedience to the will of the Father is not a matter of compulsion but of a free yielding to that will** (cf. vv 39, 42). Even at this late moment all could be aborted, but then the scriptures would

remain unfulfilled." [Hagner, D. A. (2002). Vol. 33B: Word Biblical Commentary : Matthew 14-28. Word Biblical Commentary (789). Dallas: Word, Incorporated.]

"The reference to an enormous host of supernatural warriors, which reference reveals **Jesus' majesty and control**, mocks the far from mortal sword thrust of the sole unnamed disciple.... that angels are at Jesus' disposal is clear from 4:11; 13:41; 16:27; and 25:31. ... Angels, popularly divided in Judaism into numbers and ranks, are sometimes warriors in the biblical tradition, where they can fight with or on behalf of the saints. Often they have swords. **That the legions of angels which the Son can command—this is practical omnipotence**—are twelve likely adverts to the twelve disciples (so already Jerome): Jesus, who has just rejected armed intervention by the twelve, and who long ago rejected angelic intervention (4:5–7), **now rejects assistance** from twelve legions of angels. '**Twelve sword-wielding disciples or twelve legions of angels are equally unacceptable if they hinder Jesus' obedience to the command of the Father and the fulfillment of Scripture**'." [Davies, W. D., & Allison, D. C. (2004). A critical and exegetical commentary on the Gospel according to Saint Matthew (513). London; New York: T&T Clark International.]

"**Physical resistance was not only wrong in principle but also unnecessary, since Jesus had far more force at his disposal**, if he chose to summon it, than a few human supporters could offer. Angels are available to help God's people in need (see 4:6, quoting Ps 91:11–12; also 4:11), and are envisaged in military terms in the OT phrase "the host (army) of heaven," (1 Kgs 22:19) and especially in the angelic armies led by Michael in Dan 10:13, 20–21; 12:1; Rev 12:7. The idea of angels fighting for the cause of God and his people is prominent in the Qumran literature. While "legions" here might be understood primarily as a term for vast numbers (there were 6,000 men in a Roman legion), **the choice of such a military term in connection with defense against an armed posse is surely deliberate. If there is to be fighting, it is to be done by supernatural forces, not by human volunteers**. **But Jesus will not ask his Father for such help because he now knows what is his Father's will**. Indeed he had known it already, even before the struggle in Gethsemane, because his fate was already prescribed in "the scriptures." The reference may be especially to Zech 13:7–9, just quoted in v. 31, but the plural term suggests the wider scriptural motif to which he has referred in v. 24, and which we considered above in relation to the statement in 16:21 that his suffering was "necessary." Verse 54 is rather awkwardly connected with what precedes by a "therefore" where we might have expected "but in that case:" the two preceding scenarios of human or angelic resistance would equally have prevented the working out of God's declared purpose. [France, R. T. (2007). The Gospel of Matthew. The New International Commentary on the New Testament (1014). Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publication Co.]

It is clear from the **Injil**, therefore, that Jesus was not a victim--that He knew of His shameful death ahead of time, that He voluntarily laid down His life (no one killed or

crucified Him, against His will and against God's purpose), and He could have overthrown by force any and all of His enemies--had He chosen to.

But He did not. He accepted this death as a 'commandment' from God the Father. It was, after all, God's will for Jesus and for God's purposes *through* Jesus.

Third, we also should note the passages in which Jesus explicitly **identifies** the path of suffering and death with the **will of God**, and which affirm that God was completely in control of the events leading up to, including, and subsequent to the Crucifixion.

We have already noted Jesus' rebuke of Peter, in which He pointed out that the Cross was in "God's interest". And exegetes and commentators note this 'will of God' theme in most of the passages we have already looked at, as well as in others we will look at later:

> "Throughout the [Good Shepherd] discourse the thought that Jesus will lay down his life recurs (vv. 11 and 15). Here it is given as the reason for the Father's loving the Son. One might have expected rather the thought that the Father loves the Son for what he is and that this leads to the cross (cf. 3:16). **But the meaning here is that the death of Jesus is the will of God for him**. And because **he is in perfect harmony with the will of God he goes forward to that death**. Thus the Father's love is the recognition from the Father's side of the perfect community between them in this matter. With the death is linked the thought of the resurrection. Christ dies in order that he may rise again. The death is not defeat but victory. It is inseparable from the resurrection." [Morris, L. (1995). The Gospel According to John. The New International Commentary on the New Testament (456). Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing Co.]

> "Again we see that Jesus' obedience to the **will of the Father** is not a matter of compulsion but of a free yielding to that **will** (cf. vv 39, 42). Even at this late moment all could be aborted [note: by the calling forth of the angels], but then the scriptures would remain unfulfilled." [Hagner, D. A. (2002). Vol. 33B: Word Biblical Commentary : Matthew 14-28. Word Biblical Commentary (789). Dallas: Word, Incorporated.]

Even in the passages in which **Jesus expresses terror and anguish** over His coming death, He remains completely committed to doing the will of God. [We will see later in this study why the Cross was such an object of terror and pain for His holy soul.]

Here are the passages in which Jesus expresses His anguish and distress over His coming crucifixion:

> *Then Jesus went with them to a place called Gethsemane, and he said to his disciples, "Sit here, while I go over there and pray." 37 And taking with him Peter and the two sons of Zebedee, **he began to be sorrowful and troubled**. 38 Then he said to them, "**My soul is very sorrowful, even to death**; remain here, and watch with me." 39 And going a little farther he fell on his face and prayed,*

*saying, "**My Father, if it be possible, let this cup pass from me; nevertheless, not as I will, but as you will.**" 40 And he came to the disciples and found them sleeping. And he said to Peter, "So, could you not watch with me one hour? 41 Watch and pray that you may not enter into temptation. The spirit indeed is willing, but the flesh is weak." 42 Again, for the second time, he went away and prayed, "**My Father, if this cannot pass unless I drink it, your will be done**." 43 And again he came and found them sleeping, for their eyes were heavy. 44 So, leaving them again, he went away and **prayed for the third time, saying the same words again.** 45 Then he came to the disciples and said to them, "Sleep and take your rest later on.5 See, the hour is at hand, and the Son of Man is betrayed into the hands of sinners. 46 Rise, let us be going; see, my betrayer is at hand."* (Mt 26:36-46).

*And they went to a place called Gethsemane. And he said to his disciples, "Sit here while I pray." 33 And he took with him Peter and James and John, and **began to be greatly distressed and troubled**. 34 And he said to them, "**My soul is very sorrowful, even to death.** Remain here and watch."4 35 And going a little farther, he fell on the ground and prayed that, if it were possible, the hour might pass from him. 36 And he said, "**Abba, Father, all things are possible for you. Remove this cup from me. Yet not what I will, but what you will**.."* (Mk 14:32-42).

*And he came out and went, as was his custom, to the Mount of Olives, and the disciples followed him. 40 And when he came to the place, he said to them, "Pray that you may not enter into temptation." 41 And he withdrew from them about a stone's throw, and knelt down and prayed, 42 saying, **"Father, if you are willing, remove this cup from me. Nevertheless, not my will, but yours, be done**." 43 And there appeared to him an angel from heaven, strengthening him. 44 And **being in an agony he prayed more earnestly; and his sweat became like great drops of blood falling down to the ground.** 45 And when he rose from prayer, he came to the disciples and found them sleeping for sorrow, 46 and he said to them, "Why are you sleeping? Rise and pray that you may not enter into temptation."* (Lk 22:39-46).

*"Now is my soul **troubled**. And what shall I say? **'Father, save me from this hour'? But for this purpose I have come to this hour**. 28 Father, glorify your name." Then a voice came from heaven: "I have glorified it, and I will glorify it again."* (Jn 12:27-28).

"Jesus then prays that "if it is possible," he might not have to go the way of the cross. This conditioning of the prayer with "if it is possible" becomes more specific in the final clause of the prayer, "but not as I will, but as you (will)" (cf. v. 42). **The governing reality then is not the will of Jesus**, who would avoid what lies ahead, **but the will of God, who is fixed in his intent** to accomplish

salvation for the world through the death of his Son (cf. John 6:38; 4:34). In actuality, **if the will of the Father is done, it is not possible to avoid the cross**. [Hagner, D. A. (2002). Vol. 33B: Word Biblical Commentary : Matthew 14-28. Word Biblical Commentary (783). Dallas: Word, Incorporated.]

"Jesus goes a little farther in order to pray alone, as he himself has ordered (cf. 6:4–6) and also did himself (cf. 14:23). He falls on his face, not as an expression of deepest despair but in the same way Abraham did when he spoke with God (Gen 17:3, 17; cf. Num 22:31; 1 Kgs 18:39; Dan 8:17). Thus Jesus is not only desperate; he is at the same time pious. He prays, although he has predicted frequently that the Son of Man must suffer. In the biblical view such prayers are not meaningless, for God is not a rigid fate; he is free and is even ready to change his mind. From the very beginning Jesus makes his request to his Father with a reservation: "if possible" . The following clause explains what that means: **"But" it is God's will and not Jesus' will that should be done**. It is not only the address "my Father" but also this reservation that reminds the readers of the Lord's Prayer (6:9–10)." [Luz, U., & Koester, H. (2005). Matthew 21-28: A commentary. Translation of: Das Evangelium nach Matthaus.; Vol. 3 translated by James E. Crouch ; edited by Helmut Koester.; Vol. 3 published by Fortress Press. (396). Minneapolis: Augsburg.]

"The specific (and ultimately unsuccessful) request is expressed as the removal of 'this cup', and its removal is not now the impersonal 'might pass from' of v. 35, but the direct action of the Father in taking it away ('take away from'). The image of the cup of suffering and judgment is familiar from 10:38–39. It is that metaphorical usage which provides the background for Jesus' prayer rather than the cup of v. 23, which was a literal cup, however symbolic its contents became, and was offered to the disciples to drink, not given to Jesus. **The fact that the cup of suffering is pictured as being given to Jesus by his Father (who is thus able also to take it away) strikingly expresses the conviction which underlies Mark's narrative of the passion, that God controls the whole process culminating in Jesus' death.** At the same time the fact that Jesus, who in 10:38–39 could speak with apparent calm of the cup in store for him, is now so appalled at the prospect that he begs to be rid of it vividly conveys the reality and human cost of that passion. This is in strong contrast with idealised portrayals of martyrs who go gladly to their death. The Jesus who accepts his Father's will does not do so with a 'docetic' indifference but with a mental as well as physical agony which will reach its horrifying climax in the cry from the cross in 15:34. [France, R. T. (2002). The Gospel of Mark : A commentary on the Greek text (583). Grand Rapids, Mich.; Carlisle: W.B. Eerdmans; Paternoster Press.]

(Notice how this fits well with the 'sovereignty' interpretation of Q4.157, in which it was God who willed and caused the death/crucifixion of Jesus--in spite of the boast of His enemies. See Part One of this series).

Strictly speaking, Jesus allowed Himself to be mistreated and executed, because it was the will of God for His life/ministry/death. This is clearly the understanding that Jesus reveals in the Injil.

Fourth, we come to the heart of the matter: Jesus accepted the shame, suffering, and death at the hands of his enemies because of His complete (and unique!) **obedience** to God. His complete **submission to God's will**—unique among men as the sinless one—resulted in His acceptance of the horrors of the Cross. **God was in complete control over those events--in His sovereignty**--and Jesus was a part of that plan of God.

We have already seen numerous statements to this effect, but let us consider them again and reflect on other statements too:

> *I am the good shepherd. The good shepherd* ***lays down his life for the sheep****. 12 He who is a hired hand and not a shepherd, who does not own the sheep, sees the wolf coming and leaves the sheep and flees, and the wolf snatches them and scatters them. 13 He flees because he is a hired hand and cares nothing for the sheep. 14 I am the good shepherd. I know my own and my own know me, 15 just as the Father knows me and I know the Father; and* ***I lay down my life for the sheep****. 16 And I have other sheep that are not of this fold. I must bring them also, and they will listen to my voice. So there will be one flock, one shepherd. 17 For this reason the Father loves me,* ***because I lay down my life that I may take it up again****. 18* ***No one takes it from me, but I lay it down of my own accord. I have authority to lay it down, and I have authority to take it up again****. This charge I have received from my Father.*" [Gospel of John 10.17ff]
>
> "John 10:17–18 continues and further explicates the thought of 10:15. There is no need to suppose that Jesus gained the Father's approval by sacrificing his life. **Rather, his sacrifice is in obedience to the Father's command**). The **repeated reference to Jesus' sacrifice** in 10:11–18 makes this the focal point of the characterization of the "good shepherd." [Köstenberger, A. J. (2004). John. Baker exegetical commentary on the New Testament (307). Grand Rapids, Mich.: Baker Academic.
>
> "Again we see that Jesus' **obedience** to the **will of the Father** is not a matter of compulsion but of a free yielding to that **will** (cf. vv 39, 42). Even at this late moment all could be aborted, but then the scriptures would remain unfulfilled." [Hagner, D. A. (2002). Vol. 33B: Word Biblical Commentary : Matthew 14-28. Word Biblical Commentary (789). Dallas: Word, Incorporated.]
>
> "Again Jesus begins his prayer with the words "my Father," asks that "this (cup)," might pass, and conditions his prayer with the now negative "if not possible"—reflecting a further stage of resignation—as well as the direct "may your will be done" (cf. the petition in 6:10; Acts 21:14). **The acceptance of God's will shows Jesus as one who is strong in his obedience**, and thus Jesus is portrayed only positively in this pericope .[Hagner, D. A. (2002). Vol. 33B: Word Biblical

Commentary : Matthew 14-28. Word Biblical Commentary (784). Dallas: Word, Incorporated.]

"42–43 Jesus goes away to pray a second time. The wording of his prayer in v. 42 goes beyond v. 39 in two points. First, he now recognized that the cup of his death cannot pass him by but that he must drink it. Therefore what **he still asks is only that God's will be fulfilled. Thus obedience is emphasized more strongly**. Second, the "not as I will but as you" is now newly formulated exactly with the words of the third petition of the Lord's Prayer, Matt 6:10b. Thus Jesus prays as an example, just as he has taught his disciples. [Luz, U., & Koester, H. (2005). Matthew 21-28: A commentary. Translation of: Das Evangelium nach Matthaus.; Vol. 3 translated by James E. Crouch ; edited by Helmut Koester.; Vol. 3 published by Fortress Press. (397). Minneapolis: Augsburg.]

"Third, in v.53 Jesus adds an additional reason in the form of a rhetorical question. It heightens Jesus' dignity just when he is being arrested. Jesus is seen as an all-powerful person who through his heavenly father "can" do everything, much as in 26:61. He could ask him for more than twelve legions of angels. In those days a legion had a required strength of 5,600 men; the emperor's entire standing army consisted of 25 legions. Thus Jesus could summon almost 70,000 angels to his aid. **Instead of doing so, however, he refuses to demonstrate his might**. That is reminiscent of the second temptation in 4:5–7, when Jesus had refused to call on the support of angels, did not cast himself down from the pinnacle of the temple, and did not demonstrate his might. **In obedience to God's will the Son of God, to whom all dominion is given in heaven and on earth, refuses to demonstrate his power.** Fourth, Jesus ends his brief speech to the disciples with a reference to the fulfillment of Scripture. Much as in 12:26 and 22:43, "how then" introduces a question to which the hearers themselves must give the answer. The meaning of the subjunctive aorist, which occasionally appears after such deliberative questions, must be supplemented: "How could the scriptures be fulfilled if I did not obey the will of God and if I were to summon armies of angels?" "That it must be so" refers to the plan of God without referring to a particular passage of Scripture. Thus the meaning is: **if Jesus does not obey the will of God** and if he brings about a divine demonstration of power, the **Scriptures** that bear witness to God's plan cannot be fulfilled." [Luz, U., & Koester, H. (2005). Matthew 21-28: A commentary. Translation of: Das Evangelium nach Matthaus.; Vol. 3 translated by James E. Crouch ; edited by Helmut Koester.; Vol. 3 published by Fortress Press. (420). Minneapolis: Augsburg.]

"It was that aspect of his suffering, not merely the physical pain and death in themselves, that most distressed him; perhaps we should understand that in speaking of the cup (of God's anger) he was already aware of the coming separation from his Father which 27:46 will so graphically describe. That is something he simply does not want to have to go through, but the clause "if it is possible" already recognizes the conflict between his natural revulsion and the

purpose of his Father, and the concluding clause, “not as I wish but as you wish,” makes it plain where his ultimate loyalty lies. **There is no question of his refusing the will of God once it is clear that there is no “Plan B.**” Jesus’ repeated predictions of his death, and his statement in vv. 24 and 31 that this is to happen “as it is written,” show that he was already **well aware of his Father’s will**; what is happening in Gethsemane is not the discovery of this as a new fact, but the need to come to terms in emotion and will with what he has already known in theory." [France, R. T. (2007). The Gospel of Matthew. The New International Commentary on the New Testament (1004). Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publication Co.]

"42 The second prayer is not simply a repeat of the first.22 It suggests that Jesus now knows the answer to the request of v. 39, and has accepted that no alternative is possible. In that case there can be only one course for Jesus to take: “**Let your will be done**.” This is the third echo in this pericope of the wording of the Lord’s Prayer (6:10), and shows that Jesus not only instructs his disciples in how to pray but himself follows the same principle. When we realize the profound consequences of such a prayer for Jesus in Gethsemane, it gives added solemnity to our own use of the words he taught his disciples. From this point on there will be no further indication of reluctance on Jesus’ part to fulfill his God-given role until the cry of 27:46 **when Jesus has already accepted and implemented his Father’s will**. **He will not resist arrest** (even though he could easily have done so, vv. 53–54) and **at his trials he will offer no defense** (26:62–63; 27:13–14), but rather a defiant declaration which will hasten his condemnation (26:64). In Gethsemane the die has been cast." [France, R. T. (2007). The Gospel of Matthew. The New International Commentary on the New Testament (1006). Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publication Co.]

"The **complete surrender of the Son in patient obedience to the Fathe**r, expressed in Abba, is affirmed in the words which qualify the prayer: “if it is possible” (verse 35) and “not what I will, but rather what you will” (verse 36). Jesus’ desire was conditioned upon the will of God, and **he resolutely refused to set his will in opposition to the will of the Father**. Fully conscious that his mission entailed **submission** to the **horror** of the holy wrath of God against human sin and rebellion, the will of Jesus clasped the transcendentally lofty and sacred will of God.85" [Lane, W. L. (1974). The Gospel of Mark. The New International Commentary on the New Testament (517). Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing Co.]

"27 The soul of Jesus “went into turmoil”... The sentence, “Father, save me from this hour,” should not be weakened through reading it as a question, as though Jesus refused to pray it; rather it should be read with a pause, and understood as expressing what Jesus really wanted to pray; hence it is a genuine prayer utterance. Jesus, in turmoil of spirit, shrinks from the fearful experience before him, and in his address to God seeks avoidance of it; **yet he acknowledges that to endure it is the reason for his mission from God; in an act therefore of**

> **total obedience to the Father's will his spirit rises in unreserved affirmation,** "Father, glorify your name." " [Beasley-Murray, G. R. (2002). Vol. 36: Word Biblical Commentary : John. Word Biblical Commentary (212). Dallas: Word, Incorporated.]
>
> "The ultimate sentiment of "What shall I say: 'Father, save me from this hour'? But for this very reason I came to this hour!" matches Jesus' attitude in the Synoptic accounts of Gethsemane (Matt. 26:39, 42). The deliberative subjunctive (eipō, shall I say) and the strong adversative (alla, but) both point "to a hypothetical rather than an actual prayer" that Jesus considers praying but rejects, expressing the "natural human shrinking from death". The saying underscores the genuineness of Jesus' humanity and points to his substitutionary sacrifice (2 Cor. 5:21). Jesus' unequivocal response, "Father, glorify your name!" is in keeping with both OT theology, in which the glory of God is the ultimate goal of his salvific actions, and the Fourth Evangelist's depiction of Jesus' motivation underlying his entire ministry (7:18; 8:29, 49–50). In particular, **God is glorified by the Son's obedience (10:17) and by his exercise of delegated authority** (14:13; 17:1b–2). Yet, though the ultimate object of glorification is the Father's name, this name is inextricably tied to the salvation-historical purposes pursued by the Father, supremely in and through his Son (Ridderbos 1997: 436)." [Köstenberger, A. J. (2004). John. Baker exegetical commentary on the New Testament (380). Grand Rapids, Mich.: Baker Academic.]

Jesus consistently portrays the Crucifixion as the will of God the Father for Him, as something He Himself voluntarily accepted, and as an act of supreme obedience to God. He was fully submitted to the will of God--whatever the personal cost.

Fifth, this submission to God is sometimes described as His obedience to God's will as **recorded in the prophetic Scriptures of Israel**.

These pre-Quranic Scriptures (both Old and New Testaments) are consistently upheld as authoritative in the Qur'an. For example:

> We have sent **revelation** to you [Prophet] as We did Noah and the prophets after him, to Abraham, Ishmael, Isaac, Jacob, and the Tribes, to **Jesus**, Job, Jonah, Aaron, and Solomon [4.163]
>
> So if you [Prophet] are in doubt about what We have revealed to you, ask those who have been reading **the scriptures before you**. [10.94]
>
> We sent Jesus son of Mary in their footsteps, **to confirm the Torah that had been sent before him: We gave him the Gospel with guidance, light, and confirmation of the Torah already revealed**--a guide and lesson for those who take heed of God. So **let the followers of the Gospel judge according to what God has sent down in it.** Those who do not judge according to what God has revealed are lawbreakers. [5:46f]

Say, 'People of the Book', you have no true basis [for your religion] unless you **uphold the Torah, the Gospel**, and that which has been sent down to you from your Lord" [6.68]

So, [you believers] say: "We believe in God, and in what was sent down to us and what was sent down to Abraham, Ishmael, Isaac, Jacob, and the Tribes, and what was given to Moses and **Jesus**, and all the prophets by their Lord: We make no difference between one and another of them: And we bow to Allah (in Islam)." [2:136]

You who believe, believe in God and His Messenger and in the scripture He sent down to His Messenger, **as well as what He sent down before**. Anyone who does not believe in God, His angels, His **Scriptures** [plural], His messengers, and the Last Day has gone far, far astray. [4:136]

[Note: some **later** Muslim teachers began to teach that God allowed His earlier Scriptures to be massively corrupted/changed by Jews and Christians--but there is not a single clear reference to such corruption of the Books in the Qur'an and there is only one *possible* passage in all of the massive *Sahih* of al-Bukhari (i.e. hadith). There are several references to Jews or Christians deliberately *misinterpreting* and *misrepresenting* those Scriptures, but in no passage does it say that they altered the existing canonicl texts of God's revelation. We will discuss this accusation of corruption (tahrif) in a later article, but here is a summary statement from a scholarly source: "There are many different ways to tamper. At least, this is the message of the **earliest** Muslim commentaries on the Qur'an. When these commentaries explained the verses which are most frequently used to support the Islamic doctrine of the corruption of previous scriptures, they portrayed a lively variety of actions by the People of the Book in response to the claims of Islam. **Only rarely did these actions include falsification of the scriptures in their possession**. ... **By contrast, later Muslim** polemicists made the case that the tampering referred to in the Qur'an is mainly of one kind—the corruption or deliberate falsification of texts. This is also reflected in some of the Western scholarly treatments of the materials related to this theme in the Qur'an. And indeed, this is what is heard most often in Muslim-Christian conversation today. ... Muslim polemicists and scholars of Islam alike commonly refer to a series of verses in the Qur'an when they discuss the doctrine of tahrif. A total of 25 verses from the Qur'an are associated with the accusation. These may be called the 'tampering' verses because tampering is an elastic term which can include a wide variety of actions. As the evidence below will show, **tahrif for the early commentators did not mean what it came to mean**" ("Early Muslim Accusations of Tahrif: Muqatil Ibm Sulayman's Commentary on Key Qur'anic Verses", by Gordon Nickel, in *The Bile in Arab Christianity*, David Thomas (ed), Brill:2007, p.207).]

So, the pre-Quranic revelations (especially the Hebrew Bible and New Testament) are to be used as a source of accurate knowledge about God's actions and will.

Here are a couple of passages in which Jesus teaches that His betrayal, suffering, and execution were **predicted** in the Hebrew Bible/Old Testament:

> *And He took the twelve aside and said to them, "Behold, we are going up to Jerusalem, and **all things which are written through the prophets about the Son of Man will be accomplished**. "For He will be delivered to the Gentiles, and will be mocked and mistreated and spit upon, and after they have scourged Him, they will **kill** Him; and the third day He will rise again." And they understood none of these things, and this saying was hidden from them, and they did not comprehend the things that were said.* (Lk 18:31).
>
> *And while He was still speaking, behold, Judas, one of the twelve, came up, accompanied by a great multitude with swords and clubs, from the chief priests and elders of the people. Now he who was betraying Him gave them a sign, saying, "Whomever I shall kiss, He is the one; seize Him." And immediately he went to Jesus and said, "Hail, Rabbi!" and kissed Him. And Jesus said to him, "Friend, do what you have come for." Then they came and laid hands on Jesus and seized Him. And behold, one of those who were with Jesus reached and drew out his sword, and struck the slave of the high priest, and cut off his ear. Then Jesus said to him, "Put your sword back into its place; for all those who take up the sword shall perish by the sword. "Or do you think that I cannot appeal to My Father, and He will at once put at My disposal more than twelve legions of angels? "How **then shall the Scriptures be fulfilled, that it must happen this way**?"* (Matthew 27.39ff?)
>
> "Again we see that Jesus' obedience to the will of the Father is not a matter of compulsion but of a free yielding to that will (cf. vv 39, 42). Even at this late moment all could be aborted, **but then the scriptures would remain unfulfilled. It is implied in v. 54 that if the scriptures are not fulfilled, the very faithfulness of God could be called into question.** The scriptures state that "thus it must be" ("it must," reflecting divine necessity, is used in reference to the death of Jesus in 16:21; cf. related uses in 17:10; 24:6; the same construction is found in the LXX of Dan 2:28–29; 2:45 [Theod.]). God has ordained that things should be thus and since **"the scriptures," reflect the will of God, they must be fulfilled**. This same point is stressed again in v. 56. Thus the emphasis on the fulfillment of scripture is important in Matthew generally but also in connection with the death of Jesus specifically. [Hagner, D. A. (2002). Vol. 33B: Word Biblical Commentary : Matthew 14-28. Word Biblical Commentary (789). Dallas: Word, Incorporated.]
>
> "If there is to be fighting, it is to be done by supernatural forces, not by human volunteers. But Jesus will not ask his Father for such help because he now knows what is his Father's will. Indeed he had known it already, even before the struggle in Gethsemane, because **his fate was already prescribed in "the scriptures.**" The reference may be especially to Zech 13:7–9, just quoted in v. 31, but the plural term suggests the wider scriptural motif to which he has referred in v. 24,

> and which we considered above in relation to the statement in 16:21 that **his suffering was "necessary."** [France, R. T. (2007). The Gospel of Matthew. The New International Commentary on the New Testament (1014). Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publication Co.]

We will look at the predictions of the Messiah's sufferings in the next article in this series, but here's a summary statement about it:

> "*The good shepherd lays down his life for the sheep*. Young David, first shepherd, then king, literally risked his life for his sheep (1 Sam. 17:34–37; cf. Sir. 47:3). The phrase "to lay down one's life" is rare in Greek and may reflect the Hebrew idiom "to hand over one's life." Several **OT passages hint at the Messiah's self-sacrifice** (see esp. Isa. 53:12). In a cluster of messianic references (see Mark 14:27; John 19:37; Rev. 1:7), Zechariah refers to a figure who is "**pierced**" and for whom people **mourn**, a shepherd who is put to **death** and whose **death** brings about a turning point (Zech. 12:10; 13:7–9)." Köstenberger, A. J. (2004). John. Baker exegetical commentary on the New Testament (305). Grand Rapids, Mich.: Baker Academic.

Sixth, the content of this will of God for Jesus was described in **very strongly unpleasant** terms: rejection, the 'cup', the 'hour', suffering, shame, and even terror. This was not the calm death of a martyr--this was something somehow much more horrible.

We will look at the terms Jesus used for this experience and seek to understand the content of those terms.

He spoke explicitly of **rejection**:

And He ***began*** *to teach them that the Son of Man must* ***suffer*** *many things and be* ***rejected*** *by the elders and the chief priests and the scribes, and be* ***killed****, and after three days* ***rise*** *again. And He was stating the matter plainly. And Peter took Him aside and began to rebuke Him. But turning around and seeing His disciples, He rebuked Peter, and said, "Get behind Me, Satan; for you are not setting your mind* ***on God's interests****, but man's." And He summoned the multitude with His disciples, and said to them, "If anyone wishes to come after Me****, let him deny himself, and take up his cross, and follow*** *Me. "For whoever wishes to save his life shall lose it; but whoever loses his life for My sake and the gospel's shall save it. "For what does it profit a man to gain the whole world, and forfeit his soul? "For what shall a man give in exchange for his soul? "For whoever is ashamed of Me and My words in this adulterous and sinful generation, the Son of Man will also be ashamed of him when He comes in the glory of His Father with the holy angels."* [Mark 8:31

And it came about that while He was praying alone, the disciples were with Him, and He questioned them, saying, "Who do the multitudes say that I am?" And they answered and said, "John the Baptist, and others say Elijah; but others, that one of the prophets of old has risen again." And He said to them, "But who do you say that I am?" And Peter

answered and said, "The Christ of God." But He warned them, and instructed them not to tell this to anyone, saying, "The Son of Man must ***suffer many*** *things, and be* ***rejected*** *by the elders and chief priests and scribes, and be* ***killed****, and be raised up on the third day."* [Luke 9:18]

He spoke of **mockery** and **shameful abuse**:

And as Jesus was about to go up to Jerusalem, He took the twelve disciples aside by themselves, and on the way He said to them, 18 "Behold, we are going up to Jerusalem; and the Son of Man will be ***delivered*** *to the chief priests and scribes, and they will* ***condemn Him to death****, and will* ***deliver*** *Him to the* ***Gentiles*** *to* ***mock*** *and* ***scourge*** *and* ***crucify*** *Him, and on the third day He will be* ***raised*** *up."* [Matt 20.17.]

And they were on the road, going up to Jerusalem, and Jesus was walking on ahead of them; and they were amazed, and those who followed were fearful. And again He took the twelve aside ***and began to tell them what was going to happen to Him****, saying, "Behold, we are going up to Jerusalem, and the Son of Man will be* ***delivered*** *to the chief priests and the scribes; and they will* ***condemn Him to death****, and will* ***deliver*** *Him to the* ***Gentiles****. "And they will* ***mock Him and spit upon Him, and scourge Him, and kill Him,*** *and three days later He will rise again."* [Mark 10.32]

And He took the twelve aside and said to them, "Behold, we are going up to Jerusalem, and ***all things which are written through the prophets about the Son of Man will be accomplished.*** *"For He will be* ***delivered*** *to the Gentiles, and will be* ***mocked*** *and* ***mistreated*** *and* ***spit*** *upon, and after they have* ***scourged*** *Him, they will* ***kill*** *Him; and the third day He will* ***rise*** *again." And they understood none of these things, and this saying was hidden from them, and they did not comprehend the things that were said.* [Luke 18.31]

He spoke of His suffering and death as some kind of '**cup'** which the Father gave Him to drink. This cup is both a **cup of suffering** and a **cup of wrath/punishment** from God—something **Jesus did not deserve**. Somehow, this punishment-cup was given to Jesus to drink, but not because of some personal sin of His own. He is acknowledged by both Biblical and Islamic tradition as being sinless.

Jesus affirms His own perfect obedience to God the Father:

So Jesus said to them, "When you have lifted up the Son of Man, then you will know that I am he, and that I do nothing on my own authority, but speak just as the Father taught me. 29 And he who sent me is with me. He has not left me alone, ***for I always do the things that are pleasing to him****."* (Jn 8:28-29).

*But because I speak the truth, you do not believe Me. 46 "****Which one of you convicts Me of sin****?* (Jn 8:45).

So Jesus answered them, "My teaching is not mine, but his who sent me. 17 If anyone's will is to do God's will, he will know whether the teaching is from God or whether I am speaking on my own authority. 18 The one who speaks on his own authority seeks his own glory; but the one who seeks the glory of him who sent him is true, and ***in him there is no falsehood****.* (Jn 7:16-18). .

And the apostles and first followers bore witness to His moral perfection consistently:

For you have been called for this purpose, since Christ also suffered for you, leaving you an example for you to follow in His steps, ***WHO COMMITTED NO SIN,*** *NOR WAS ANY DECEIT FOUND IN HIS MOUTH [this is a prophetic quote from the Hebrew Bible, about the Messiah, in Isaiah 53.9]; and while being reviled, He did not revile in return; while suffering, He uttered no threats, but kept entrusting Himself to Him who judges righteously;* (1 Pe 2:21).

For our sake he made him to be sin ***who knew no sin****, so that in him we might become the righteousness of God* (2 Co 5:21).

You know that he [Jesus] appeared to take away sins, and ***in him there is no sin****.* (1 Jn 3:5).

For Christ also suffered once for sins, ***the righteous*** *for the unrighteous, that he might bring us to God,* (1 Pe 3:18).

For we do not have a high priest who is unable to sympathize with our weaknesses, but one who in every respect has been tempted as we are, ***yet without sin****.* (Heb 4:15).

And even though the Qur'an points out the sins of Muhammad occasionally (e.g., 47:19, 48:2, 33:36-38), it never hints at any sin of Jesus, in almost 100 references to him. Indeed, Mary is told in the Annunciation that her son Jesus will be 'pure' [19:19]

We have noticed the verses using **the 'cup' image** and here is how the exegetes have understood this from the Hebrew Scriptural background:

"39 Jesus goes by himself "a little further" into the orchard, where he falls on his face before God in prayer (in the OT a common posture in special circumstances of worship, fear, or submission; in the NT, cf. 17:6; Rev 7:11; 11:16). In his prayer he addresses God with the intimate words "my Father" (very frequent in Matthew, but cf. esp. v. 29; 11:25, 27; 25:34). **"This cup," is a metaphor for the suffering and death that he was soon to face (it is used as a metaphor for death also in 20:22–23; cf. John 18:11). For the related imagery of "the cup of God's wrath," also pertinent to the present context (cf. Rev 14:10; 16:19; and OT background in Isa 51:17, 22.** Jesus then prays that "if it is possible" he might not have to go the way of the cross. This conditioning of the prayer with "if it is possible" becomes more specific in the final clause of the prayer, "but not as I will, but as you (will)" (cf. v. 42). The governing reality then is not the will of Jesus, who would avoid what lies ahead, but the will of God, who is fixed in his intent to

accomplish salvation for the world through the death of his Son (cf. John 6:38; 4:34)" [Hagner, D. A. (2002). Vol. 33B: Word Biblical Commentary : Matthew 14-28. Word Biblical Commentary (783). Dallas: Word, Incorporated.]

"For the **"cup" as a metaphor for suffering** see on 20:22–23;19 we noted there that in the **OT the metaphor carried also the connotation of God's anger and thus of punishment**, and in the light of Jesus' words over the "cup" in v. 28 the metaphor may be used here **to focus especially on the element of vicarious punishment in Jesus' death** (though of course the "cup" offered to the disciples was not that of Jesus' vicarious suffering in itself, but of their participation in its benefits**). It was that aspect of his suffering, not merely the physical pain and death in themselves, that most distressed him; perhaps we should understand that in speaking of the cup (of God's anger) he was already aware of the coming separation from his Father which 27:46 will so graphically describe.** That is something he simply does not want to have to go through, but the clause "if it is possible" already recognizes the conflict between his natural revulsion and the purpose of his Father, and the concluding clause, "not as I wish but as you wish," makes it plain where his ultimate loyalty lies. There is no question of his refusing the will of God once it is clear that there is no "Plan B." Jesus' repeated predictions of his death, and his statement in vv. 24 and 31 that this is to happen "as it is written," show that he was already well aware of his Father's will; what is happening in Gethsemane is not the discovery of this as a new fact, but the need to come to terms in emotion and will with what he has already known in theory.

[France, R. T. (2007). The Gospel of Matthew. The New International Commentary on the New Testament (1004). Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publication Co.]

"The request addressed to God, "remove this cup from me" recalls the question the Markan Jesus put to the sons of Zebedee in 10:38, when they requested that they be allowed to sit on his right and left in his glory: "Are you able to drink the cup which I am about to drink?". It is not clear whether Mark, or the author of the pre-Markan passion narrative (with regard to 14:36), **adopted a symbol from the Old Testament, the cup of wrath**, or whether 10:38 and 14:36 reflect the emergence of a new symbol**, the cup of suffering**. Leonhard Goppelt assumed the latter**. It seems likely that the foundation of Mark's usage is the imagery of the cup of wrath in the Old Testament. This image is associated with the theme of the judgment of the nations**. The experience of the judicial wrath of God is compared to extreme intoxication. Thus, the image of drinking a cup in v. 36 suggests **that Jesus, though innocent, will take upon himself the wrath that others deserve**. This idea, which may already have been present in the pre-Markan passion narrative, is **analogous to the interpretation of Jesus' death in the second part of the cup-saying in v. 24. It is also analogous to the ransom saying in 10:45**." [Collins, A. Y., & Attridge, H. W. (2007). Mark : A Commentary on the Gospel of Mark. Hermeneia--a critical and historical commentary on the Bible (680). Minneapolis: Fortress Press]

“35–36 Separating himself a few yards from the three disciples Jesus prostrated himself and **prayed aloud that “the hour” or “this cup” might pass** from him. The two expressions are synonymous: both **are metaphors for the passion in its deeper redemptive significance**. This is evident from the parallel structure of verses 35b and 36a, where the substance of Jesus’ prayer is expressed first indirectly and then directly. The reference to “the hour” in verse 35 appears to have been dictated by Jesus’ pronouncement that “the hour has come” in verse 41, referring to the moment of his betrayal and arrest with its foreseeable consequences of his execution as a condemned criminal. The meaning of that course of events is informed by the reference **to “this cup,” which in the light of Ch. 10:38 can only designate the chalice of death and of God’s wrath that Jesus takes from the Father’s hand in fulfillment of his mission**. The thought that the cup could be removed may have come **from Isa. 51:17–23 where God, in a proclamation of salvation, summons Jerusalem to arouse from its drunken stupor and to recognize that “the cup of staggering” has been taken away**. Yet **Scripture also speaks of those who “did not deserve to drink the cup [but] must drink it” (Jer. 49:12)**. … The complete surrender of the Son in patient obedience to the Father, expressed in Abba, is affirmed in the words which qualify the prayer: “if it is possible” (verse 35) and “not what I will, but rather what you will” (verse 36). Jesus’ desire was conditioned upon the will of God, and he resolutely refused to set his will in opposition to the will of the Father. Fully conscious **that his mission entailed submission to the horror of the holy wrath of God against human sin and rebellion**, the will of Jesus clasped the transcendentally lofty and sacred will of God." [Lane, W. L. (1974). The Gospel of Mark. The New International Commentary on the New Testament (517). Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing Co.]

“The image of the cup of suffering and judgment is familiar from 10:38–39. It is that metaphorical usage which provides the background for Jesus’ prayer rather than the cup of v. 23, which was a literal cup, however symbolic its contents became, and was offered to the disciples to drink, not given to Jesus. **The fact that the cup of suffering is pictured as being given to Jesus by his Father** (who is thus able also to take it away) strikingly expresses the conviction which underlies Mark’s narrative of the passion, that God controls the whole process culminating in Jesus’ death**. At the same time the fact that Jesus, who in 10:38–39 could speak with apparent calm of the cup in store for him, is now so appalled at the prospect that he begs to be rid of it vividly conveys the reality and human cost of that passion.** This is in strong contrast with idealised portrayals of martyrs who go gladly to their death. The Jesus who accepts his Father’s will does not do so with a ‘docetic’ indifference but with a mental as well as physical agony which will reach its horrifying climax in the cry from the cross in 15:34." [France, R. T. (2002). The Gospel of Mark : A commentary on the Greek text (583). Grand Rapids, Mich.; Carlisle: W.B. Eerdmans; Paternoster Press.]

> “Jesus’ prayer is that the hour “might pass from him.” The hour will be defined shortly as being the time for the “son of man” to be “delivered into the hands of sinners” (v 41), who will then abuse and execute him, just as Jesus has predicted on several occasions (cf. 8:31; 9:31; 10:33–34**). But because Jesus has also spoken of his death in terms of atonement (14:24: “This is my blood of the covenant,” alluding to Exod 24:8 and other texts), thus implying that his death is in some sense a sin offering, he may very well have also feared divine wrath**. **After all, in 14:27 he applied Zech 13:7 (“Strike the shepherd”) to himself, thus implying that God’s wrath would fall upon him**. Moreover, at the very moment of his death Jesus will cry out, “My God, my God, why have you abandoned me?” (15:34). It is this abandonment that Jesus fears most. Perhaps this accounts for the intensity of Jesus’ fear, in contrast to the equanimity seen in the Maccabean martyrs." [Evans, C. A. (2002). Vol. 34B: Word Biblical Commentary : Mark 8:27-16:20. Word Biblical Commentary (411). Dallas: Word, Incorporated.]
>
> “Remove this cup from me.” On the cup of wrath, see Isa 51:17, where the prophet enjoins Jerusalem: “stand up, O Jerusalem, you who have drunk at the hand of the Lord the cup of his wrath.” On removing or taking away the cup, see Isa 51:22, where a compassionate and forgiving God says, “Behold, I have taken from your hand the cup of staggering; the bowl of my wrath you shall drink no more.” See also Ezek 23:32–34; Lam 4:21; Ps 11:6; Mart. Ascen. Isa. 5:13 (cf. Mark 10:38–39). Scriptural parallels such as these add color and backdrop to the words of Jesus’ pleading prayer." [Evans, C. A. (2002). Vol. 34B: Word Biblical Commentary : Mark 8:27-16:20. Word Biblical Commentary (413). Dallas: Word, Incorporated.]

We should also understand that the anguish and almost-terror our Jesus experienced in anticipation of the Cross was **greater than that which would be for a ‘simple’ martyr’s death**. Death itself was not something He would shrink from or avoid—whether it was shameful, extreme, or filled with physical torment. But, **as the sinless One**, He could not accept the ‘cup of punishment for sin’ without Him somehow ‘becoming’ sinful before God the Judge. In some way before the eyes of God, the sins of disobedience of *others* had to be placed 'upon' the perfect Jesus. And we understand that Jesus’ horror over the Cross was His horror over becoming sin—that which is hated by God, which incurs God’s punishment, and which causes abandonment by God.

Jesus anticipated this **abandonment** by God (for the sins of **others**), and experienced that on the Cross: “*My God, My God—why have You forsaken me?!*” was the cry upon His lips as He approached His moment of death.

Those who study the passages in which Jesus expressed His anguish over His coming defilement by ‘becoming sin’ for others, highlight this ‘extra element’ above and beyond ‘simple’ death:

"For the "cup" as a metaphor for suffering see on 20:22–23;19 we noted there that in the OT the metaphor carried also the connotation of God's anger and thus of punishment, and in the light of Jesus' words over the "cup" in v. 28 the metaphor may be used here to **focus especially on the element of vicarious punishment in Jesus' death** (though of course the "cup" offered to the disciples was not that of Jesus' vicarious suffering in itself, but of their participation in its benefits). It was **that aspect of his suffering, not merely the physical pain and death in themselves, that most distressed him**; perhaps we should understand that in speaking of the cup (of God's anger) he was **already aware of the coming separation from his Father** which 27:46 will so graphically describe" [France, R. T. (2007). The Gospel of Matthew. The New International Commentary on the New Testament (1004). Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publication Co.]

"Jesus' prayer is that the hour "might pass from him." The hour will be defined shortly as being the time for the "son of man" to be "delivered into the hands of sinners" (v 41), who will then abuse and execute him, just as Jesus has predicted on several occasions (cf. 8:31; 9:31; 10:33–34). **But because Jesus has also spoken of his death in terms of atonement (14:24: "This is my blood of the covenant**," alluding to Exod 24:8 and other texts), **thus implying that his death is in some sense a sin offering**, he may very well have also **feared divine wrath**. After all, in 14:27 he applied Zech 13:7 ("Strike the shepherd") to himself, thus implying that God's wrath would fall upon him. Moreover, at the very moment of his death Jesus will cry out, "My God, my God, why have you abandoned me?" (15:34**). It is this abandonment that Jesus fears most. Perhaps this accounts for the intensity of Jesus' fear, in contrast to the equanimity seen in the Maccabean martyrs.**" [Evans, C. A. (2002). Vol. 34B: Word Biblical Commentary : Mark 8:27-16:20. Word Biblical Commentary (411). Dallas: Word, Incorporated.]

"John 12:27–29 As frequently in the events leading up to his crucifixion, Jesus' heart is troubled (see 11:33; 13:21; cf. 14:1, 27), whereby the term tarassō (trouble) **suggests strong inner turmoil and agitation**. One should not think of Jesus' emotion here as "a sense of dread that suddenly comes over" him, but rather as "the realization—which in the progress of his suffering (cf. 13:21) has repeatedly seized him—of the darkness of the path on which he is led by God". The scene is illumined by the Synoptic account of Jesus' struggle in Gethsemane (Matt. 26:38 par.) and by the depiction of Jesus offering up prayers and petitions "with loud cries and tears" in Hebrews (5:7). … The ultimate sentiment of "What shall I say: 'Father, save me from this hour'? But for this very reason I came to this hour!" matches Jesus' attitude in the Synoptic accounts of Gethsemane (Matt. 26:39, 42). The deliberative subjunctive (eipō, shall I say) and the strong adversative (alla, but) both point "to a hypothetical rather than an actual prayer" that Jesus considers praying but rejects, expressing the "natural human shrinking from death" (Morris 1995: 528–29). The saying underscores the genuineness of Jesus' humanity and **points to his substitutionary sacrifice** (2 Cor. 5:21)."

[Köstenberger, A. J. (2004). John. Baker exegetical commentary on the New Testament (380). Grand Rapids, Mich.: Baker Academic.]

“John 12:27-28a. Jesus instructed His disciples on the cost of commitment to the Father’s will by disclosing His emotions. He was in turmoil (tetaraktai, “stirred, agitated”; cf. 11:33; 14:1) **because of the prospect of being made sin** (2 Cor. 5:21) in His death. In view of His turmoil, should He shrink back and ask for deliverance from this hour? Certainly not, for His Incarnation was for the very purpose of bringing Him to this hour (cf. John 12:23; 13:1; 17:1). Jesus willingly expressed His submission to the will of the Father in the words, Father, glorify Your name!” [Walvoord, J. F., Zuck, R. B., & Dallas Theological Seminary. (1983-c1985). The Bible knowledge commentary : An exposition of the scriptures (318). Wheaton, IL: Victor Books.]

Jesus’ death was a frequent topic of His teaching, as we have seen above in the very explicit passages. But there are many other references to it that we have not covered. Two of these are:

“*Now as they were eating, Jesus took bread, and after blessing it broke it and gave it to the disciples, and said, “Take, eat; this is my body.” 27 And he took a cup, and when he had given thanks he gave it to them, saying, “Drink of it, all of you,* ***for this is my blood of the covenant, which is poured out for many for the forgiveness of sins***” (Mt 26:26-29).

“*And after six days Jesus took with him Peter and James, and John his brother, and led them up a high mountain by themselves. 2 And he was transfigured before them, and his face shone like the sun, and his clothes became white as light. 3 And behold, there appeared to them Moses and Elijah, talking with him. 4 And Peter said to Jesus, “Lord, it is good that we are here. If you wish, I will make three tents here, one for you and one for Moses and one for Elijah.” 5 He was still speaking when, behold, a bright cloud overshadowed them, and a voice from the cloud said, “This is my beloved Son, with whom I am well pleased; listen to him.” 6 When the disciples heard this, they fell on their faces and were terrified. 7 But Jesus came and touched them, saying, “Rise, and shave no fear.” 8 And when they lifted up their eyes, they saw no one but Jesus only. 9 And as they were coming down the mountain, Jesus commanded them, “Tell no one the vision, until the Son of Man is raised from the dead.” 10 And the disciples asked him, “Then why do the scribes say that first Elijah must come?” 11 He answered, “Elijah does come, and he will restore all things. 12 But I tell you that* ***Elijah has already come, and they did not recognize him, but did to him whatever they pleased. So also the Son of Man will certainly suffer at their hands.****” 13 Then the disciples understood that he was speaking to them of John the Baptist.* (Mt 17:1-13; note that Jesus compares His mistreatment to the arrest and beheading of John the Baptist—Yahu).

In the next article in this series, we will look again at the prediction of the coming of Israel's Messiah. The Qur'an (and Muslim tradition) identifies the Jewish Messiah with Jesus, and if Israel's Messiah was *supposed* to suffer (like Jesus did), then we must look at the pre-Quranic Hebrew Bible/Old Testament for WHY the Messiah was supposed to suffer. Then we will consider the explanations of the result of the Cross, as given by Jesus and His disciples in the Injil/New Testament.

In one of His post-resurrection appearances, Jesus pointed out that the Messiah/Christ **must have** experienced the suffering, in order to then experience His glory:

> *That very day two of them were going to a village named Emmaus, about seven miles from Jerusalem, and they were talking with each other about all these things that had happened. While they were talking and discussing together,* ***Jesus himself drew near and went with them****. But their eyes were kept from recognizing him. And he said to them, "What is this conversation that you are holding with each other as you walk?" And they stood still, looking sad. Then one of them, named Cleopas, answered him, "Are you the only visitor to Jerusalem who does not know the things that have happened there in these days?" And he said to them, "What things?" And they said to him, "Concerning Jesus of Nazareth, a man who was a prophet mighty in deed and word before God and all the people, and how our chief priests and rulers delivered him up to be condemned to death, and crucified him. But we had hoped that he was the one to redeem Israel. Yes, and besides all this, it is now the third day since these things happened. Moreover, some women of our company amazed us. They were at the tomb early in the morning, and when they did not find his body, they came back saying that they had even seen a vision of angels, who said that he was alive. Some of those who were with us went to the tomb and found it just as the women had said, but him they did not see." And he said to them, "****O foolish ones, and slow of heart to believe all that the prophets have spoken! Was it not necessary that the Christ should suffer these things*** *and enter into his glory?" 27 And* ***beginning with Moses and all the Prophets, he interpreted to them in all the Scriptures the things concerning himself****.* (Lk 24:13-27).

We will look at this passage more closely in the next installment in this series.

Jesus consistently spoke about His death, about His voluntary obedience to God the Father through that death, and about how unusually horrific some aspect of that death would be.

So, the answer to this part of the question is straight-forward:

Jesus allowed His enemies to do these acts of evil to Him, because He was fully committed, submitted, and obedient to the will of God, as revealed in the prophetic Hebrew Scriptures/Old Testament..

On to the next part, about the predictions about the Messiah's sufferings...